GÖNÜLDEN
ESİNTİLER

NECDET ARDIÇ
İZ-TERZİ BABA

MUHTELİF SOHBET
ARASI SOHBETLER

(KİTAP - 143-11)

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
MUHTELİF SOBETLER
TASAVVUF SERİSİ (143-11)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

NECDET ARDIÇ
"İZ-TERZİ BABA"

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER.

(KİTAP-143-11)

İRFAN SOFRASI

NECDET ARDIÇ

TASAVVUF SERİSİ

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER.

(143-11)

NECDET ARDIÇ

TERZİ BABA

Adres
Büro: Ertuğrul Mahallesi Hüseyin
Pehlivan Caddesi No: 29/5
Servet Apt. 59 100
Tekirdağ

Ev: 100 yıl Mahallesi Uğur Mumcu Caddesi
Ata Kent Sitesi A Blok Kat 3, D. 13.
Tekirdağ

Tel: (0282) 408 93 84

(0533) 7743937

www.terzibaba13.com

terzibaba13@gmail.com

Sayfa no.

ÖN SÖZ

BİSMİLLÂHİRRHMANİRRAHÎM:

Muhterem okuyucularım her ne vesile ile elinize geçmiş olan bu ve devamı olan (30) kitap, uzun senelerden beri yapmaya çalıştığımız konulu sohbetlerimiz aralarında, verdiğimiz çay molalarında, ayrıca herhangi bir yerde sorulan sorular üzerine ve daha bir çok vesile ile her hangi bir seyir takib etmeden, bu konuşmaların kayda alınmış seslerinin sonradan yazıya dönüştürülmesi yoluyla oluşmuştur.

Gerçekten oldukça uzun bir çalışma süresinden sonra kayda alınan bu kitapların oluşumu adeta bir ekip çalışması ile meydana gelmiştir.

Kardeş ve evlâtlarımızdan hangisinin işleri ve durumu uygun ise kendilerine verdiğim ses kayıtlarını bilgisayarda dinleyerek kayda almışlardı. Bende bunları tarih sıraları itibari ile (30) bölüme bölüp bu kadar kitap meydana gelmiş oldu.

Bu kitapların sayfa ve yazı düzenleme ve kontrollarını yapıp okunacak hale getirdikten sonra kitaplarımızın arasında yerlerini almış oldular. Bunların içinde bazı mevzuların tekerrürü olabilir. Çünkü bu sohbetler değişik mahallerde ve değişik kimselere yapılmış olduğundan ve aynı mevzuun başka kimselere de aktarılması gerektiğinden, kitapların hepsini okuyanlar bazı tekraraları görebilirler.

Aslında bunlar tekrar değil eğitim gereği başkalarına da aktarılması gereken bilgilerdir. Ancak aynı mevzu değişik zamanlarda değişik mertebeleri itibari ile yine de aynı sohbet değildir, her sohbetin kendine ait özelliği olduğundan, yine onların hepsi ayrı sohbetlerdir.

Bu vesile ile ses kayıtlarını yazı kayıtlarına döndüren bütün kardeş ve evlâtlarımıza emekleri yönü ile teşekkür eder, Cenâb-ı Hakk'tan dünya ahret saadeti ve ilâh-i idrakler dilerim.

Sayın okuyucularımızın da azami istifade etmelerini niyaz ederim, Cenâb-ı Hakk idrak ve anlayışlarımızı arttırsın inşeallah. "İz-Terzi Baba" Necdet Ardıç Tekirdağ

M- NUSRET TURADAN HİKMETLER.

Hakikaten mektubunuzun gecikmesini düşünüyordum fakat tecellisi var çünkü Hakk'a emanet etmiştim, gönül çerçevesinin dışında da değiliz, Allah selamet versin kim bilir nerelerdedir, diyordum ki Reşat Bey'den mektup geldi, belki akşama sabaha gelirler belki özlemişlerdir, yavrum Hakikat ehli kendi vatanında da olsa sözünü anlayabilecek bir dert ortağından mahrumsa gurbette sayılır. Eğer kendisine bir dost var ise dünyanın bir ucunda gurbette de olsa garip sayılmaz. O zaman فَفِرُّوا اِلَى اللّٰهِ 51/50 Allah'a kaçınız, O'na doğru firar ediniz demektir. Yani gönlünüzde rabıtanızda olan ile sohbet ediniz. İstekle o yorucu yazıları yazmanız size bir hidayet beşaretidir, Hakk'tan öyle bir gemiye düşmeniz hatıra gelmeyecek kadar ne süfli ne adamlar varmış yanı o gemilerdeki bazı sıkıntıları anlatıyor orada öyle hadiseler oluyormuş ki gemideki idareciler gemide hangi işle meşgul olan kimseler varsa onlardan rüşvet diyelim bu günkünün tabiriyle mesela erzak alınacak dışarıya çıkartıyor bana da bir tavuk getir bunlardan bu parayı artır erzak alınacak parayı artır da ayrıca bana bir hinid, tavuk getir diyor kaptan yahut oradaki başka yetkili. Hakk'tan öyle bir gemiye düşmeniz hatıra gelmeyecek kadar süfli ne alemler ne adamlar varmış, yani o kadar basit şeylerle uğraşıyorlar ki diyor, geminin içerisinde huzur bulamıyorum gibi düşünceleri var.

Bunları size göstermek içindir, yalnız bir hikmet daha vardır, iyi düşün Mevlana'lar bizleri himaye bizler de onları himaye ederiz. Cevabınız kafi ve güzel hak ettikleri gazab-ı ilahi sefer sonuna tehir için cenab-ı Müntakıymden niyaz eyledim yani onlara sefer sonrasına kalsın yaptıkları suçların cezaları diye niyaz eyledim diyor. Mübarekte sarhoşlara münkirlere hırsızlara vs hizmet ettim bunlar Hakk'a ve erenlerine sığınmak için birer sebeptir, lütuftur fakat kahır gözükerek tecelli eder.

Bir gün gene gemide Nusret Babam seyahat ederlerken uzun gecelerde yaz gecelerinde devam ediyor o günkü gemilerin seyirleri kısa menzilleri kısa yani seyirleri ağır gittiğinden bir türlü geçmiyor, işte sofralar kurulmuş işte oralarda güvertede serinde oturuluyor, birisi Nüsret Babama birisi soruyor, "Baş efendi bir şey soracağım izin verirseniz" diyor o da buyurun diyor diyor ki *"Batı musikisi mi daha değerlidir doğu musikisi mi daha değerlidir"* diyor O da "*Efendim gönülden gelen her şey güzeldir*" diyor. İster doğulusu olsun ister batılısı olsun, bize öyle hatıralarını anlatırdı.

Gelelim zuhuratlara denizden ne çıkarırsan çıkar canlı olarak nerede ne görürsen öldür çünkü nefsindir, "A" harfini, Abdullahlar olarak tasavvur ettim iplerin ucu Hakk'tadır, her gördüğün Allah'ın kuludur, kulları hareket ettiren manadır, mana güneşi vurdu mu herkesi layik olduğu sıfatta görmek kabildir. Tabi ki ehlullah için yani herhangi bir cisme varlığa mana güneşi vurduğu zaman onu aydınlatır aydınlattığında gerçeğini ortaya çıkarır. Ama bunu ehlullah görür anlayabilir ancak diyor. Bu alemde her mahluka verilen bir vazife vardır, lüzumsuz hiçbir şey yapılmamıştır, hatta Mevlana'nın cenaze merasimine fahişelerin bile islam ve hırıstiyanlar ile birlikte iştirak ettiklerini bilirsiniz, o bizim de babamızdı diye arkasından gelenler çeşit, çeşit idi.

O Mübarek bir gün o kimseleri ziyarete gitmişti onlara siz ne sabırlı ne feragat sahibi kimselersiniz ki, erkeklerin hırs ve gazablarını teskin etmek için kendinizi feda etmişsiniz diyerek onları teselli etmişti. Böyle bir zata dil uzatanların başkalarını da zehirlememeleri için feda etmek lazımdır. Ona verilmiş başka bir vazife yoksa yani Mevlana'ya bu tür yersiz isnatlarda bulunanları öldürmek lazımdır diyor. öyle bir zuhurat görmüş ki doğrudur yaptığınız iç demiş, altın çamura da düşer helalara da düşer yine altın altındır, bir şey kayıp etmez.

Eski zamanlarda mürşitler dervişleri sabıra alıştırmak için mesela bir yıl helaları süpürmek bir yıl hasta ve yaralıları tedavi etmek, bir yıl bulaşık yıkamak bir yıl sokaklarda arabalara ve insanlara mani olabilecek taşları yol ortasından kenara atmak bir sene dergahta kahvecilik yapmak odunculuk yapmak vb şeyler gibi çeşitli çileler verirlerdi. Size bunu Hakk verdi, fakir böyle bir tasarrufta bulunabilecek bir vücuda sahip değil biz de bir hiç ve O'nun emrinde bir köleyiz, hem de idrake vardığımız 20 yaşımızdan beri 40 senelik bir köle ki çok kölelerden daha kıdemli bir köleyiz. Varım benim deyip Hakk'ın karşısına vücutla çıkmaktansa yokum fakirim acizim hakirim diye bir yol tutmak kendimiz için daha iyidir. Çünkü varım diyenin karşısına daha büyük bir varlık çıkar da varlığını ispat ediverir görür gününü yokum diyene ise ne yapılır ki zaten yokmuş derler. Bilmem diyene öğretilir bilirim diyene ne öğretilir.

3. Mektup: Ey muhterem kardeşim selamu aleyküm verahmetullah, iki Perşembe bekledik bir defa hastaneye gittim diş çektirmeye hem de boynumuzdaki çıban dolayısıyla gelirseniz rastlarım diye koğuşları dolaştım anladım ki zuhurat var, tecelli var. Nihayet beklediğimiz mektup geldi, fakir de yıllarca tayyar ve seyyar vapurlarında çile doldurmuştur, mesele nerede tecellilerin hayır mı şer mi nereden geldiğini bilmektedir rabıtan olsun gönül Allah sevgisiyle dolu olsun kalp dost için çarpsın kafi.

İbrahim Ethem Hz lerini duymuşsunuzdur bir gece canı sıkılmış gönlünde bir boşluk var, geç vakti biraz uzanmış ama sarayın damında gürültüler var bağırmış ne oluyor tavanda cevap gelmiş devemizi kayıp ettik onu arıyoruz, damda deve aranır mı, ne işi var orada devenin diye soruyor o damda gezen de ya, sen kuş tüyü yatak yastık yorgan arasında Allah'ı nasıl arıyorsunuz Allah'ı aramak öyle mi olur gibi senin ne işin var orada gibi. Büyük peygamberlerin kitapları var küçüklerin suhufları var, velilerin de bol bol hikayeleri var, fakir sizin sefer ihtimalinizi düşünerek iyi ki not defterimi verdim size bir

arkadaş olsun, kendi tuttuğu notları varmış onları vermiş yanında onları okusun diye,

Malum ya ben oyum ki ağzımdan ve kalemimden çıkmıştır, yani ağzımdan ve kalemimden çıkan benim demek istiyor, yani suret olarak yanında olsam da olmasam da yazılarım yanındaysa kelamım yanındaysa sen benimle berabersin demektir.

Efendimiz O peygamber ve O Allah’ın habibidir ki Kur’an-ı Kerim de aslında O dur, yani Hz Rasulullah da Kur’an-ı Kerim’in kendisidir, O’nların nurudur ki gönül aleminden gaipten alem-i Ahadiyetten ya huruf ve ses olarak elbise giyiyor, yahut ta kalemden harf şekillerine bürünerek okurların karşısına çıkıyor, iki şekilde ya ses olarak harf olarak veya görüntü yazı olarak çıkacak. O’nunla beraber olursa insan suya batmaz, ateş yakmaz, cehennemde olsa cennet sefası içindedir. Bu seferki yazıları kağıtların her iki tarafına da yazsanız iyi olur. satırları ve kelimeleri biraz açık yazsanız tashih imkanı kolay olur. Gönlünüzü ferah tutunuz geçer ya Huu derler bazen ama deler de geçer yaması kendindendir.

Hicranımı kimseye demedim ellere yarar diye vermedim gönlümü sevgilim arar diye açtığın yarelere ellerin şifa verir, sardırmadım ellere yar gelir sarar diye. Bu sanat musiki güftelerinden. Mihnet ve elem beni Âdem’in batınını tasfiye eder, Zat ile arasında en kalın perdeleri yırtar atar, yani üzüntü elem Âdem oğlunun batınını temizler, salik okumakla sohbetle ilim ve idrak sahibi olur, fehmi artar fakat terfi ve dereceler yükselmesi için zikir lazımdır. Ceneb-ı Hakk ve tegaddes Hz leri فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ 2/152 “Beni zikredin ki ben de sizi zikredeyim” buyuruyor, sulukun sonlarında da zikir zakir meşkûr birleşecektir. Zikir olgu, zakir zikreden meşkûr da zikredilen bunların üçü birleşmesi. Şimdi yazmakta olduğum bir notu da son olarak ilave edeyim. Bu dünya mihnet temeli üzerine kurulmuş bir ev değildir. Başı ve

sonu olmayan bir zevk ve aşk alemi dir. Cenab-ı Hakk'a emanet ol gözlerinden öperim el fakir Mehmet Nusret Turan.

4. Mektup 18/ 1961 Esselamu aleyküm verahmetullah ve berekatuhu. Sevgili kardeşim bu sefer sizi biraz üzüntülü hissettim, istek peşinde koşan gönüller daldan dala konan sıçrayan serçe kuşları gibi heyecanlı olurlar, maddi ve manevi vazifesini yapanların huzur içinde Hakk'ın tecelliyatına lütuf ve inayetlerine muntazır olması gerekir. Eğer beklediğimiz nahoş bir şey olursa hemen fail-i hakikiyi düşünüp rahata varmalıdır. Yani Allah'ı düşünüp rahata varmalıdır. Her an her kese Hakk'ın yeni bir şuunatları vardır, denizin dalgasız olması imkansızdır, dalga hareket demektir, hareket ise yeni bir zuhura delalet eder yeni bir zuhur ise muhabbetten ileri gelir, bal geldiği zaman nasıl sivrisinek kinin geldiği zaman da sevinelim bal geldiği zaman nasıl sivri sinekler üzerine üşüşürse zehir geldiği zaman da o zaman sevinelim yemesi acıdır ama onda şifa vardır.

Zuhuratlarınız terakki yolunda iki kişinin yardımından bahsediyorsunuz tavuklar vakti gelince yumurtalama kudretine sahip hayvanlardır, onları muhasaraya almışsınız iyidir yalnız baş olan bu kimselerin manevi şekilleri dikkate şayandır Reşat Beyin tuttuğu balığa gelince bu ufak bir canavara benziyor, kala kala iki dişi kalmış onların da sökülmesi büsbütün zararsız hale gelmesi demektir.

Dip not: Kına kına bitkisinden elde edilen ve halk arasında özellikle sıtma tedavisinde kullanılan beyaz alkaloit sülfata denilir tadı çok acıdır yani onu içince şifa verir işte başımıza gelen hastalıklar her hangi bir zorluklar bize acı gelir ama ruhumuzu tedavi ederler.

Denizden bir balık çıkarmışlar canavara benziyormuş iki dişi kalmış dişlerini sökmüşler ama parçalayıp yeseydiniz daha iyi olurdu diyor. Deniz deyince aklıma hep bir bütün gelir Kara Deniz, Ak Deniz, Şimal Denizi hep aynı sudur ama bulundukları yere göre isim alırlar, donarsa buz olur kaynarsa buhar denir, yağarsa yağmur dolu, kırağı, olur üzüm de kavun

da karpuz da ıspanak da hep odur, aşığın kalbindeki denize aşk denizi ariflerde ilim denizi, zalimlerde kahır ve azab denizi kafirlerde inkar denizi denize varmayan sulara ise dere, çay, ırmak nehir derler.

Akmazsa göl olur kokarsa çiçek olur, çiçek gibi kokar aynı sudur, vel hasıl وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ 21/30 Her şey sudan hayat bulur demektir yalnız unutmadan söyleyelim size yardımı dokunan bu iki arkadaşın gönüllerini al mesela bir kahve pişir ikram edersin sevdikleri ufak bir hediye onları sözden ziyade harekete getirir, Süheyl beyin dikkat tavsiyesi de onların beğenmeyecekleri bir hareketiniz var demektir. Çok konuşmayın ağır ve mütebessim olun askerlerin sert ve ani hürmet halleri vardır ama öyle olun amirlerin hoşuna öyle bir ciddilik daha tesir eder, amirler memurlarının sık, sık işinden ayrılmalarını hoş görmezler işten ayrılmalarını hoş görmezler, cümlenize selam eder gözlerinizden öperim.

Şimdi gelelim sohbet-i canana *"keşke benim sevdiğimi sevse kamu halk-ı cihan gece gündüz sözümüz kıssa-ı canan olur."* Size bin küsur sene evvel Fahri alem efendimizin seher vaktini teneffüs ettikleri havayı gönderiyorum o nefes ki bülbüller ötme nefhalarını o nefesten alırlar bütün çiçekler kokularını o nefesten alırlar, ağaçlar tahta olur tahta cinsinden bir de ney vardır ki ondan inleyen de o nefestir, madeni teller o nefese uymak o cümbüşe layık olmak için ihtizaz ederler, yani titreşirler. O nefes ruhların suretin şekillerinden kurtarıp öz makam-ı Ahadiyete çeker, aşıkların göz yaşı o nefesin gelmekte olduğunun müjdecisidir.

O nefes dervişlere füyüzat ve fütühat vaad eder, diğer insanlar bütün insanlar mevcudat hayatı o nefeste bulur, gökte yıldızlar ay güneş o mukaddes nefesin nefes-i Rahmani alem üzerindeki an be an tesirini el pençe divan ve kemal-i tazim ile seyrederler. Bu sırrı anlayanları da tebrik ederler. Cenab-ı Hakk'ın Esma-ı Hüsnasından birisi "Ya Sabır" dır. En son

“Sabır-ı Reşid” Cenab-ı Allah sabredenlerle beraberdir , اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ 2/153 zamanı gelince sabır penceresinden ve veşdi didarı temaşa edebileceksiniz. İnşeallahu Teala zira size o ismi veren baba ağzından ilham tarikiyle aleme her şeyi verendir. Yani Sabri Bey’e konulan ismin manasını söylüyor. Sabır ismi babanızın ağzından bu size ilham ile verildi diyor. Gerçekten de sabırlı bir insandı hanımı daha evvelki sohbette mektupta bahsettiği gibi hasta oldu yedi sene hanımını tekerlekli iskemlede kendi besledi kendi yedirdi kendi içirdi çok ileri derecede kemik erimesi vardı yürüyemiyordu tekerlekli sandalyede idi, evden ayrılmadı yemeğini kendi pişirdi evini kendi süpürdü bütün ev işi ne varsa kendi yaptı, babası Sabri ismini koymuş ama hayatında da onun müsemması zuhur etti, yani “Sabri” isminin hakikati zuhur etti üstünde.

Cenab-ı Hakk’ın Esma-ul Hüsnasından birisi de “Ya Sabır” dır اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ, Cenab-ı Allah sabredenler ile beraberdir, zamanı gelince sabır penceresinden vech-i didarı temaşa edebileceksiniz inşeallah hu Teala. Zira size o ismi veren

Dip Not: Bu mektupların muhatabı olan Sabri Bey’in ismine atıf yapılmaktadır Vech-i didarı temaşa edebileceksiniz inşallahu Teala zira size o ismi veren baba ağzından ilham tarikiyle aleme her şeyi verendir. Alem kurulduğundan beri peşrevler başlamış olup fahr-i kainat efendimizin teşriflerinden sonra da büyük fasıl başlamıştır. Yani Hz Peygamber gelmezden evvel peşrev yapılıyor yani bölüm bölüm yapılıyordu ama Hz Peygamber tevhid hakikati ile bütün bu gurupları topladı fasıl yaptı, fasıl ne demek Sıfat mertebesi yani Kur’an-ı Kerim’in bir ismi ne idi “Furkan” işte fasıl budur.

Hani musikide yedi nota var, do, re, mi fa… diye bu da sufat-ı subitiyenin mertebeleridir, şimdi bu hepsi ahenk ile

çaldığı zaman bu fasıl heyeti ahenk ile çaldığı zaman mesela hepsi birlikte “Mi” notasını okuyorlarken bu arada birisi “Fa” notasına basmış olsa ne oluyor, bütün fasıl bozuluyor, işte biz de bu fasılın içerisinde birer enstrüman gibiyiz her birerlerimizin bu fasılda bir sesi vardır bir notası vardır bir yeri vardır. Bunu yanlış kullandığımız zaman “Mi” notasına basacağımız yerde yani Hakikat-ı Muhammediye basacağımız yerde “Fa” ya bastığımız zaman yani fark alemine fırkalaşmaya bastığımız zaman o faslın dışında kalmış oluruz, o hakikati idrak edememiş oluruz. Güzel Bir benzetme var burada.

Alem kurulduğundan beri peşrevler başlamış fakat Fahri kainat efendimizin teşriflerinden sonra büyük fasıl başlamıştır. Lüzumsuz gibi olan aletler ve insanlar da bu koroda mevki almışlardır. Mü’min kafir bu mecliste dahildir. Fakat aşıklar bu cümbüşte dönerler, arifler de bir kenarda göz kulak kesilmiş dinlerler bakın aşıklar dönerler arifler müşahede ederler zevk ve neşe onlardadır, malum ya bu iş göz ve kulak işidir bu uzun fasılları Cenab-ı Hakk sevgilisi için kurmuştur, sevgilisini sevenler için hazırlamıştır, halk buyurmuştur, sevgililer de bu cümbüşü dinlerler, ve can teline değdiği zamanda kısa bir “ahh” çekip kalıbı dinlendiriverirler vesselam. Yani bu dünyadan giderler.

5. Mektup; Huzur-u biraderlerine Selamun aleyküm verahmetullahi ve berekatuhu. Ey aşık-ı Hakk, ey talib-i vücud-u mutlak, mektubunuz geldi o günlerde telefon gibi bir iletişim aracı olmadığı için en güzel iletişim aracı mektuplardı. Aslında bu mektupların değeri hiçbir zaman geçmez o mektupların tadı hoşluğu çok başkadır, ama günümüzde artık ona ayıracak ne zamanımız kaldı, ne de oluşumumuz kaldı, neden çünkü telefonu açıyoruz anında görüşüyoruz, fakslıyoruz anında görüşüyoruz, internetten anında görüşüyoruz, mektup yazmak da zor geliyor, bu günün insanı düşünme yeteneğini de kayıp ettiğinden veya azaldığından mektup yazmak için düşünmek gerekiyor.

Düşünme yeteneği kayıp olduğundan biraz da gaflet hali üzerimizde ağır olduğundan oturup da mektup yazma zahmetine katlanamıyoruz oraya zaman harcayamıyoruz.

Mektubunuz geldi, mektup kitap nedir yazanın hüviyetidir siz eserinizde yazınızda gizleseniz veya gönlümüzde iken karşımıza geldiniz yazınızla aşikar oldunuz. Bir ricamız olup olmadığını da anlamak istemeniz de fakiri söyletmeye kafi geldi. Evet kardeşim kafi geldi, Sabri isimliler kazaya belaya zulme her şeye sabır etmelidir ama aşk ve ilim hususunda sabır olmaz hamle lazımdır. Durgun sular kokar hareket ister ta ki denize mülaki olup antiseptik oluncaya kadar, nitekim aradınız bir dert ortağı buldunuz bizim de gönlümüz ağrımaya başlamıştı süt annelik yapacak bir yavru arıyorduk genç birisi bir yavru azmanı ihsan etti. Yani görünüşte büyük bedenli birisi ama aslında küçük.

Oraya gittik bir kahve var kahvenin yanında iskemle masalar var Rahmiye annem işte Nükhet hanım orada oturuyoruz çay içiyoruz karşıda da bazı kahveler var, birisi geldi yanıma yavaşça “Bu hangi paşa” dedi üzerinde de beyaz elbiseleri vardı denizci kıyafeti vardı bu hangi paşa diye sordu yani dışarıdan bakıldığı zaman

Cenab-ı Hak genç irisi bir yavru azmanı ihsan etti Cenab-ı Hakk fakat mesele nereye gelecek bak bakalım. Kur’an-ı Kerim hakk’ın kelamı bize nazil oldu, yani insanlara nazil oldu Cenab-ı Hakk O’nda gizlidir, yani Kur’an-ı Kerim’in içinde gizlidir, Kur’an-ı Kerim’in bir ismi de “Kelamullah” yani Allah’ın kelamı, kelamı da Zat’ından gayrı olmadığına göre demek ki kelamının içinde Zat’ı da gizlidir. Ama aynı zamanda onda aşikar da çünkü kelamıyla söylediği her şey O’nu açmakta, O’nu izah etmektedir. Dolayısıyla gaflet nazarıyla baktığımızda kelamında gizli ama hakikat nazarıyla ve kulağı ile baktığımızda en aşikar da orada mevcuttur.

En gizli orada en aşikar da oradadır. Hatta çok yakın çok aşikar olduğu için O’nu göremiyoruz. Yani müşahede edemiyoruz, beş on metre ileriden gördüğümüz parmağımızı

veya kalemimizi tam göz bebeğini örtecek kadar yaklaştırırsak görmez oluruz. Şöyle parmağımızı uzaktan görüyoruz ama göz bebeğimize getirdiğimiz zaman göremiyoruz. İşte Cenab-ı Hakk da bize o kadar yakın ki bizim göz bebeğimizden bize daha yakın o yakınlığı O'nun görülmeme sebebi oluyor. Ama bu yakınlığın gene bilinmesi sebebi oluyor.

Hani ne diyorlardı, "Tecellinin ve zuhurun şiddeti ona perde oldu" İnsan-ı Kamiller de birer Kur'an-ı Natık yani konuşan Kur'an olduklarına göre Cenab-ı Hakk O'nlardan da görülebilir.

إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ 7/56 Allah'ın Rahmeti Muhsinlerden en yakındır. Fakat surete bakarsanız o da bizim gibi her hangi bir insan dersiniz. Böyle düşünülünce hemen Hakk onlarda gizlenir. Mektupları saklamak gibi iyi bir adetiniz olduğunuzu bildiğim için biz göçtükten sonra da her dem taze çiçeği burnunda ve her sofrada ortaya konupta kendisinden bıkılmayan ekmek gibi özlü zannettiğimiz yazılarla karşınıza arz-ı endam ediyorum. İşte şu anda da bizim karşımızda söz zuhur etmekte yani karşımızda arz-ı endam etmektedir. Sanki bu hadiseler daha evvel biliniyormuş gibi.

Bizler aciz fakir kullarız kavun karpuz gibi nereye iterlerse oraya gider nereye çekerlerse oraya geliriz. Kavunu yuvarladın mı gider Cenab-ı Hakk bize lazım olan şeyleri istemeden verdiği için pek istemeye dilimiz varmıyor, gönülden geçirdiğimiz şeyler zuhur ediveriyor, fakat kul olduğumuz için istemek de lazımdır sonra kibirli derler. Biz de Ya Rabbül alemiyn bizi sevenleri sen de sev bize gönül bağlayanları mahrum bırakma sen cümlemize selamet saadet ve idrak yani seziş kabiliyeti ihsan eyle ilim ve fehim lütfeyle ve daima bu altıncı his artsın yükselsin genişlesin ya Erhamerrahimiyn diyoruz siz de ağlamayın göz yaşlarınızı silin amin ya rabbel alemiyn bii hürmeti seyyid-i mürselin dedikten sonra gözlerini sil yengenizin çok selamları var, diğer avane ellerinizden öper fakir de yaşlı gözlerinizden öperiz.

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

SABRİ BEY'E YAZILAN 6. MEKTUP

Bugün 4/5/2002 Cumartesi günü yine İzmir'deyiz sohbetimize kaldığımız yerden devam edelim bu günkü sohbet mevzuu daha evvel başladığımız Nusret Tura Uşşaki Hz lerinin Mektubat isimli kitabından 6. Mektup. Sabri Bey'e yazılan 6. Mektup

Sevgili kardeşim Nurulaynım Sabri Bey. Nurulaynım demek gözümün nuru demektir, bir arkadaşınız geldi selam getirdi neşem arttı Allah razı olsun o tenha kimsesiz illerde nasılsın gene seyahatta olduğu bir günlerde iyi misiniz malum ya her olay Hakk'tandır, sizin çoluk çocuk ile bulamadığınız huzur terakkiniz için muhtaç olduğunuz çileler ve yalnızlıklar böyle tecelli gösterdi. Gemide yalnız başına uzun süre görevi icabı seyahat ediyordu gemi bir ay iki ay sefere çıkıyordu o zaman Sabri Bey kendi küçücük kamarasında günlük işleri bittikten sonra orada oturmakta zikrini fikrini tezekkürünü yapmakta idi o mevzudan bahsediyor.

Çoluk çocukla bulamadığınız huzur terakkiniz için muhtaç olduğunuz çileler ve yalnızlıklar böyle tecelli gösterdi. Burada bir dip not var; Sabri Bey'in eşinden dostundan uzak aylarca açık denizlerde oluşundan dolayı şikayetlerine mürşidinin cevaplarıdır yani o bir mektup yazmış Nüsret Babama işte halim keyfiyetim böyledir zorluktayım uzaktayım gurbetteyim gibilerde o da onların eksi tarafları değil artı taraflarını göstermek suretiyle faydalarını saymaktadır.

Tebareke Suresinde her gün okuduğumuz vech ile أَحْسَنُ عَمَلًا 67/2 yani en iyi hareket iş olarak Hakk'ın istediğini tercih ediniz. Manası ile tefsir ettiğimiz bu ayet-i şerife mucibince hareketinizden Hakk razı olacak ve siz de Hakk'tan razı olacaksınız. Radiye merdiye, gerçi sıkıntılı devreler gelip geçecektir, ama av avlamasını bilmeli denize olta hazırlanıp atılır, ama gelen balığın cinsi bilinmez oltayı boş atarsanız boş çıkar, ekmeği çiğneyip iğnenin ucuna bağlarsanız denizin suyu o yemi dağıtır, topu topu beş dakika sonra bir şey kalmaz siz de yukarıdan niçin balık vurmuyor dersiniz.

Mevla size ev verdi, çalışmaktan yoruldunuz, sefere gönderdi, bir ay çok geldi dediniz arızalar yıldırdı geminin mekanik arızaları Kendisi geminin mühendisi idi, arızalar yıldırdı rahat edemediniz bu defa daha yakınlarda birkaç aylık evden uzaklarda zikrine neşeniz artsın diye lüzumu olan sevgi alametlerini gösterdi. Siz yanınıza misafir çağırmakla onların neşesine hizmet ettiniz. Demek ki yalnız kalmaması için yanına misafir almış, işte yolda arkadaş olsun diye. Rüyalarınızda sizi oyalayan manevi keyfiyetler kemale ulaşmak için lazım olandan ziyade akli seyahatler mesleki hallerdi. Fakat insan melekten de üstündür, namaz kılmanız iyi ise de ya başı yok ya sonu yok Kur'an-ı Kerim okumak güzel rüyalarında bunları görmüş de bunların izahını yapıyor,

Sure ve ayet-i Şerifeleri tamam olursa çok iyi demek ki namaz kıldığında bazı eksiklikler olmuş bunların tamamlanması daha iyi olur, yalnızlıktan korkma onda peygamberlik ve evliya neşesi vardır, insan ne kazanırsa yalnız iken kazanır misafirlikten zevk almaya kalkışma, yarın bir gün ölmeden evvel ölme zevkine alışmalı Allah'a ait ne düşünürsen düşün 51/50 فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ demişler yani *"Allah'a firar ediniz."* Yorulduğunuz sıkıldığınız zaman Allah'a yöneliniz bu Ayet-i Kerimedir. Yedi iklim dört bucak hep

Allah'ın vahdetini söyler, içinde bulunduğun halatı bırakıp başka halat arama. Başka haller arama. Yar ile tenha ne güzeldir ne güzel şarkısını söyle dinle ve ağla gönlün ferahlar haydi yavrum bu bir fırsattır, fırsatı ganimet bil rahat ve huzura kavuş, kendine üzüntü mevzu yapma elfakir Mehmet Nusret .

Bakın bu mektupta yazılan bu hadiseler bir zaman yaşanmakta idi. Kah zor geliyordu kah muhabbetli geliyordu ama neticede mektup yazan da yazılan da göçtüler gittiler, bakın ne kadar ağır ve zor olursa olsun veya ne kadar hoş olursa olsun bu dünyanın bütün hepsi bütün yaşantıları geçici geçmekte bu çok büyük bir ibrettir, o gün bunları yaşamışlar çözüm aramışlar bulmuşlar buldukları kadar da tatbik etmişler ama duyguları da geçti göçtü kendileri de geçti göçtü o yaşantılarından eser kalmadı. Kalan eser işte budur, kağıda geçirdikleri kadar şurada onların halinden beş dakika bu hali yaşadık ama onlar bunları ömür boyu yaşadılar ömür boyu yaşantıyı her an kaleme alarak tekrar okumak mümkün olsa onların hayatının tamamını yaşamış olacağız. Ama o zaman da bize zaman kalmayacak. İşte böyle özet bilgilerle onların hayatlarından haberdar oluyoruz. Ama bunlar yazılmamış olsa kayda alınmamış olsa onlar ile birlikte unutulup gidecekti. Bizlere de misal fayda sağlamayacaktı.

7. Mektup: Esselamu aleyküm verahmetullah; Sabri Bey, bu gün Ramazan-ı Şerif'in ikisidir, Milliyet gazetesinde Konya'da dinin Türk milletine etkisi nedir diye bir sual sordu Hz Mevlananın 21. Göbekten torunuydu Ulunay yani soyadı olan Ulunay Ulu Ney anlamındadır, bu zat Nusret Babama geldi görüştük orada. Sohbetten ayrıldıktan sonra diyordu ki Ah ah ceddimize layık olamadık diyordu, çok büyük bir insandı hem mütefekkir hem de gazeteci hem de ilahiyatçı ama ceddimize layık olamadık üzüntüsü içinde idi. Dinin Türk milletine etkisi nedir diye bir sual sordu yazdığı gazetenin köşesinde soruyordu, Bir gün kendi sütununda bir mektup gelmiş işte Kadir gecesi hakkında nedir diye bazı ayetlerin kısa kısa izahını yapmışlar.

Nüsret babamın oğlu da o gazeteyi alır akşam getirir, akşamları mütala ederlerdi şimdiki gibi Tv yok telefon yok İnt. Yok her hangi bir haberleşecek bir şey yok, sadece radyodan haberler dinleniyor, daha çok gazete okunurdu, o kişinin Kadir gecesi hakkında yazdıkları gözüne takılıyor, Nüsret Babam da belki ilgilenirler belki ilgilenmezler diye Kadir gecesi hakkında bir doküman yani bir mektup yazıyor gönderiyor, köşe yazarı Cumartesi okuyuculara açık, o mektubu aldıktan sonra hemen ertesi hafta Nüsret Tura Beyden geçen haftaki konu ile ilgili şöyle bir mektup geldi diye sütununda yayınlıyor tamamını.

Dostlukları da ondan sonra devam etti her hafta ona bir yazı gönderirdi Nusret Babam o yazıları da ben sonra kitap halinde topladım sonra kitabın yazılmasına sebep olan arkadaşa verdim o da Aşk yolu diye bir kitap oldu gazetede çıkan yazılar. İşte bu O zattan bahsediyor, Refi Cevat Ulunay, fakir O'na cevap hazırlıyordum sizin mektubunuz ve sıhhat haberiniz gelince sevindik yazılar daktilo ile olacak inşeallah beraber yazarız,

02- MEKTUPLAR-N-T

Nusret babam onun seyrini hazırlıyor, programını hazırlıyor, ondan sonra daktilo ile yazardı. Nüsret Babamın yazılarını alır kendi yanına seyahata çıktığı zaman daktiloya çekerdi. Geldiğinde getirirdi kendisi de öyle diyor inşeallah beraber yazarız Ulunay'a verilecek cevabı. Burada lodos çok şiddetlendi yani İstanbul'da hep sizi düşünüyoruz, mevlam selametler eylesin amin. Belki Ramazanın onundan sonra hemen gelebilirsiniz. Bilirsiniz ki çok defalar biz de Karadeniz'in Ayandon fırtınası ile karşılaştık teknenin küçüklüğü denizin açıklığı Lodosun şiddeti hakikaten güç ve tahammülfersa bir şey. Sizden sonra bir kandil günü idi galiba berat kandili Bahriye Hanım (Sabri Beyin Hanımı) ihtiyar

hanım ile bize geldiler denizde çalışanları Rabbımız karadakinden çok sever, inşeallah siz de bu sevgiler arasındasınız.

Geçen gün ihvana anlattığım bir hikaye aklıma geldi, İmam-ı Hasan bir meclis kurmuş, bir mesele üzerinde Hz Ali'nin haklı hareketini haksız bulanlara karşı müdafaaya geçmiş nihayet karar verilmiş en bitaraf hakim dağlarda gezen mecnundur çağırıp onun hakemliğine müracaat edelim demişler. Çağırmışlar derinden derine meseleyi ona açmışlar anlatmışlar karar bekliyorlar mecnun etrafına bakınmış vallahi demiş bu meselede leyla haklıdır gülmekten katıldım diyor o hep Leylasıyla meşgul imiş hep alış veriyi Leylasıyla aşıklar böyledir yavrum bir an gelmiş aşık vallahi bu gamhane bir ah etmeye değmez, demiş Hz Mevlana hayvan ot ile beslenir insan da yüceliğini anlarsa gelişir tanrı velilerini arza göndermekle kullarınına olan sevgisini ispat etmiş ve rahmetini yaydırmıştır.

Bir meclise bir bektaşiyi davet etmişler bakmışlar ki gömleği kirli birisi demiş ki “Ya hu şu gömleğini yıkasana” cevap vermiş yıkıyorum gene kirleniyor öteki yine yıka demiş, yine kirlececek diye cevap vermiş, öteki yine yıka deyince bu sefer biz bu dünyaya gömlek yıkamaya mı geldik demiş. Bu aleme gömlek yıkamaya gelmedik ya başka yapacak işlerimiz de var, demiş. Hakikaten bu aleme biz de boyuna denizde gezmeye gelmedik yiyip içmeye yatıp kalkmaya gelmedik, bu alemde bir de huzur ve aşk neş'esi var onu tatmadıktan ona devam edip sevmeyi sevilmeyi öğrenmedikten sonra dünyanın ne kıymeti ver değil mi, her sıkıntının bir ferahlaması her gecenin bir gündüzü vardır, ehlullah bu aleme mahsus olan her şeye çoluk çocuğa maliksin gönlünü geniş tut bizi de orada göreceksin biz de sizleri gönlümüzde görmeye alışıyoruz gözlerinden öperim ihvanlarımızın validenin diğer hane halkının selamları var. El fakir Mehmet Nusret.

8. Mektup. Esselamu aleyküm ve rahmetullah. Sabri Bey yazmış,

Ya hu bu seferki zuhuratlara ne oldu, askerden dayak yiyorsun bir iş yapayım diyorsun ama çok büyük zorluklar ile yapıyorsun, neyse ki Hz Muhammed'e sarılmanız çok iyi, kendini aynada görmek iyi ama daha vakit var, şimdi benlik alemeti sırayla Bahriye Hanım'ın namaz kılması çok iyi, yani onun da zuhuratını yazmış, rüyasında askerden dayak yemiş rüya bu her türlüsü olur, Askerden dayak yiyorsun bu tabi nefsinden nefsine karşı malubiyetini gösteriyor, oradaki asker nefis askeri kendisine karşı geliyor,

İş yapayım diyorsun ama çok büyük zorluklar ile yapıyorsun, yani bir şeyler başarmaya çalışıyor ama karşısında manialar var, bir başka zuhuratında neyse ki Hz Muhammed'e sarılmanız çok iyi kendini aynada görmek iyi ama daha vakti var diyor, yani o mertebe de kendini aynada görme mertebesi değildir, Bahriye hanım'ın namaz kılması çok iyidir. Ayın beşi Cuma ve kabul günümüzdü, kalabalık coştu, ilahiler ve sohbetler çok iyi idi o günkü toplantı günü Cuma günü gündüzkü toplantıya Bahriye Hanım da gelmişti, Akşam yabancılar da vardı, aşureler yendi bu gün Pazartesi gazetede bizim yazı çıkmadı.

Çok iyi oldu kimisi açık yazıyorsun sırlar faş oluyor diyor, kimi de kapalı oluyor anlayamıyoruz diyor, orada birkaç yazı vardı nedense yazmamışlar memnunum mevzu bulmak da mesele oldu zaten çok şükür sıhatteyiz. Belki eğlenirsin diye müsvedde bir iki yazı vardı onları gönderiyorum şimdi Necdet ile konuşuyoruz O'nun da çok selamları var, hanımında çocukların da elektrikçi Ali'den mektup aldım iki iskele arasında çalışıyormuş, Yani denizde gemi elektrikçisi, tamir zamanını bekliyor, eve haber vermememi söylüyor ben de sitem yaptım himayesiz gemilere düştü Sabri Bey'in gemisine tenezzül etmedi de onun için sıkılıyor dedim. Hasretle gözlerinden öperim. Bakın bu mektup yazıldığında biz de oradaymışız.

9. Mektup: Selamün aleyküm verahmetullahi ve bereketühü Sabri Bey şimdi bizim yazıları yeni İstanbul

Gazetesi yazıyor, aynı pazartesi günleri Millyet gazetesi solcu dini az Halk parti taraftarı imiş, gazete müdürü bizim yazıları istemedi, bir müddet çıktı ama sonra bakıldı ki dini kaynaklı yazılar gazete de aslında solcu gazete olduğu için sonradan istemediler Ulunay çok müteessir olmuş sonra yeni İstanbul ile anlaşmış, bizim yazıları memnuniyetle kabul ediyorlar. Kaç gündür gelen misafirler mektuplar yazılar başımı döndürdü, bugün yine misafirler vardı, bizim evrakın bulunduğu odada namaz kılıyorlardı hemen kitabın arasındaki yapraklardan acele sana bugün şu mektupla cevabımı yetiştireyim dedim.

Kusura bakma sizlerden sonra havalar ısındı Perşembe günü Nevzat'larda idik hastalanmıştı, burada bir dip not var, Refi Cevat Ulunay ölümü 1968 dönemin meşhur Hakk şinas nüktedan ve tasavvufi yazılar yazan gazete muharriri rejime olan muhalefeti neticesinde 150 liklerle beraber 20 yıl yurt dışında sürgünde kalmıştı 150 kişi sürülmüş ondan 150 likler diyor. 1938 yılında af üzerine memlekete dönmüş ve muhtelif gazetelerde köşe yazarlığı yapmıştır. Bahariye mevlevihanesi şeyhi Hüseyin Fahrettin Bey'e müntesip bir Mevlevi dervişi de olan Ulunay'ın birçok basılı eseri de bulunmaktadır.

Nüsret Tura Bey'in bazı tasavvufi yazılarının o zaman Milliyet gazetesinde çalışan Refii Cevat Ulunay Bey' haftalık olarak bu gazetede çıkması için istekte bulunur fakat gazete yönetimi bu yazıları layikliğe aykırı bularak reddeder. Bunun üzerine Ulunay bu yazıları kendi sütununda sanki okuyucu mektubuymuş gibi yayınlar. Bir müddet sonra buna da engel olununca Yeni İstanbul gazetesine bu teklifi götürür bu gazete kabul edince 1961 li yıllarda bir yıla yakın bir süre bu yazılar neşr edilir. Nüsret Bey'in bu her iki gazetedeki yazıları tarafımızdan derlenmiş olup Rah-ı Aşk adıyla İnsan yayınlarında neşr edilmiştir. Pazartesi bizim hemşirede idik binaenaleyh çok gelenler geri dönmüşler yani Nüsret Babanın evine sohbet için gelenler evde bulamadıklarından geri dönmüşler, şimdi sana az kelime ile çok konuşma yapayım; eğer bir tek nefes aldımsa sensiz huzurumda sarım efendim yani eğer bir tek nefes aldımsa sensiz senden utanmaktayım

diyor Hakk'a, sensiz aldım ise bu nefesi senden utanmaktayım diyor. Ben bu nefesi nasıl aldım diyor.

Bağban bir gül için bin hara hizmetkar ateş kesilir geçse saba gülşenimizden. Bağban bahçivan demektir, bahçivan bir gül için bin hara hizmetkar, har da diken demektir. Yani bahçivan bir gülü yetiştirmek için o gül dalının üzerinde bulunan bütün dikenlere sabretmek zorundadır. Ona emek verirken dikenler ellerine batıyor, bağban bir gül için bin hara hizmetkar, dikenlere hizmet ediyor, "*Ateş kesilir saba geçse gülşenimizden*" ama bizim gönlümüzde öyle bir bahçe var ki saba rüzgarı eğer o bahçeye uğrayarak geçse ateş olarak oradan çıkar ateş kesilir diyor. İçindeki ateşin ne kadar şiddetli olduğunu söylüyor.

Bende mecnundan füzün aşıklık istidadı var, aşık sadık benim mecnunun ancak adı var, bende mecnundan daha fazla aşıklık istidadı var, aşık sadık benim yani esas aşık sadık benim mecnunun ancak adı var, yani mecnundaki muhabbet de benim, şeb-i Yelda da uzar fecre kadar kıssa-ı aşk ta ki mecnun bitirir nutkunu leyla başlar. Şeb-i Yelda senenin en uzun gecesidir, yani senenin en uzun gecesinde uzar fecre kadar kıssa-i aşk yani muhabbet en fazla o gecede devam eder çünkü gece uzun devam ettiği için muhabbet orada en uzun orada devam eder. Ondan sonraki gecelerde geceler dakika dakika kısalmaya başlar, muhabbet süresi kısalır diyor.

Mecnun Leyla'ya söyler söyleyeceğini o bırakır arkadan Leyla Mecnuna, tabi bu Leyla Mecnun hikayesi fiziki anlamda bir hikaye değildir, mananın o şekilde anlatılmasıdır. Yani Kul seccadeye oturur rabbi ile kendisinden rabbına dualarını zikirlerini niyetlerini verir Cenab-ı Hakk da ona karşı ey kulum gel bakalım seninle bu gece hasbıhal edelim sen madem ki bu kadar muhabbetlisin diye ona da ilhamlar vermeye başlar işte geceleri yazılan yazılar da bu şekilde oluşan Hakkın verdiği lütfettiği yazılardır.

10. Mektup: Merhaba Sabri ve kadem bey evlatlarım, vealykümüs selam Rahmetullahi ve bereketihu. Mektubunuz

dün akşam saat beşe yakın elime geçti, bu sabah cevaba başladım, Kandil-i Şeriflerinizi tebrik ederim bu Kandil-i Şerifte ruhunuzda Miraç yapabildi ise ne mutlu. Yoksa ortada tebrik edilecek bir şey yoktur, sene-i devriye geldi geçti, yani bir sene daha geldi geçti, insan doğdu birkaç zaman yaşadı öldü yine bir şey yok, dünya döndü döndü, ateş bir halde iken soğudu hayat başladı alem birbirine girdi gene bir şey yok zati göz ile kendi cemalini görüp zati kulak ile gizli sözleri işitmek ruh ile alemleri ihata etmek keyfiyetine erenlere ne mutlu.

Yani tevhidin özetini veriyor. Şükür ki her ikiniz de varlık binasının üst katına çıkmışsınız, alt katları üstten idare edeni aydınlatanı konuşanı görmüşsünüz, zuhuratında üst kata çıkmış zaten yalnız üst katta hela yoktur, bu binada Kadem Bey'in radyoda Kur'an-ı Kerim sesi duyması güzel fakat kardeşinin duymaması ise o kadar da garip bir hissizlik, zelzele yüksek bir zuhurattır, kimi tarafı yıkar kimi tarafı ise abad olarak bırakır. Yani bakıyorsunuz bir şehirde yan yana iki bina var birisi yıkılıyor, birisi duruyor, yıkılan yerleri imar ve tamir bir kabil olsa gerek. Rabb-ı Tealanın 12 yaşındaki çocuk şeklindeki tecelli etmesi rabıtanın zayıflığına delalet eder. Hayali fikirleri bırakmalı kuruntu olmamalı Cenab-ı Allah çocukları sever ama babaları daha çok sever.

Sabri Bey'in gemideki firdaş arkadaşı Kadem Bey'in gittiği yolu takip etmedim köpeklerle karşılaştım köpeklerin gittiği yoldan gitmemeli, sen insansın olgun insanlara dahil oldun demek Kadem Bey'in hayalinde başka kimse var. Düşünce var şeytan var demek, teşbihi dersi de az yapıyor, köpeğe bacağını kaptırması bunları anlatıyor. Fakir artık gazete yazılarını kestim, size son Miraç hakkındaki yazıyı gönderiyorum, gözlerinden öperim birkaç defa Bahriye Hanımla buluştuk güzel seyahatler başarılar dilerim.

11. Mektup: Esselamı aleykum ve rahmetullahi ve bereketuhu aziz kardeşim. Zuhuratlarınız geldi sıhat haberinize memnunum cümlemizde cümlemizin Kandil-i Şerifinizi tebrik ederiz. Zuhuratlarınızdan anlaşıldığına göre

hedefe varılacak bir yol üzerinde değilsiniz. Mesela denizden balık çıkar başka bir şey oldu mu, tahayyulat ve nefsaniyetin galebesi demektir. Normalde zuhuratta denizden balık çıktığı görüldüğünde o yolunda demek ama bir ayakkabı çıkarsa veya başka bir şey çıkarsa orada bir terslik var demektir. Yani gönül aleminden çıkarılması lazım gelen şeyin çıkarılamaması o zaman nefsaniyet denizinden çıkarılması yani gönül denizine ulaşılmamış olması demek oluyor.

Mesela denizden balık çıkar başka bir şey oldu mu tahayyül nefsaniyetin galebesi demektir, bütün mevcudat insana musahhar olmuşlardır yani insan onları birlemiştir, yani insanlara muhabbeti vardır, peki bu nasıl olmuş Cenab-ı Hakk habibine yani Âdem cinsine ve dolayısı ile Âdem'in en şereflisi olan Rasulullah efendimize kainatı senin için seni de kendim için halk ettim buyurmuşlar. Hakka en yakın olana nisbeten uzak olanlar gayri tabi farkında olmadan hürmrt ederler saygı duyarlar. Çünkü onlarda da Hakk'ın nuru vardır, bu yüzden o nuru taşıyanlara daha doğrusu simasında ve sözlerinde o nurum lemaları olanlara yani ışınları şuaları parlaklığı olanlara duun mertebedekiler musahhar olmuşlardır. Çocukların büyüdükçe Hakk'tan uzaklaştıkları gibi çok ihtiyarların da Hakk'a yaklaşmaları kendilerine olan sevgiyi artırır.

Hani çocuklar ne kadar çok sevilir neden, Hakk'tan yeni ayrıldıkları için Hakk'ın nuru onlarda mevcut, bazı ihtiyarlar hiç sevilmez neden, bir ömür boyu Hakk'tan uzaklaştıkları için nefsaniyet ağırlığı vardır üzerlerinde ama bazı ihtiyarlar da sevilir çok neden, hep Hakk ile birlikte oldukları için hakk'a yaklaşmış oldukları için Hakk'a yaklaşmaları kendilerine olan sevgiyi artırır, Balıklar da insana musahhardırlar yani insanın emrine verilmişlerdir, vahşi hayvanlar da fakat insanlar vahşilere iltifat etmemelidirler. Bir veliye demişler falanca zat uçuyor, cevap almışlar; sinekler de kuşlar da uçuyor, filan zat bir anda Bağdat'a gidiyor demişler cevap şeytan da göz açıp kapayıncaya kadar maşrıktan Mağribe gider demiş.

Sonra izah etmiş insan meleklerden de yüksektir, marifet hiçbir keramete iltifat etmeden halk arasına karışıp surette onlarla arkadaşlık edip evlenip yiyip içip manen de Hakk ile beraber olmaktır. Bakın ölçü, kıstas budur. Yani gerçek Hakk ehli kerametvari şeylere iltifat etmezler. Çünkü bunlar insanın nefsaniyetini arttırır ve de şöhretini arttırır, şöhrette afettir buyurdu efendimiz. Ne çok eski yırtık pırtık elbiseler ile dolaş, hani derviş bu işte üstü başı yırtık saçı sakalı bir tarafta ne öyle dolaş, ne de öyle süslü süslü halkın arasında dikkat çekecek şekilde dolaş, seni kimse tanımasın alem padişahı ol işte ölçü kıstas budur.

Nerede sarık takke cübbe bir şey varsa o onunla perdelenmiştir, ondan meded umuyor, yani paltodan hırkadan meded umuyor, şöhret olsun beni böyle görsün özel bir statün olsun diye. Hani Yunus Emre ne diyor, *"Dervişlik olsaydı tac ile hırka, biz dahi alırdık otuza kırka*" diyor. yani o kadarlık parayı bulurduk diyor, ve derviş olurduk diyor. Marifet hiçbir keramete iltifat etmeden halk arasına karışıp surette onlarla arkadaşlık edip evlenip yiyip içip manen de Hakk ile beraber olmaktır. Dervişlikten maksat Cenab-ı Hakk bizi sevdi, halk etti ve halen bizimle beraberdir.

Efendimiz "*İmanın ilk şartı odur ki Allah'ın seninle birlikte olduğuna iman etmendir" buyuruyor*. Bakın imanın ilk şartıdır, imanın altı şartı var, amentü billahi de o ayrıdır, ondan evvel imanın ilk şartı Hakk'ın seninle olduğuna seninle birlikte olduğuna iman etmendir. Aslında imana da gerek yok ama başlangıcı böyledir, ikan geldikten sonra o iman geçmiş oluyor, bilirsin ki rabbım benden ayrı değil ama biz kendimizi benlik perdesi ile perdelediğimizden kendimizi ondan ayırmakta O'nu ayrı kendimizi gayrı zannetmekteyiz.

Halen bizimle beraberdir biz de onun sevgisine mukabele ediyormuşuz gibi zikir ve tesbih ile onda fani olmaya çalışmaktır. O bize kendi varlığından hazinesinden ne lütuf ederse teşekkürle ve secdelerle kabul edeceğiz. Hakta fani olma yolunda bulunanlar herhangi bir hayale

kapılmamalıdırlar. Uyur uyanık halat ekseriye tahayyüldür, meselenin özü rabıtada kaybolmaktır, pervanenin ateşte gaib olması gibi.

Biz üç er idik ikisi intikal etti birisi kaldı zaten kainat bir üzerine duruyor ve onun üzerine devir ediyor. Bunu zannediyorum arkadaşları için bildirmiş, “Biz üç er idik “ Hazmi babamın yetişmiş üç tane halifesi var idi, biz üç erdik dediği odur, ikisi Rahmet-i Rahmana göçtüler Nüsret Babamdan evvel. İkisi intikal etti yani Hakk’a intikal etti, ahirete intikal etti biri kaldı, kendisi zaten kainat bir üzerine duruyor ve onun üzerine devrediyor, bize yarayan zuhuratlar ise daha başkadır. Sakın iyi veya fena diye seçmeyiniz yani gördüğünüz zuhuratları ayırmayınız iyi veya kötü diye, ummadığınız sizi terfi ettirir, manidar bir husus daha var, efendi babamızın tesbihten sonra iki tarafa tükür demesi şu demektir.

Layıkı ile yani tam rabıta ile şevk ile aşk ile yapılan zikirlerden sonra tükürük yutulur, çünkü nurludur, eğer gönülde ve kıblede ayar ve masiva varsa ki bunlar maddi ve manevi perdelerdir, o zaman tükürük vücuda karışmasın diye sağa ve sola tükürülür çünkü artık o yılan zehiri gibi olmuştur, işte buna işarettir. Demek ki zuhuratta böyle bir şey görmüş. Burada da bakın büyük ifadeler var, eğer bir insan o günlük hayatını güzel geçirmişse dersini de güzel yapmışsa ağzında oluşan o ağzının suyunu çıkarmasın yutsun diyor çünkü o nur olmuştur o lisanıyla birlikte diliyle birlikte karışarak nur olmuştur, ama bu arada bazı zikir yaparken nefsani haller karışmışsa hayalat karışmışsa onu da sağa sola tükürsün diyor. Çünkü o zehir olmuştur içine girer ona zarar verir diyor.

Şimdi size deftere geçilmek üzere ve yıllar sonra idrak edebileceğiniz bir yazı gönderiyorum Cenab-ı Hakk feyizler ihsan buyursun cümlemize, Reşat Bey’in gözlerinden öperim.

Şeriat ehli biraz ilerlerse tarikat ehli oluyor, o tarikat ehli olan gurubun hakikati yoksa Hakikat mertebesi ile irtibatları yoksa yaşantıları orada kalıyor, tarikat içerisinde kalıyor. Hatta o tarikatın da gerçek hali ile değil duygusal hali içerisinde

kalıyor. Tarikatın şeriattan bir farkı duygunun biraz üretilmiş olmasıdır, zikirlerle ilahilerle ve geçmiş peygamberlerin ve velilerin hayat hikayeleri anlatılmakla menkıbe anlatılmakla biraz muhabbet arttırılıyor ama mertebe ve ilim yönünden fazla bir yere gidilememiş oluyor. Şeriat kaydı ile şartlanan şeriat mertebesinde şeriat ile şartlanan kimseler tarikata geçtikleri zaman tarikat mertebesi ile şartlanıyorlar bakın bu iki şartlanma bir birinin aynıdır.

Yani Tarikat çevresinde dolaşmaya başlıyor, şeriatta dolaşıyorken ama Musa (as) ın işte o inek hadisesinde olduğu gibi bir dervişin su çeken dolap çevirmemiş olması lazım ister tarikatta dolap çevirsin ister şeriatta dolap çevirsin bu halde kalmayacaksın. Şeriat mertebesinde cami imamları, üniversitedeki hocalar şeriat mertebesinin eğiticisidir. Tarikat mertebesinin eğiticisi şey efendilerdir, Hakikat mertebesinin eğiticisi arifler, Marifet mertebesinin eğiticisi ise Arif-i Billahlar. Bir insan Arif-i Billah ise Ariflik yapar, Şeyhlik yapar, imamlık yapar gerektiğinde çünkü o mertebelerden çıkmıştır, nasıl ki bir profesör üniversitede de ders verdiği gibi lisede de ders verir ortaokulda da ders verir, ilkokulda da ders verir çünkü salahiyeti vardır.

Ama ilkokul hocası ortaokulda reçetesi geçmez. Yasaktır ders verdirmezler, kapasitesi yetmez, ama ortaokul hocası da lisede kadrosu yoktur, geçmez, işte imam şeriat mertebesinde şeyh efendi Tarikat mertebesinde, idareci olur, ama şeyh efendinin bünyesinde Arifliği yoksa Hakikatten hiç ilgisi bilgisi yoktur, mertebesi Tarikat mertebesi Esma mertebesidir, Esma mertebesi de lisanen dir, yani yaşayarak onu da bilmez. Bilmesi için irfaniyet ile ilgisi olması lazımdır. Arifler ancak Sıfat mertebesinde yani Hakikat mertebesinde faydalı olurlar, Arif de Arif-i Billah değilse Zat mertebesinde o da söz sahibi olamaz.

Ama en azından Ariflik mertebesinde o kişi çevresine kendisini tanıtır kendilerini tanıtır, tarikat mertebesinde yaşayanlar kendilerini bilmezler daha henüz çünkü tarikat

mertebesi şeriat mertebesinin devamıdır, ikisi bir gurup ikisi bir guruptur, Hakikat ve Marifet ayrı bir eğitim gurubu Şeriat ile Tarikat birbirinin devamı olan ilk gurubu oluşturmakta. Yani Tarikat mertebesi Şeriat mertebesinin biraz yoğunlukla çalışıldığı mertebedir duygular ilavesiyle ama kanaat aynıdır ötelerde olan bir Allah'a yönelme vardır, Tarikat mertebesinde Hakikat Mertebesinde fikri akli her türlü yönden inkılap yapılması lazımdır. İşte bu inkılabı görüş farkını yapamayan kimse veya guruplar mutlaka bu şeriat mertebesinde kalırlar.

Aşama yapmaları mümkün değildir çünkü bütün kanaatlerini değiştirmeleri lazımdır, hayata bakış kanaatlerini islama bakış kendilerine bakış Allah'a bakış semavata bakışı değiştirmeleri lazımdır. Burada inkılap gereklidir, işte onun için tarikattan hakikate geçebilen guruplar çok azdır. Burada hayatlarını sürdürürler, ne olur kötü müdür hayır, sevap alırlar Allah'ı daha çok zikrederler, Allah'a daha çok zaman ayırırlar, ama akıldaki düşünceleri akıl fikir yapıları aynı şeriat mertebesi düzeyindedir. Farkı muhabbetlerinin olmasıdır. Ama Hakikat mertebesine eğer kanat açmayı istiyorlarsa Tek'liğe tek, tek ulaşmaları Tek'lik idrakine geçmeleri gerekmektedir.

O idrake geçmeden de o mertebelere ulaşmak mümkün değildir. Yani fezaya açılmaları gereklidir, gönül alemine açılmaları gereklidir, başka türlü de olmaz. Kur'an-ı Kerim öyle vaaz ediyor, Cenab-ı Hakk'ın varlığı da öyle ancak yaşanarak bilinebiliyor, yoksa kitap üzerindeki hesaplarla bu işler olmuyor, yazma ile çizme ile kağıt üstünde harita çizmekle olmuyor, bütün bunların hangi ayetlerle tesbit edildiği hangi ayetler şu şu mertebeyi ifade ediyor diye bunların irfaniyetle bilinmesi ve tatbikatı gerekiyor, yani kısaca izah edersek şeriat Mertebesinde İmamlar, Tarikat Mertebesinde Şeyh Efendiler, Hakikat mertebesinde Arifler, Marifet Mertebesinde Arif-i Billah'lar ancak eğitim yapabilirler.

Başkasının salahiyeti de yoktur zaten Arif ile Arif-i Billah arasında ne fark vardır diye düşünürsek Arifin mertebesi kişiye kendisini tanıtmasıdır, varlığına arif yani "Ben neyim"

sorusunun cevabını verebiliyorsa gerçek olarak bunu verebiliyorsa o kişi Arif'tir veya Arif'lik yolundadır. Ama şeyh efendi bunu bilmez, ama Şeyh efendinin hem Arifliği varsa hem şeyhliği varsa ona sözümüz yoktur. Ama şeyh efendinin tevhid yolunda bilgisi irfaniyet yolunda bilgisi yoksa sadece belirli zikirleri almış belirli zikirleri aktarıyorsa ve de belirli bir muhabbet oluşturuyorsa o şeriat mertebesinin biraz üstünde bir hal yaşamaktadır. Ki onlar da lazımdır onlarsız olmaz çünkü muhabbet olmayınca irfaniyete geçiş olmaz.

Bakın bu fark vardır, yani Şeriat mertebesinden Hakikat mertebesine geçmek çok zor olur, Arada Tarikat mertebesi olacak bu mertebede enerji yakıt toplanacak yani orada alına muhabbetle ancak bir üst tarafa geçmek mümkündür. Ancak işin esrarengiz tarafı derken mühim tarafı Tarikat mertebesinde lüzumlu olan o muhabbet yakıt Hakikat mertebesine geçildiği zaman perde olmakta o muhabbetin de aşılması gerekmektedir. Yani şeyh muhabbeti dediğimiz şeyin aşılması gerekmektedir. O zaman İrfaniyet muhabbetinin başlaması gene belki aynı yerde o muhabbet sürecek ama irfaniyeti varsa, yoksa o gurupta orada kalır kendisi de orada kalır, iyi bir hal içerisinde eski dergahlarda olduğu gibi semalar yapılır, dönülür zikirler yapılır, hepsi yapılır güzel bir duygusallık içerisinde çaylar kahveler içilir. Ama Allah'a ulaşılmaz.

Ne kazanılır sevap kazanılır, ama irfan ehlinin işi sevap ile değil rabbı ile dir, Rabbı ile olduktan sonra rabbı senin sevabına da bakmaz günahına da bakmaz, neden çünkü gönlüne bakar gönülde de bunlar geçmez, ama gönül ehli değilsek şeriat ehli isek o zaman senin hesabına kitabına bakarlar, o zaman sana hesap kitap lazımdır, ne kadar çok rekat namaz kılmışsan onlar lazım, ama irfan ehli ne diyor bak "*Bir kez Allah dese aşk ile lisan dökülür cümle günah misli hazan"* son bahar yaprağı gibi bütün günahların dökülür, nerede kaldı sayı hesap o muhabbete sayı hesap sığmaz. Marifete sayı hesap sığmaz.

Orada hesapla iş yapılmaz zaten. Sen hem seviyorum diyorsun, ya rabbi şu kadar yapayım da ben şu kadar kazanayım da bunun karşılığında sen de bunu bana ver, diye bu al gülüm ver gülüm olur bu ticaret olur, Allah cümlemize selametler versin, Allah cümlemizin yolunu açsın yolda şaşkınlar gibi dolaşıp kalmayalım, inşeallah, hiçbir şey yapamasak Kur'an'ımızı okuyalım, abdestimizi alıp namazımızı orucumuzu tutalım, yapabildiğimiz kadar elimizden ne geliyorsa onu yapmaya çalışalım, ama birşeyler bulmuşsak onun da hakkını vermeye yerine getirmeye çalışalım inşeallah. Gerçekten bu dünya bir daha ele geçecek bir şey değildir, Allah hepinizden razı olsun geldik oturduk yedik içtik gezdik dolaştık güzel günler geçirdik sayenizde sizler helal edin bizlerden de helal olsun her ne kadar hatalarımız olmuşsa kusurumuza bakmayın, İnşeallah Allah tekrar nasib ederse gene görüşürüz.

03- Çeşitli sohbetler

Cennette Cenab-ı Hakk'ın eğitimi ile birçok kelime dağarcığı öğrenmeye başladı var edildiğinde bir şey bilmiyordu tabi ki, eğitim neticesinde yaşamı süresi içinde cennette birçok kelimeler öğrendi. Bu Cennette öğrendiği kelimeler İlahi lisandan idi, yani Allah'ın lisanından çünkü orada beşer olmadığı için beşerce bir şey yok Allahtan olduğu için Uluhiyet lisanını aldı oradan Cennette yeteri kadar. Vakta ki Havva valide ile birlikte yer yüzüne indirildiler bakın burası enterasan yeryüzünde Cenab-ı Hakk onlara şu şudur bu budur diye bir şey demedi artık çünkü Cennetten kovulunca Uluhiyetle irtibatları kesildi, kovdu çünkü Cenab-ı Hakk onları tabi bu zahiri bir ifadedir, ama Allah ile olan ünsiyeti çok uzaklaştı, evvelce çok yakın iken perdelendi madde perdesi ile beşer perdesi ile perdelendi.

İşte yer yüzüne indiği zaman Cennetten getirdiği bu Uluhiyet lisanı ile benzer varlıklarla yani Cennet benzeri mesela şecer ağaç yeryüzünde de var ağaçlar benzeri ağaçlar, oradan aldığı bilgilerle yakıştırmalarla uygulamalarla yeni heceler üretmeye başladılar yer yüzünde Âdem baba ile Havva valide. Biz Havva Valideyi bırakalım Âdem baba ile çünkü O'nun iradesi ile isimler takılıyor. Yavaş, yavaş bir taraftan da beşeri yönde lisan geliştirmeye başladılar. Tek harfli heceler, onlara isimler koydular, gördükleri Cennette olmayan hayvanlara varlıklara kendi düşünceleri ile benzer misallerle isim vermeye başladılar.

İşte koyun dedi ayak dedi ayak kabı dedi, ayak kabı ayağın kabı demektir, eldiven eli muhafaza eden şeydir, hep bunlar yakıştırma ilgili azaya uygun isim tanıtma bakımından göz, gözlük kulak kulaklık bunlar hep insanların sisteme uygun şekilde verdiği isimlerdir. İşte Âdem (as) da yeryüzüne indiği zaman lisanının büyük çoğunluğu evvela Allah'ça idi. Yani Çennette Allah'ın bildirdiği isimlerdi yeryüzüne indiğinde daha değişik varlıklarla karşılaşınca onlara da kendisi isim üretmeye başladı. Bu sefer kendisi de yeni isimler üretmeye başladığı zaman ihtiyacına göre lügatı çoğalmaya başladı. Lügat kelimeleri çoğalmaya başladı,

İşte O'nun iki yönde lisanı oldu biri kendi ürettiği kelimeler beşerce, diğeri de Cennetten getirdiği Uluhiyet üzere olan kelimeler işte bu iki ana kelime gurubundan kendine lazım olan konuşma yeterliliğini ortaya koydu. O devrede de onlara yetiyordu. Ben bunun ismine Âdem'ce diyorum, başka da verecek bir ismimiz yok yani karma bir lisan Cennetten getirdiği Uluhiyet lisanı ve kendi düzenlemiş olduğu beşeriyet lisanı. Şimdi Uluhiyet lisanı üzere bakın burası çok mühim, Uluhiyet lisanı üzere Cennetten indirdiği kelimeleri hakikatleri üzere bunları devamlı olarak kullandı.

Beşerce anlayış ifadeleri başka İlahi kelimelerin ifade ve manaları başkadır. Yani Cennetten indirdiği o kelimelerle Uluhiyet yaşantısını bir hayli sürdürdü Âdem (as) kendisindeki

ilim ile lisanın ağırlığı ile lisanın genişliği ile ama bu meyanda beşeri daha küçük daha kısır anlamı daha düz daha basit kelimeler de lugatına girmeye başladı. Yani nefsani kanal da girmeye başladı, bir başka türlü izahla. Yavaş yavaş Âdem (as) ın çocukları arttıkça nesli arttıkça bunlar daha yeryüzüne yayıldıkça bu lisan da yetersiz olmaya başladı her yörede kişiler yavaş, yavaş bu lisanlarını daha da arttırdılar. Kavimler oldukça genişledikçe de her kavim kendine has lisanını ortaya getirdi, burada yörelere göre yöreselleşti burada bakın şimdi çok iyi bilmemiz lazım gelen şey şudur, beşeri ilaveler arttıkça İlahi lisan o kelimenin o lisanın içerisindeki İlahi Cennetten çıkma İlahi kaynaklı kelimeler azalmaya başladı. Beşeri kelamlar o lügatte Âdem (as) ın Cennetten getirdiği lisan az yer tutmaya başladı. Zaman içerisinde bu kelimeler özelliklerini de kayıp etti. Yani Âdem (as) ın kullandığı manada değil beşerce beşeriyetin anladığı manalara dönüştü. İşte böylece de Allah'ın hakikatinden insanlık oğlu ilk uzaklaşma sebebi oldu. Ondan sonra da iyice kopmuş oldular.

İşte bu bizim seyirimiz, Allah'tan uzaklaşmanın en büyük sebeplerinden birisi budur, lisandan uzaklaşmamız manalarından uzaklaşmamız, İşte Kur'an-ı Kerim "İkra" hadisesi ile bunu tekrar geriye döndürdü, yani Kur'an-ı Kerim'deki ifadeler ile hakikatine ulaştırdı, aslına dönüştürdü. Âdem (as) ın hayatını çok iyi incelemek lazımdır, defalarca defalarca defalarca mertebelerden değişik mertebelerden değişik şekilde anlamamız gerekmektedir. Çünkü sadece o bize hikaye olarak gelmiş değildir, yani sadece bir hikaye tarzında anlatım değildir, o kadar çok mertebeleri var ki, aşağı yukarı 25 den fazla 90 lık kaset var hep Âdem'den bahsediyor.

Tevil dedikleri evveline dönüştür, yani ilkine dönüştür, kaynağına dönüş kökenine dönüş ve bu tasavvuf tevhid ilminden de başka buraya dönüştürecek hiçbir varlık yoktur. Profesör kere profesör olsa nihayet sathi olarak bu dünyadaki nazarları bu dünyadan yukarı çıkmaz buradaki hadiseleri tahkik ederler, 1990 senesinde ne oldu 91 de ne oldu, 92 de ne oldu bütün teferruatıyla bunu bilir, ama Allah'a ne oldu bunu

bilmez. Bana ne oldu da ben bilemem bunu da bilmez. O ilim başka ilim vahdet ilmi tevhid ilmi Allah ilmi başka ilim işte biz Allah ilmi ile şeriat ilmini birbirine karıştırıp şeriat ilmini Allah ilmi zannetmişiz, yani İlahi ilim olarak şeriat ilmini zannetmişiz.

İlahiyat fakültesi diyor, şeriat ilmini öğretiyor, o ilahiyat ilmi değil ki, İlahiyat ilmi demek Allah'ı anlatan ilim demektir. Ama orada muamelat ilmi anlatılıyor, Allah anlatılmıyor ki, nefs anlatılmıyor yani kendini tanıma bilme ilmi anlatılmıyor, kendini bilmeden de Allah'ı bilmek imkansızdır.

Vacib-ul vücut mutlak vücut demektir, vacip mutlak manasınadır, mutlakın vücudu, vacib-ul Vücut yani vacip olan bir vücut sonradan olma değil, mutlak olan kendine ait olan bir vücut demektir. Âdem mevcut da Âdem'in içindeki Vacib-ul Vücuttur. Âdem'i Âdem yapan vacib-ul Vücuddur. Vücut, mevcut Âdem, et kemiği yani zahiri itibariyle ama özü varlığı itibariyle vacib-ul vücut o vacib-ul vücut olmasa vücut olmaz zaten. Âdem'in vücudu olmaz. Yani Âdem'in içindeki özü "Venefahtü" sü Vacib-ul Vücut odur işte o olmasa Âdem olmaz, bakın Âdem ne ile yazılıyor, Elif, Dal, Mim harfleri ile yazılıyor, o harflerin içinde zaten bütün Esma-ı İlahiye gizlidir,

Elif; Ahadiyet mertebesi, sondaki Mim; Muhammediyet mertebesi, ortadaki "Dal" da delil, yani Ahadiyet mertebesinin Muhammediyet mertebesinin zuhuru olduğunun delilidir, "Âdem" Âdemin "D" si delil, her şey O'ndan bahsediyor zaten yeterki bizdeki gözlükler ona ayarlansın nasıl merceği ayarlıyorsun da puslu muslu gözüküyor, ama tam metreyi buldurduğun zaman tam net olarak görünüyor.

Nerede bir Kelime-i Tevhid görürsek "La ilahe illallah" otomatikman "Muhammedür rasulullah " diyoruz hiç yazılmasa bile. Neden çünkü onlar öyle bir birlik kelimesi ki Kelime-i tevhidi okuyan gören duyan dinleyen arkasından hemen kelime-i risaletini söylemiş oluyor. Mecnun'a bir gün demişler ki artık seni biz evlendirelim gitmişler Leylanın babasının gönlünü yapmışlar işte bu gerçekten senin kızını çok seviyor, mesut eder zararı olmaz falan çöllere düştü aklını kayıp etti bu

kızı verelim de aklı başına gelsin kendini bulsun diye babası da peki demiş kabul etmiş, hemen geliyorlar Mecnun'a komşuları müjde, müjde hadi bakalım gel artık işte seni biz evlendireceğiz leyla'nın babası razı oldu Leyla'yı sana verecek diyorlar, hangi Leyla'yı dior ben bilmiyorum leyla kimdir diyor.

İşte sen yandın yakıldın çöllere düştün bunun için ben artık onu bilmiyorum ben Leyla diye diye Mevlamı buldum Leyla'yı ne yapayım diyor. Ama daha evvel demişler ki Ya Mecnun sen neden bu kadar bunun peşindesin bu kara kuru bir şey herkese göre güzellik anlayışı başka tabi, o da demiş ki siz O'na birde benim gözümle bakın demiş. Buda tabi başlarda olan bir hikaye sonunda ne Leyla kalmış hiçbir şey kalmamış. Çünkü baştan Leyla'dan O'na bakan zaten Hakk idi, o surete takıldı suret bakıyor zannetti, halbuki Hakk ona baktı Leyla'nın gözünden bakan Hakk idi. Sonradan bunu anlayınca Leyla perdesi kalktı Mevla yerine geldi zaten oradan bakan Mevla idi.

Bazı şeyler var ki yani bazı mevzular fazla açmaya gelmiyor genel olarak, ama bazen de açmak gerekiyor, veya zaman zeminin oluşumuna göre bir seyir takip ediliyor, belki alacaklıların alacağı var, yani idrak sahiplerin idrak edeceği meseleler var, orada açılması gerekiyor, elimizde olmadan açılıyor, bazı mevzular açılıyor, ama bazı yerde de açılmaması gizli tutulması perdelenmesi gerekiyor, bazı şeyler fazla açılmıyor. Hani mektuplarda okuduğumuz gibi Nusret Babam "yazı yazdım bazıları çok açtın bazıları çok açıyorsun dediler bazıları da açmıyorsun dediler" diyor.

Demek ki zaman ve zeminin oluşumuna göre dinleyenlerin haline göre de sohbetler yöneltiliyor, gerektiği yerde gerektiği kadar açılıyor, veya kapatılıyor gizli tutuluyor. İşte bu Ebu Hüreyre (ra) Hz lerine efendimizin verdiği iki torba ilim verdi bana bu torbanın bir tanesini herkese açmamı tenbihledi birini de açmamamı tenbih eyledi, eğer diyor o bana açmamamı tenbihlediği torbadan size bilgiler verseydim açsaydım benim boğazımı kıtır kıtır keserdiniz diyor. Neden çünkü islamın

zahirine ters gibi düşen terimler kelimeler var gibi gözükür içinde seyir halinde bunlar birbirlerini tamamlarlar ama madde şartlanması ile işe bakan kimselerde yani o düşünce sahibi olan akıllarda tersmiş gibi gözükür.

İslamın içindeki gurupların oluşması zıtların oluşması hep bu yüzdendir zaten yani belirli bir seyir-i suluk içerisinde yapılmadığından genelde ilkokul eğitiminde kalındığından Lise Üniversite eğitimindeki bilgiler inkar edilmekte yanlış diye inkar edilmekte hatta bunun savaşı verilmektedir, ne yazık ki bu kadar cahilce bir savaş yani cahil kelimesi yerine yersiz kelimesini kullanalım, olmaması lazım gelen bir savaş her bir ehl-i sünnet vel cemaat içerisine dahil olmuş gurup kendi mertebesinden islamiyete baktığı için çünkü İslamiyet yüzeysel tablo gibi düz bir mertebe değil şakuli uruc eden yükselen mertebeler manzumesidir, her yükseldiği yerde de manzaranın değiştiği gibi hadisenin başka türlü analiz edilmesi neticesinde guruplar ortaya çıkmaktadır.

İşte bu guruplar ayetleri ve hadisleri kendi yükselebildikleri yerden değerlendirmekteler, böyle olduğu gibi işte Kur'an-ı Kerim de bütün ayet ve sureleri böyle değerlendiriliyor. Onun için bakıyorsunuz bir sure hakkında bir değişik fikir var başka yerde daha bir değişik fikir var, bunlar ehl-i sünnet vel cemaatın içinde olanlar, ayrıca tefsirleri incelerken görüyoruz ki "Mutezile alimleri bu ayet hakkında şöyle demişlerdir" bu kanaattedir diye de izahlar yapılmaktadır. Yani ehl-i Sünnetin dışındaki cemaatlerin bile fikirleri değişik yönde olmaktadır. Tabi herkesin itikadı kendine ait onun için kimsenin itikadına karışmak haddimize değildir.

Çünkü o da belirli bir yönden belirli bir bakış açısından belirli bir safiyetle belirli bir muhabbetle işe bakmaktadır, art niyetleri olmayan kimseler için tabi söylüyoruz. Şimdi şu bina ortada duruyorken binaya arka taraftan bakan arka tarafın manzarasını görecektir, bina budur diyecektir, sağından bakan tabi sağ çevresini solundan bakan solunu önden bakan ön tarafını herkes gördüğü cepheden ayrı ayrı izah edeceklerdir.

İşte bu tarafta balkonu vardı, işte yan tarafında küçük camları vardı öteki tarafta bina vardı, arka tarafta bahçesi vardı gibi ne varsa onu söyleyecek dolayısı ile bir binayı dört değişik şekilde izah eden çıkacaktır.

Bunlara baktığınız zaman bu bina nasıl bina o zaman hepsi yanlış diyecek veya aklı başında birisi var da binanın çevresini dolaşmış hepsini görmüşse sende haklısın ama sen sağ tarafını görmüşsün, orada haklısın haksız olduğun taraf tamamı budur demendendir, soldaki de aynı şekilde benim gördüğüm bina budur bundan başka tarifi yoktur derse orada hata etmiş olur, ama onun gördüğü de aynı binadır, önden bakan öyle arkadan bakan öyle herkes haklı Nasrettin Hoca'nın dediği gibi hani meşhur "Haklısın" sözü var ya Hoca efendiye birisi geliyor derdini anlatıyor yahu hoca efendi şöyle oldu böyle gitti falan ha haklısın evladım, tam onun zıddı olan davalısı haberi olmadan arkadan geliyor hoca efendi şöyle oldu da böyle oldu da bana şöyle ettiler böyle ettiler falan bakıyor sen de haklısın diyor. Bilinen hikaye ama bazı hikayeleri basitten geçiyoruz ama yerli yerincedir o hikayeler, hanımı da evde bu ikisini de dinliyormuş o kişi gittikten sonra ona da haklısın dedin buna da haklısın dedin bunların hangisi haklı diyor, hanım sen de haklısın diyor.

Bir gün (asv) Efendimiz saadethanesinde veya bir yerde duruyorken Ebu Cehil oradan geçiyormuş görmüş O'nu kızıyor ya Efendimize hazır fırsat eline geçmişken Ey Muhammed sen nasıl kötü insansın nasıl yaptın bu işleri babayı oğula düşman ettin oğulu babaya düşman ettin o dönemde savaşta baba oğul karşı karşıya geldiler, işte biz rahat huzur içinde yaşıyorduk sen kavimin içine nifak soktun büyücü müsün ne kötüsün deyince efendimiz doğru söylüyorsun demiş. Daha sonra Hz Ebubekir (ra) geliyor, aynı sahne onda oynanıyor, ya Rasulullah anam babam sana feda olsun ne büyük lütufta bulundu da Cenab-ı Hakk seni bize gönderdi sen bize neler getirdin ne güzellikler getirdin biz kız çocuklarını diri diri gömerdik işte şöyle putperestik böyle hallerimiz vardı yanlış hallerimiz vardı sen bunların hepsini düzelttin ne güzel

insansın ne mübarek şeysin deyince Efendimiz doğru söylüyorsun demiş.

Her iki olaya şahid olan diğer sahabe-i Kiram Hz Ebubekir gittikten sonra “Ya Rasulullah bu nasıl iş ebu Cehil’i de tasdik ettin, Ebu Bekir’i de tasdik ettin bu nasıl oldu, Efendimiz de diyor ki ben bir aynayım Ebu Cehil geldi bana baktı bende kendini gördü diyor, ben ona doğrusun dedim, yani o vasıflar senin vasıfların söylediklerin doğrudur, dedim ama Hz Ebu Bekir geldi o da kendi güzelliklerini bende seyir etti ben ona da doğru söylüyorsun dedim.

Yani netice itibariyle iyi niyeti ile herkes Kur’an-ı Kerim’den güzel bir algı almakta güzel bir yorum yapmakta gönlünü ferah tutmakta ama şeriat mertebesinden izahı var, Tarikat mertebesinden izahı var, Hakikat mertebesinden izahı var, Marifet mertebesinden izahları var, tabi ki bu izahlar birbirleri yanında değişik ifade edilmektedir. Bu uygulama yani bu anlayış buraya gelen kişiye has bir anlayıştır başkalarını bağlamaz bu cümle çok mühim bir cümledir. Belki okuyan basitçe geçer ama yani diyelim ki 8. Mertebeye 10. Mertebeye bir kişi çıkmış, 10. Mertebedeki rüzgar, fırtına yaşam oradaki hadise onu ilgilendiriyor sadece 1. Mertebedeki o fırtınayı o güneşi o yağmuru yemediği için onun haberi yok ve oradaki hukuk burada tatbik edilemez.

Fırtına estiği yerde kendini koruyacak ne yapacaksa aşağıda fırtına yok ki o korumayı neye yapsın veya neden sakınsın bunun gibi. İşte وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ 96/19 “Secde et yaklaş” bakın Allah’a yaklaşmanın en büyük sebeplerinden bir tanesi secde, secde-i Rahman, secde-i İlahi namaz secdeleri de namazın ulviliği ve yüceliği de bu yüzdendir, secde demek kişinin en tevazu hali hani o papazla Mevlana’nın tevazu ettiği gibi, neticede secdeye varıyor orada. Daha aşağıda bir yer yok ki insan daha çok eğilsin, yani toprağın daha aşağısında bir yer yok daha aşağı olması için önündeki toprağı kazması lazım ki daha derine secde etsin ama neticede o da topraktır.

وَاسْجُدْ aynı zamanda nasıl bir kelime, emirdir, وَاسْجُدْ

وَاقْتَرِبْ bakın tavsiye de değil emir yani açık emirdir, secde et yaklaş ancak yani şunları şunları yap secde et yaklaş demektedir. İşte secde mahfiyet manasına bir fiziki yapılan secde vardır, bir de fiziki olmayan şuurda yapılan secde vardır, idrakte yapılan secde vardır, o da şu demek, herhangi bir şeyin hakikatini kişi o mevzu hakkında o varlık hakkında yahut idrak ettiğindeki kendi acziyetini onun karşısında idrak ettiğinde herhangi bir ilmi yönde herhangi bir şekilde acziyetini idrak ettiğinde ister oturur vaziyette olsun o secde halindedir. Yani tevazu halindedir yani onu kabullenme halindedir, işte Cenab-ı Hakk'ın İslam ümmetine Hz Rasulullah'ın mü'min kullarına Hz Rasulullah'ın islam ümmetine en büyük lütuflarından birisi de bu secdeyi vermesidir, yani namaz ibadetini vermesidir, namazın en uç noktası da bir bakıma secdedir. Tabi daha mertebe makam olarak üstünü Tahiyyattır ama ondan evvelki secdedir. Secde olmazsa tahiyyat olmaz, işte o secde anında yaklaşanın sonu gelmiş oluyor, tam mutlak bir teslimiyette rabbına eğilirken bakın kendi varlığı ile eğiliyor, varlığı orada sona eriyor, kalkarken Hakk'ın varlığı ile kalkıyor.

Yani secde ederken orada bir kimlik var kimliğin son kalıntıları kırıntıları var, secdede o kırıntılar da bitiyor, orada Hakk artık kıyama kalkıyor, Hakk ile birlikte kıyam etmesi ve tahıyyata o halle oturuyor, tekliği ile oturuyor, işte o zaman hitap geliyor, ama o secde olmazsa o hitap yok secde hem de iki defadır her rekatta neden işte o secdenin kemalatı olgunlaşması için bir insan bir şeyi bir seferde yapamadı mı ikincide daha güzel yapar. Bir seferde tam idrak edemese de ikincide idrak eder. Onun için yoksa nasıl rükuya bir defa eğiliyoruz bir defa da secde yaptırırlardı geriye döndürürlerdi.

İşte Cenab-ı Hakk daha Kur'an-ı Kerim'in başında Âdem (as) ın hakikatini anlatırken veya O'nun kıssasını bizlere izah ederken en mühim orada görülen hadise secde hadisesidir.

Âdem (as) ı yücelten iblisi de düşüren mertebesinden eden hadise Cennetten de çıkmasına ve bir daha Cennete girmemesine sebep olan hadise secde hadisesidir. İblis kendinde var olanı açığa çıkardı Âdem (as) bu bakımdan ona bir lütuftur, eğer kendisi bunu anlayabilirse şimdi şeytan yani cin ateş kaynaklı olduğundan bakın şimdi burada bir başka hadise daha var ama bu belki bazı zaman konuşulmuştur, bunu anlattığımız zaman yalnız şeytana hak vermeyelim, o kapı açılmış olmasın tabii bir süreç olarak olsun.

Şimdi elimize bir çubuk alalım yanıcı bir tahta çubuk olsun yahut bir mum olsun çıra olsun yakalım bu yanan çırayı yan tutalım ateş yana doğru gitmez, aşağıya tutalım aşağı doğru da gitmez yine alevin yönü yukarı doğrudur. Elimizdeki yanan çubuğu nereye tutarsak tutalım alevin yönü dumanı hep yukarı doğrudur. Yani ateş secde etmez, fiilen varlığı itibariyle oluşumu itibariyle tabiatı itibariyle secde etmez. Etmez de kenara çekip edemez, çünkü tabiatında secde yok hep yukarı doğru gider. İşte İblis secde etmedi değil edemedi bir bakıma, ama toprak secde eder, su da hava da secde eder, yeri geldiğinde işte insanda bütün bunların hepsi olduğundan ondaki ateş zaman zaman üç unsurun üstüne çıktığında o da secde etmez.

Yani ateş ağırlıklı hayatı kendisinde sürdürdüğünde toprak hava su batıl kalır ateşi hızlandığı için görüntüde ateş olur ve secde etmez inkarcı olur. Ama bunlar mutedil olduğu zaman üç unsurun ağırlığı ile ateş hararet yapamaz soğutulur, su ile hava ile toprak ile o zaman ateş yönü ile birlikte secde etmek zorunda kalır. Bu da insanın secde etmesi cine rahmet olur, yani kendi bünyesinde ateşi secde ettirmiş olur. Onun için o bizdeki cinlik haline Rahmet olmuş olur. Hakk'ın önünde secde ettirir, bakın insanın bir derunda olan özel vasıflarından biri de budur kendi varlığında bütün alemi secdeye getirmesi.

Meyveler ağaçlar yediğimiz içtiğimiz her şey bizim bünyemizle birlikte Hakk'a secde etmekteler, bakın az önce içtiğimiz çaylar yediğimiz börekler pohaçalar biraz sonra ikindi

namazını kılarsak bizimle birlikte secde ediyor, Hakk'ın huzuruna çıkıyor, hem lisanen hem de fiilen "Sübhane rabbiyel azim" dediğimiz zaman "Semi Allahülimen hamide" dediğimizde " El hamd" dediğimizde hep onlar bizim ağızımızdan Hakk'a Miraç ediyor ve bizle beraber secde ediyorlar, İşte insan "Rahmetellil alemiyn" bu yönden aldığımız hava bizle birlikte secde-i Rahmana şuurla eğildiğinden hava bizde secde ediyor, toprak bizde secde ediyor, ateş su bizde secde ediyor.

İşte burada en mühim olan zıt unsur, ateş bizim varlığımızda o da secdeye varıyor. Ateş içimizde mevcuttur. Biz secde ettiğimiz zaman o da bizimle eğilmiş oluyor, işte bu ona rahmet oluyor. O bize düşman olduğu halde biz ona rahmet oluyoruz ki zaten insanın hasleti odur sana kötülük yapana sen iyilik ile muamele et, iyiliğe iyilikle muamele herkesin işidir, kötülüğe kötülükle muamele herkesin işi ama kötülüğe iyilik ile muamele er kişinin işidir.

Şimdi bunu yine Âdem (as) bahsinde olduğu gibi bizim bütün güçlerimiz fiili olarak bireysel olarak secde ettiğimiz zaman Hakk'a secde etmiş oluyoruz. Ama kişinin kendi bünyesinde kendi güçleri kendine tabi olduğu zaman bizdeki zatımıza secde etmiş olmaktalar yani bize tabi olmaktalardır. Ne zaman ki biz irade-i hakiki ile yani Allah'ın iradesi ile kendimizde bulunan bütün güçlerimize hakim olduk onlar bize tabi oldular belirli bir eğitim belirli bir irade belirli bir şuur edindikten sonra ki işte seyir-i suluktaki gaye budur, belirli bilinç içerisinde belirli iradi gücü kişi toplaması neticesinde kendine ait bütün hayali vehmi düşünceleri hareketleri kontrol altına alıp kendisine secde etmelerini sağlamaktır.

Yani tabi olmalarını sağlamaktır. İşte biz o zaman ancak Âdem hükmüne ulaşmış oluyoruz, yani kimliğimizin gerçek ismine gerçek vasfına ulaşmış oluyoruz aksi halde aklımıza geldi git şuraya aklımıza geldi et buraya o zaman da bütün Esma-ı İlahiye kendi istediği yönde bedeni kullanıyor, o zaman bize tabi değil asi olmuş oluyor. Biz Hakkani görevimizi yerine

getiremiyoruz bu bedeni nefsimiz kullanmakta o zaman haşa biz ona secde etmiş oluyoruz yani biz şeytanımıza secde etmiş oluyoruz. İşte kim hayalinde var ettiği şeylerin peşinde koşarsa hayali olaylar üretirse onun peşinde koşmuş oluyor ve ürettiği şeyler de onun rabbı olmuş oluyor.

Kim neyin peşinde koşuyorsa onun rabbı odur zaten gökteki rab var veya yok onun için mesele olmuyor. Gökteki rabbın veya bütün alemdeki rabbın peşinde koştuğumuz koşmamız için onun istikametinde onun programı içinde hareket etmemiz lazımdır, onun dışına çıktığımız zaman biz onun peşinde değil nefsimizin peşindeyiz, hayel peşindeyiz.

Kabe-i Muazzama'ya gidildiği zaman orada görünen hadise nedir, Kabe-i Muazzamanın çevresinde evvela en yakının da bir çevre var, bir halka şeklinde namaz esnasında "Allahuekber" dediği zaman tavaf da duruyor herkes olduğu yerde çöküyor Kabe'nin etrafında birinci sıra oluşuyor, sonra ikinci üçüncü diye yayılıp gidiyor, ama bunların bir, iki, üç, …. Milyon sıra olsa hüküm aynı hükümdür, şimdi şu Kabe-i Muazzama burada duruyor, çevresinde de bir sıra insan var, şunu bir anda yukarıya kaldırıp mümkün olsa görünen hadise ne oluyor, herkes birbirine secde ediyor.

وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ İşte kabe'ye gider de secde etmeden gelirse hacı olmaz, bu kadar açıktır. Peki bu secde nasıl oluyor şimdi, o yapılan secde fiili olarak insanın insana secde etmesi açıktır orada daraltalım Kabe-i Muazzama'nın boşluğuna da içeriden bir sıra daha bir sıra daha yapalım neticede en ortada dört kişi kalacaktır, dört mertebenin temsilcisi dört kişi en ortada da Ahadiyet Nur sütunu olacak onun çevresinde olacaktır, veya ayakta duran bir insan olacaktır Ahadiyet temsilcisi ama o ayakta duracak işte o dört kişi birbirlerine karşılıklı olarak dört kişiden sonra 12 kişi var onun çevresinde biraz daha genişlediği için 12 kişi olmaktadır, ondan sonrakiler de artık sayısı sonsuzdur.

Bir taraftaki secde eden iki karşılıklı bakın burada bir denge kurulmakta peki o zaman nasıl oluyor buradaki yani bir taraftaki evvela diyelim birini ayakta bırakalım onun önünde secde ettiğini düşünelim daha iyi anlamak için bu secde eden kişi kendindeki abdiyetiyle yani kulluk mertebesiyle karşısında bulunan Uluhiyet mertebesine secde etmektedir. Kimliğine kişiliğine değil bakın işte fark buradadır, eğer bunun bedenine taşına toprağına secde edersek bu mutlak putperestlik olur böyle bir şey düşünülmesi mümkün değildir. Ama bu varlıkta Zat'ın Zat'i tecellisi olduğundan ve o kişi de secde eden kişi de bunu mutlak surette böyle olduğuna kani olduğunda kişiye yaptığı secde aynı zamanda Hakk'a yapılmış olur işte وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ buraya secde et de yaklaş manasınadır. Yani insana secde et en yakın secdegah insandır, Hakk'ın zuhurunu en kemalli şekilde ortaya getiren yer secde edilme yeri olmaz da ne olur. İşte Kabe'nin taşına toprağına mescidin caminin mihrabındaki taşa secde edeceğine insana İnsan-ı Kamil'e secde etmektir, tabi Kabe-i Muazzama'yı küçük görme haliyle demiyorum, o bir simgedir, neden o taşın önünde eğiliniyor, da aynı dağdan alınan aynı madenden alınan taştan bir Kabe-i Muazzama yapılıyor, bir yerde de çeşme yapılıyor, aynı taş neden çeşmenin önünde secde edilmiyor da Kabe'deki taşın önünde secde ediliyor, ikisi de granit kayasıdır ama buradakinin manası başkadır.

Zat'i tecellinin zuhur mahali diye oraya secde ediliyor secde edilen taşa değildir. Hırıstiyanlar deseler ki siz bize putperest diyorsunuz ama en büyük putperest sizsiniz taşa tapıyorsunuz nasıl cevap veririz dışarıdan bakıldığı zaman haklıdır, Buradaki kişi abdiyet mertebesiyle buradaki Uluhiyet yani karşıdaki Uluhiyet mertebesi önünde tazim ediyor, aslında secde etmesi O'na hürmet göstermesi tazim etmesi demektir, ama sonra bu secdeden kalktıktan sonra bu sefer bu secdeye yatıyor neden bu tarafta da aynı şey var kendisindeki abdiyet

mertebesi ile karşı taraftaki Uluhiyet mertebesine secde ediyor. Dolayısıyla da adaletsizlik diye de bir şey söz konusu değildir. Her şey yerli yerinde tam adalet ile oluyor.

Yani bu daire şeklinde insanların birbirine secde etmeleri bir birlerine putperestlik yönüyle eğilmek yahut onların bir birini küçük görmek şekliyle değildir, hepsinde adalet aynı şekilde ben karşımda kim varsa ona secde ediyorum ama o da bana secde ediyor, böylece adalet kurulmuş oluyor, benim abdiyetimle karşımdakinin Uluhiyetine karşımdaki de aynı şekilde kendi abdiyeti ile bende olan Uluhiyete secde ediyor, onun için bunun put perestlikle alakası yok ama bunu böyle bilmek gerekiyor. Yoksa bunlar bilinmeden herhangi bir şekilde secde yapılırsa putperestlikten başka bir şey olmaz. Çünkü O'nun cesedine secde edilmiş olur, o da tam putperestlik islamın tam karşısında olduğu hadise olur.

Ama diyeceğiz ki Kabe-i Muazzama'da namaz kılınan hallerdeki oradaki hacılar bunu biliyorlar mı bilen var veya yok ama özdeki olan hadise budur. Biri birinin Uluhiyetine diğeri de ondaki Uluhiyete secde ediyor ki karşılıklı böylece de sistem en güzel şekliyle ortaya çıkmış oluyor ve tevhid sistemi, herkes bir birine bağlı herkese adalet üzere hareket ediyor o camia içerisinde çerçeve içerisinde secde edilen belki dünyanın en fakir insanı, karşıdaki de en alim insan dışarıdaki lakaplar dışarıdaki mertebeler bunu ilgilendirmiyor, özdeki hadise orada geçerli.

Yusuf Suresinde de Yusuf (as) çocukluğunda 6-7 yaşlarında إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ 12/4 ben 11 tane yıldızı ay ve güneşi bana secde ettiklerini gördüm işte Yakub (as) da rüyanı kardeşlerine söyleme sana umulur ki bunu yorumlarlarken zarar verirler diye ona farkında olmadan sohbet arasında bunu söylemiş ki kardeşleri ona düşman

olmaya başlamışlar, netice olarak yirmi küsur sene sonra Mısıra Sultan olup işte orada belirli mevkilere geldikten sonra Yusuf (as) anne babasını ve kardeşlerini Mısır'a aldırıyor, orada kendisi yüksek bir yere tahtına oturmuş 11 kardeşi geliyor ve secde ediyorlar Yusuf (as) a anne ve babasıyla birlikte,

Peki kardeşlerinin secde ettiklerini anladık da anne babası oğluna nasıl secde ediyor, bunu düşünmek gerekiyor, izahını da gerektiriyor, gerçi Yusuf (as) onları hemen kaldırıyor, secdeden bu gün içinizde kınanma yoktur yani yaptıklarınızdan size hiçbir sorgulama yoktur قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ

لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ 12/83 size bunu nefsiniz yaptırdı diyor. Zatını tenzih ediyor, kardeşlerinin kendisinde bulunan İlahi Zatını bu işten tenzih ediyor aynı kelimenin içinde tabi tenzih sözü geçmiyor ama nefsiniz yaptırdı deyince hakikatini ayırmış oluyor.

04- ÇEŞİTLİ SOHBETLER

Hani bir hadis-i şerifte nasıl buyurmuştu "Hasenatül ebrar seyyietil mukarrebiyn" Yani ebrar mertebesinde yaşayan kimselerin yapmış oldukları haseneler güzellikler güzel işler mukarrebin indinde seyyie olur yani günah olur. Hadi bakalım çöz, işte İslamın içerisinde mertebelerin olması böyle özellikleri ortaya çıkarmaktadır, kişi bir mertebede bulunduğunda yaptığı iş orada sevap olurken bir başka mertebeye geçtiğinde aynı fiili işlediğinde ona suç isnad ediyor. Yani suç unsuru olmaktadır, ama bu genele değil o kişilere has olan bir hukuk olmaktadır. Eğer bu genele yaygın olmuş olsa islamın karma karışık bir manzumesi olur kargaşa bir fikir manzumesi olması gerekir.

Ama islam kargaşayı değil selameti getirdi sistemi getirdi, yalnız bu sistemin mertebeleri olduğu için İslam alemindeki bu kargaşa ve karışıklık ortaya gelmektedir, bir mertebede olan kendi bulunduğu mertebesi itibariyle yaptığı işler isabetli iken bir sonraki daha sonraki mertebelerde aynı işi yaptığı zaman isabetsiz olmakta yersiz olmakta yani geri kalmakta. Kısa bir misal verelim; Eğitim sistemi ilkokul, ortaokul, lise, Ünivarsite islamda da aynen bu eğitimler vardır, Ef'al mertebesi eğitimi, Esma Mertebesi eğitimi, Sıfat Mertebesi Eğitimi, Zat Mertebesi eğitimleri var bunlar ayrı mertebeler olduğundan hukukları da birbirinden ayrıdır, ayrı derken kopuk bir ayrılık değil mertebe farklılıkları ile ayrıdır.

Nasıl askere erden maraşala kadar olan kimseye asker kimse ile bakılıyor, er de asker paşa da asker maraşal da asker sistem olarak ama er onbaşı çavuş, astsubay, subay, teğmen, yüzbaşı, binbaşı, yarbay albay diye nasıl kıdem mertebeleri varsa işte islamın içerisinde de böyle mertebeler vardır. Paşanın yaptığı iş başka binbaşının albayın yarbayın yaptığı iş başka mertebesi itibariyle başka sorumlulukları itibariyle de başka astsubayın yaptığı iş başka erin yaptığı iş başkadır. Şimdi er silahı eline aldı eğitimini yapıyor, orada onun görevi farzı odur, eğitimini yapmak silah donanımını idrak etmek şimdi paşayı alalım askerdir diye yan yana ikisine de eğitim yaptıralım işte bakın biri yaparken görev oluyor, diğeri yaparsa suç unsuru oluyor.

Çünkü onun artık eğitim yapma değil amir olma görevi vardır. Emir alma değil emir verme görevi vardır. Orada eğitim ile vaktini geçirmesi suç teşkil ediyor, çünkü ordunun başında olması gerekirken en sonunda oluyor. İşte yaklaşık bir misal "*Hasenatul ebrar, seyyietül mukarrebiyn*" aynı fiili yukarıdaki görevli yaptığı zaman kendine vakit kaybettirdiğinden ona suç unsuru oluyor, ancak o yoldan da geçtiği için paşa o eğitim yolundan geçtiği için onu baştan yapmış vaziyettedir. Sonradan yapmaması ona suç teşkil etmiyor. Şimdi askerin yani erin onu yapması farz, ama paşadan bu farziyet düşüyor, neden çünkü vakti ile yaptı, o hükmü yaşadı geçti artık o

hüküm tekrar geriye dönerde hep aynı işi yaparsa o zaman suçlu oluyor o paşa.

Neden, kendi görevini ihmal ediyor. İşte bu günümüzdeki şeriat ve tarikat guruplarının haline benziyor. Dön, dön sıkı asker olacağım diye eğitim yap biraz da eğitimini idari kadroda al savaşa katıl hep eğitim nereye kadar, düşmanının hallerini tanı, kendini geliştir, eğitim ile bilgi ile Kur'an'ın hakikatleri ile işte Ef'al mertebesindeki yaşantı Esma mertebesine geçildiğinde orada sükut etmektedir, neden çünkü o yaşandı artık devresini doldurdu, görevini yerine getirdi, başımız ağrıyor bize bir baş ağrısı ağrı kesici verdiler bunu bir hafta kullanacaksın dediler bir hafta kullandık başımızın ağrısı geçti, ben buna alıştım artık hadi bu gün de atayım diye devamlı olarak baş ağrı ilacını kullanırsa kime ne yapar o ilaç.

Faydadan çok daha zarar verir, hem boşuna masraf olur, hem bedende fazladan gereksiz tortular meydana getirir, sonradan telafisi mümkün olmayan hastalıklar meydana getirir, işte başı ağrıyorken kişinin ilacı kullanması sevap ama baş ağrısı geçtikten sonra kullanması günahtır hem de israftır. İsraf da günahtır, "*Hasenatul ebrar seyyietül mukarrebiyn*" yani iyileşmiş olanın yani daha yukarıya çıkmış olanın aşağıdaki ilacı kullanması yasak ona günah suç teşkil etmiş oluyor, ama bulunduğu yerde onu kullanması sevap oluyor, sevaptan kasıt doğru iş.

Şimdi anne evde oğlunun terbiyesini yapıyor, yemeğini yedirip giydiriyor, okula yolluyor, babası ile birlikte hareket ediyorlar güzel annenin yanında çocuk daha çok duygusal ona bağlı anne biraz bazı şeylerini hoş görüyor, ufak tefek kaytarmaları var idare ediyor işte babasına karşı geldi mi geldi, ne zaman geldi işte bir saat evvel geldi halbuki beş dakika evvel gelmiştir, babanın o hassasiyetini bildiği için korumaya gidiyor, ama işte daha sonraları karneler geliyor baba bakıyor ki biraz eksiklik var, bu işte diyor ki bak bu karneyi düzelteceksin sana bu gün altı saat oda hapsi verdim, git odana diyor.

Çocuğu odaya kapatıyor, baba işine gidiyor, çocuk içeriden sesleniyor, anne canım sıkıldı anne ne olur çıkar beni anne çocuğa rahmet olsun diye iki saatte çıkarıyor, al işte "*Hasenetul ebrar seyyiatul mukarrebun*" yani anne iyi yapayım diye o çocuğu oradan çıkarmakla babasının programını bozmuş oluyor ve günaha girmiş oluyor, yani yerinde yapılırken bir şey yerli yerince yapılıyorken tamam oluyor ama o program olgunlaşmadan çıkarırsa yanlış oluyor.

Bir başka misal verelim bir fakir var elini açmış bir yerde duruyor, yanından on kişi geçiyor, on kişinin de davranışı başka türlüdür, ama on kişinin dışında iki kişi daha geçiyor ki biri verdiği zaman sevap kazanıyor, öteki vermediği zaman sevap kazanıyor. Bu nasıl oluyor, şimdi biri rahmetinden merhametinden şeriat mertebesinden düşünüyor ki bu bir aciz insandır buna yardım etmek gerekir, üç beş kuruş neyse imkanına göre veriyor, yaptığı iş doğrudur, tastamam yerli yerindedir. Arkadan gelen ikinci kişi onu uzaktan görüyor, hiç yan bile bakmadan ama varlığını fark ediyor, doğrudan gidiyor, onun yaptığı da ona göre sevaptır. Biri verdi sevap kazandı biri vermedi sevap kazandı.

Bu neden olabilir, işte ikinci geçen ariftir irfan ehli olduğundan eğer orada ona para vermiş olsa Allah'ın işine müdahele etmiş olacak nasıl ki annenin babanın işine müdahele ettiği gibi hakkı olmadığı halde Arif kişi düşünüyor rabbım birçok sebeplerden dolayı bunu böyle bırakmıştır diye düşünüyor, arif ya onu imtihan etmek içindir diyor, veya bir cezası vardır onu çekmek içindir diyor ve de ben Allah'tan daha mı zenginim ki O'nun fakir bıraktığını ben mi zengin edeyim diyor o selahiyeti kendinde göremiyor, irfaniyeti yönünden bakın burada iş bambaşkadır, işte onun orada ona parayı vermesi kendisine suç teşkil ediyor, neden, Allah'ın işine müdahele ettiği için.

Ebrar verdiğinde dosdoğru iş yapmıştır ama diğeri verdiğinde bu hakikati gizlemiş olur, yani Hakk'ın işine müdahele etmiş olur ki o da suçların en büyüğüdür. Ancak

İrfan ehli hiçbir kayda tabi olmaz, yani orada onu verdi de hiç ömür boyu bu şekildeki hallere hiç kimseye fakire vermeyecek demek değildir. o konu ayrıdır, oradan geçiyorken gönlünden ver emrini alır Hakk verdirir orada verir, gönlünden verme emrini alır vermez ayrıdır. Yani mutlak vermeyecek diye bir ölçü değildir. Ama bilinmesi lazım gelen bir ölçüdür, işte "*Hasenatul ebrar, seyyietül mukerrebun*" hadisindeki gerçek budur.

Ben onu birçok yerde sordum hatta Şam'da da sordum ne demişti oradaki Hamdi Arabi "*Hasenatul ebrar, seyyietül mukarrebin*" nedir dedim, "*o işte benim*" dedi evvela kendi bir hikayesini anlattı ama çok güzel bir hikaye idi, diyor ki yirmi küsur sene Emeviye Camiine her sabah namazına gittim geldim namazımı orada kıldım diyor, 28 sene gibi belki daha fazla ondan evvelki gençliğinde dışarılarda geziyormuş, otobüsçüymüş Hacca yolcu taşımış, bir sürü ticaretler yapmış, ama işini bıraktıktan sonra mukim olduktan sonra Nekşibendiye mensubu arkadaşları var, kendisi Ebrar mertebesindendi, zaten ben oyum dedi, o zamanlarda 93 yaşında idi, 10 yaşında iken Osmanlı Şam'ı terk etmiş, kendisi Türk Konyalı imiş.

Babası subaymış görevli Osmanlı Subayı olarak görevli oraya gelmiş, işte orada dünyaya gelmiş, "Ben Şam'dan ayrılmam" diyor, hanımı ölünce eş aramaya başlamış gittim Konya'da uygun bir hanım buldum diyor, Şam'da yaşayacaklarını söyleyince hanım ben Şam'a gitmem buraya gelirsen evleniriz dedi diyor. Ben de Şam'dan ayrılmam dedim çünkü "*Evveli Şam ahırı Şam*" yani İslamiyet Şam'da gelişmeye başladı yani o yörelerde, sonu da oraya toplanacak diye ne kadar zor durumda olursa olsun dünyanın her tarafında İslamiyet yavaş, yavaş gerileyecek Şam'da merkez olacak toplanacak.

İşte İsa (as) da oraya inecek Şam aslında niye Şam, bakın hep kelimelerde harflerde var "Şın" ve "Mim" yani İslamiyet en sonun da Hakikat-ı Muhammediyeyi müşahede mertebesine

çekilecek. Yani suret ve zahirler gidecek şehadet ve Muhammed mertebesi Hakikat-ı Muhammediyeyi müşahede edenlerde ve İsa (as) onlara inecek başkaları da zaten inse de anlamaz.

Diyordu ki bir gece hasta idim abdestsiz yattım yatsı namazını kılamadan yattım işte gece kalkarım da kılarım niyetiyle yattım diyor abdestsiz yattım bir gece her gece yatsı namazını da cemaatle kılıyor, sabah namazını da cemaatle kılıyor, o gece hastalığından dolayı gidememiş rüyada bir bakıyorum kendimi Rusya'da görüyorum, diyor. Bir çöp arabası geldi çöpçüler kürek ile çöpleri topluyorlar ben de ölmüşüm cesed olarak atmışlar çöplerin içerisine diyor, beni kürekle arabaya atmaya başladılar diyor, durun ne yapıyorsunuz dedimse diyor sen abdestsiz yattın yatsıyı kılmadın dediler beni çöpe attılar diyor.

İşte ebrardan diye kendi halini anlatmaya çalışıyor, o onun cevabı değildi ama hoş bir insandı, birçok yerde sordum ben bu hadisi genelde aldığımız cevap şu oldu, ebrar mertebesinde bulunan kişi Cenab-ı Hakk'ın hesabıyla %2,5 zekat verirse mukarrebin indindeki %20-30 verir gibilerde yani ebrar mertebesinde olana %30 emir fazla bir şey yok ama ona 2,5 var ötekinde %30 gibilerden tutarlı bir şey olmadığı için üstünde durmadık ve onun karşılığı değil zaten ama onların da bu şekliyle bunu anlamaları mümkün değil zaten hadisin özünü anlamaları mümkün değildir.

Bir yerde tedbir almamız gerekiyor, ama işlerin daha ilerilerine doğru çıktıktan sonra orada artık tedbir yerine teslimiyet gerekiyor, zaten başımıza gelecek hadiseler oraya gelinceye kadar tedbirini almamış insan oralara gelemez zaten baştan tedbirler alınacak ondan sonra tedbiri Hakk'a bırakıp takdirimize yöneleceğiz. Baştan itibaren hiç tedbir almadan başıboş istediğin gibi değil, yaptığımız her bir şey her sohbet her ders her kitap okuma bir tedbirdir, neden geleceğimizle ilgilidir, çünkü geleceğimizi tamamlamak için olgunlaştırmak için yaptığımız her hareket geleceğin tedbirini almaktır hüsrana

uğramamak için işte bütün bu tedbirler olacak olacak artık bizim tedbirimize ihtiyaç kalmayacak.

Ondan sonra takdire ulaşacağız. O zaman zaten bizim bizliğimiz bizden gittikten sonra bizim üzermizde bizim tedbirimiz diye bir şey söz konusu olamaz o zaman takdir yani Cenab-ı Hakk'ın takdiri muradı ne ise artık biz onu oynayacağız kendi oyunumuzu değil Hakk'ın bize biçmiş olduğu kaftanı elbiseyi giyerek o elbisenin gerektirdiği rolü oyunu oynayacağız. Artık şuur sahibi oluyor tedbir olayına ihtiyacı kalmıyor, ama bu tedbiri baştan almadan buraya gelemiyor. Ömrümüzün büyük bir bölümünü tedbir almakla geçiriyoruz zaten yani tedbir almadığımızı düşünelim her birerlerimiz buraya gelinceye kadar tedbir almayalım gitsek de olur gitmesek de olur mesela yani buraya gelmemiz bir tedbirin neticesinde oluyor.

Çünkü herkesin evinde bir sürü işleri var, eşi var çocuğu var bunları dengeliyor dengeliyor, uyduruyor yerine koyuyor da kendisine boş zaman ayırabiliyor, işte bu tedbirin ta kendisidir. Bu tedbir bir bakıma program demektir, bu program olmazsa bu tedbir olmazsa Cenab-ı Hakk bile bu alemleri tedbir ile ortaya getiriyor, kendi de tedbirini kullanıyor yani programını kullanıyor, şu cam yapıldığı zaman canım Allah Kerim diye çerçeveyi yaptık camı takmadan bırakalım bakalım kapıyı koyduk kilit takmadan bırakalım bakalım bakın bunların hepsi tedbirdir. Mantık ne diyorsa onun tedbirini almamız gerekiyor.

İşte böyle tedbir tedbir ala ala artık bizim etrafımızda çok güzel hadiseler oluşmuş oluyor, yani kendimizi artık korumuş hale geliyoruz, burada bizim tedbirimiz de bitiyor yapacağımız bir şey de kalmıyor, ondan sonra da takdir ama evvelce takdir yok mu gene var, biz tedbirimizi alıyoruz ama takdir onu bozabiliyor da zaman zaman çünkü mutlak hükme tabiyiz. Kendi tedbirimizle bir hüküm oluşturamıyoruz. Ama Cenab-ı Hakk'ın bize bıraktığı sahadaki tedbirimizi almamız gerekir. Allah kolaylık versin inşeallah hepimize güzel, güzel anlayanlardan olalım yolumuza devam edelim inşeallah.

İmanın hakikati içerisinde kendi içinde olan mertebeleri var, bunları hep biliyoruz, sabrın da kendi oluşumu içerisinde bunu anlamaya çalışmamız gerekiyor ve iki oluşumu var, birisi sıradan insanların küçük görme babından değil hepimiz onların içerisindeyiz, avamın sabrı var, bir de Ariflerin sabrı var, avamın sabrı iman ikilisi içerisinde yani ötelerde olan bir Allah'ın kendini tecrübe etme dolayısıyla verdiği ufak tefek bazı zorluklara katlanmak sabır budur, anlaşılan sabır budur. Cenab-ı Hakk bizleri biraz zorluyor, biz de tahammülümüz nisbetinde o zorlukları aşmaya çalışıyoruz. Bu sabır herkesin bildiği sabırdır.

Ama bir sabır var ki bu sabır kelimesi bu anlayışta değil yani oradaki sabır kelimesi bu anlamda değildir. Sabır Hakk'tan ne gelirse gelsin hiçbir karşıt düşünce veya davranış ortaya koymadan çok tabi olarak kabullenmektir. Birinci sabır zorlanarak çünkü neden kişinin varlığı var nefsine zor gelen bazı hadiseler var, onu isyan etmemeye çalışıyor aslında isyan ediyor ama nezaketen etmemeye çalışıyor, zorlanarak sabrederek aşmaya çalışıyor. Ama bu aşamaları geçirmiş olan bir kimse her şeyin Hakk'tan geldiğini kendisinin de Hakk olduğunu dolayısıyla başına gelen hadiselerin kendinden kendine olduğunu başka bir yerden gelmediğini idrak ettiğinde artık o sabır ismi faaliyet ismine dönüşüyor yani tabi bir oluşum hükmüne dönüşüyor.

Dışarıdan bakıldığı zaman diğer insanların yaşantısı gibi sabrı gibi gözüküyor ise de ama onun idrakinde bu sabır zuhur halini alıyor. Şu veya bu şekilde zuhur halini alıyor, işte bu şekilde sabrın kemale erdiğinde imanı terk etmen ortaya çıkıyor, eğer hem bu hali yaşıyorsun hem de ben iman ehliyim diyorsan o zaman sabrın ilk merhalesinde yaşıyorsun demektir. Hani meşhur "ceza" kelimesi var ya zannediyoruz ki o kelimenin karşılığı azab etmek yakmak yıkmak işte zorlamak gibi halbuki cezanın lügat manası "karşılık" demektir. Eş değer karşılık demektir.

Kur'an-ı Kerim'de biz onları veya sizleri cennet ile cezalandırırız diyor, bir başka ayette cehennem ile cezalandırırız diyor. Hadi bakalım bu iş nasıl oldu, demek ki cennet ehli işleyenin karşılığı yani cezası cennettir, amel-i salih yapan ama amel-i salih yapmayan kötülükler yapanın cezası da yani karşılığı da cehennemdir. هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا

الْاِحْسَانُ 55/60 ihsanın karşılığı ihsan değil midir,

Neyse okuyorlar yarım cilt bu sefer daha da padişah zorlanmış yani daha da düşkünleşmiş tahammülü de kalmamış bu da uzun olmuş kısaltın biraz diyor, nihayet düşünüyorlar düşünüyorlar onu at bunu at zaten elde bir şey kalmadı ne yapalım ne yapalım şöyle bir terkip yapalım bir cümle içerisinde belirtelim bu işi demişler düşünmüşler taşınmışlar neyse neticede şöyle bir cümleye karar vermişler bir sayfa yaprak üzerinde bir cümle "*doğdular, yaşadılar, öldürdüler, öldüler.*" Yani bütün toplanan hadisenin sonundaki özet bu çıkmış zaten de odur.

Getiriyorlar efendim getirdik işte okuyalım mı okuyun diyor, aynen işte doğdular, yaşadılar, öldürdüler, öldüler, hah şimdi olmuş işte diyor padişah ama bir müddet sonra da padişah gidiyor. Tabi onların ilk yazdıkları ciltleri atmamışlardır o kadar hizmet ettiler padişah okumasa da başkaları okur bir malzemedir, onu bir tarafa bırakıyoruz şimdi burada bu laf ola berigele neyse zihin cimnastiği yapalım, bir daha tekrar ediyorum dört kelime doğdular, yaşadılar, öldürdüler, öldüler. Her birerlerini bize yazın deselerdi biz bunu nasıl terkip yapardık. Aynı şeyi bize deselerdi, bu ifadeyi biz nasıl düzenlerdik kendi haliyle mi bırakırdık bir başka forum mu verirdik kendimize göre nasıl bir değerlendirme yapardık.

Hindistan İngilizler tarafından kuşatıldığı zaman İngilizler oraya sermaye dökmeye başladılar, oranın ham maddesini işleyip yatırım yapmaya başladılar belki gene kendileri alsın

diye orayı sömürsünler diye derken bir fabrikatör geliyor işte belirli bir arazi satın alıyor, orada işletmeyi kurmaya başlıyor, bir Hintli de yakında bulunan bir ağacın altına geliyor, onları seyrediyormuş ne yapıyorlar diye fabrikatör de gidip geliyor bakıyor işler yürüyor mu diye fabrikatörün dikkatini çekiyor her gün orada ağacın dibinde yavaş, yavaş ünsiyet kurup konuşmaya başlıyorlar, ne yapıyorsun burada diyor o da yatıyorum diyor, yatılır mı bak çalışma var ne yapayım diyor, kalk biraz çalış da para kazan diyor, sonra ne olacak biraz alış veriş yapmaya başlarsın diyor, sonra ne olacak dükkan açarsın diyor sonra mağazaya döndürürsün sonra fabrika kurarsın sonra ne olacak deyince ihracat ithalat yaparsın çok daha fazla para kazanırsın diyor, sonra yan gelip yatarsın diyor, ohoo diyor ben zaten şimdi yan gelip yatıyorum diyor.

Bir yerde ikisi de haklı ikisi de haksız ne onun gibi tamamen yan gelip yatmak lazım ne de onunki kadar çok büyük işlere girmek lazım ama lazım derken şöyle veya böyle olması lazım onlarda da öyle olması lazım olduğu için onlarda öyle oluyor, bizlerde ibret almış oluyoruz.

Dervişin bir tanesi eline bir kürek ile kazma almış o zamanlar araziler boş sahipsiz bir çukur açmış başlamış kürekle onu atmaya neyse bir metre kadar aşağı inmiş orada bırakmış iki metre ileriye geçiyor, çiziyor yerini onu kazmaya başlıyor, bu sefer o çukurdan çıkan toprakları ilk açtığı çukurun içine doldurmaya başlıyor, böylece gidiyor, çukur açıyor çukur dolduruyor. Şimdi çevreden geçenlerden birisin dikkatini çekiyor, onun yanına gelip seyir ediyor bakıyor ki gene ayni seneryo devam ediyor, nihayet akşam oluyor garip kan ter içerisinde yanındaki de diyor ki ya kardeşim madem dolduracaktın neden kazıyorsun madem kazacaktın neden dolduruyorsun diyor, söylediği söz çok enterasandır.

Kardeşim diyor ben de biliyorum bir işe yaramadığını ama nefsimi meşgul ediyorum diyor. yalnız şimdi burada dönelim biz ibret alalım, eğer o kişi aynı yere on tane kuyu açacağına aynı yerde on metre aşağıya inseydi aynı çalışma ile suya

ulaşacaktı. Bu da işin başka tarafıdır, işte bu o dervişin kendini gerçi koruması meşgul etmesi çok güzel bir şey ama meşguliyetin neticesinde de bir hasıla meydana getirmesi daha da güzel olur. Faydalı bir işte hayatını sürdürmesi daha güzel olur, bu ne demek oluyor, sistemli çalışıldığı zaman aynı zamanda üretilmiş olan hadisenin ne kadar faydalı olduğu gerçeği suya ulaşıyorsunuz on günde birer metre açıp tek tek çukur açmaktansa aynı yere kazmayı vurmak suretiyle sistemli vurmak suretiyle derinine inip suya ulaşmak on sene çalışsa aynı şekilde bir yere ulaşmaz.

Bu tek yönlü fayda sağlıyor, nefsini meşgul ediyor, yoruluyor ama ilimi bir şey kazanamıyor. İşte bu da iki tür dervişin halini anlatıyor, ikisi de güzel ama aynı yerde sebatla aşağı doğru inmesi onu neticeye ulaştırıyor.

Yakın olan bir dertliye anlat ancak o seni anlar başkaları anlamaz yani midesinden rahatsız olmayan bir insana mide rahatsızlığını anlatmak bir şey ifade etmez, ancak kelamda kalan uygulama gibi olur, ama midesi ağrıyanla midesi ağrıyan yanına geldiği zaman o zaman onlar birbirini daha iyi anlarlar. Bu şikayeti paylaşım dersek daha iyi olur, çünkü paylaştıkça hafifliyor, yani o üzerimizdeki olan zorluk azalmasa da paylaşıldıkça hafifliyor. Anlatılan sorunları dinlemekte fayda var yarar var o da rahatlayacak bir yer arıyor, kimi yakın buluyorsa en kendisini dinleyecek kimse hadi adam sende işim mi yok şimdi seni dinleyeceğim benim de vaktim mi var diye terslenmeyecek kişileri anlatıyor.

Öyle olunca siz sıkılıyor olsanız da onu dinliyorsunuz dinlediğiniz için size sevap yazılıyor, onun derdini biraz sırtlanıyorsunuz, yani hiç olmazsa onun derdinin %10 u o size aktarmış oluyor, her gün böyle on kişi gelmiş olsa hiç sıfır iken sizin düşünceniz %100 yüklenmiş oluyor. Biraz ondan biraz ondan insan etkileniyor ne kadar olmasa da. Etkilenmesi üzülmesi onun namına üzülmesidir, işte sizin onun namına kısmen üzülmeniz onun yükünü hafifletiyor, size aktarmış oluyor, bunda bir günah yok sevap vardır.

Halkla ilişkiler dedikleri budur sadece esnaf olarak onun parasını almak değil derdini de almak, sadece onun parasını almak değil neşelenmesini de sağlamak yani sevgisini de herhangi bir şeyden sevinmiş onu da paylaşıyorsun onu da alıyorsunuz yalnız bu arada sizin ondanaldığınız sır gibi şeyleri anlatmışsa yani sizi dost bilipte güvenilir bilipte siz de onu bir başkasına anlatmışsanız orada sizin suça iştirakınız başlıyor işte. Birbirlerinizin yükünü alması güzel bir şeydir.

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ 104/1 bu ayetin içine girmiyor onlar.

Bir gün Hz Ali Efendimiz çok böyle daralmış sıkılmış, neden sıkılmış Hz Rasulullah sohbetler arasında O'na özellikle böyle tevhid hakikatlerini anlatmış işte "Nereye baksan Hakk'ın veçhi oradadır" 2/115 gibi öyle çok mühim meseleleri anlatmış "kenallahu lem yekün şey'e" gibi öyle çok mühim meseleleri anlatmış bakıyor ki bunu kiminle paylaşacak kime anlatacak içinde kaynamaya başlıyor bu tevhid-i hakikatler bir türlü dinleyici kulak bulupta anlatamıyor. Gidiyor kör bir kuyunun içerisine Rasulullah böyle söyledi, Rabbım da böyle dedi, diye kuyunun içine hemdert yapıyor, derdini kuyunun içine anlatıyor.

O kuyunun içinden sırların hakikatiyle güzelliği ile bir kamış çıktı ondan da ney yapıldı diye işte öyle bir sistem, belki kamış ondan evvel vardı, benzetme olarak yani kuyunun içi bile canlandı diyor. O kuyu bir bakıma bizim gönül kuyularımız o da ayrı bir hadisedir, işte ne zaman bize tevhid hakikatleri açılmaya başlıyor, o zaman ney malzemesi ham maddesi ortaya geliyor sen de o hammaddeyi olgunlaştırdıktan sonra neyzen oluyorsun.

Bir söz vardır insanı ipe götürür, bir söz vardır ipten aldırır, konuşurken dikkat etmek lazımdır, sırrını söyleme dostuna dostunun dostu vardır söyler dostuna. Bir yerlere sır verirken de ihtiyatlı davranmak lazımdır efendimiz de öyle demiş, kendi gerçek dostuna da fazla sırrını açma, o gün öyle bir gün gelir ki o dostun sana düşman olur senin ona açtığın sırlarını sana

silah olarak kullanır. Düşmanına da diyor çok fazla bastırma yani çok fazla ileriye gitme çok acı sözler söyleme yine devran döner bir gelir o düşmanın dostun olur sonra üzülürsün söylediğin şeylere. Diye ne kadar güzel itidale çağırıyor.

Kimseye ne öyle çok fazla güvenmek ne de herhangi bir kimseden çok fazla düşmanca davranışlar içerisine girmek gerekli değildir. Ama insanların çok yakın can dostları vardır onlar ayrıdır. Orada ayrılık yok birlik vardır zaten. Aciz varlıklarız biraz zorlandığımız zaman ay aman of diyoruz.

05- EYYÜB (AS)

Çok güzel ibadetler eder çok güzel hayat sürer evlatları malları mülkleri davarları tarlaları arsaları çiftlikleri o kadar çok zenginliği varmış ki hesab edilecek gibi değil. Cenab-ı Hakk iblise bir gün diyor ki bak benim kulum nasıl ibadet etmekte zenginlik içerisinde olduğu halde ibadetten geri kalmıyor, o zaman iblis diyor ki ama malları var bir sürü diyor, mallarını al bakalım ne yapacak ertesi gün bakıyorsunuz çobanlardan birisi geliyor yahut çiftçilerinden birisi ya Eyyüb falan tarlaya dolu vurdu ne buğday kaldı ne bir şey bütün tarlalar gitti, elhamdülillah diyor, Cenab-ı Hakk gördün mü diyor, gene iblise ama diyor koyunları davarları var, ertesi hafta bir hastalık geliyor ne kadar koyun davar varsa otçul hayvanları varsa hepsi birden ölüp gidiyorlar gene “Elhamdülillah” diyor.

Derken Cenab-ı Hakk gördün mü diyor iblise iblis ama çocukları var diyor, 12 tane çocuğu varmış cenab-ı Hakk bir gecede hepsinin ruhunu kabzediyor, “Elhamdülillah” diyor. Gene gördün mü bak ne yaptı diyor, ama tarlaları evleri var diyor, onları da elinden alıyor, nihayet bütün çevresindekiler uzaklaşıyorlar daha evvelce menfaatlenen kimseler yanından uzaklaşıyorlar yalnız başına kalıyor, bir hanımı varmış kalan bir hanımı Rahmet ismindeki hanımı kalmış yanında. Bir kulübeye sığınmaışlar yine Cenab-ı Hakk iblise gördün mü bak

ne halde isyan etmedi, ama diyor sağlığı yerinde onun üzerine Cenab-ı Hakk bir de hastalık veriyor O'na üzerinde kurtlar oluşuyordu, kurt yere düşüyordu o kurtu alıp tekrar yarasının üstüne koyuyordu senin rızkın burada diye.

O zaman iblisin diyecek bir şeyi kalmıyor, sonradan cenab-ı Hakk tekrar gene O'na eski sağlığını saltanatını varlığını veriyor. Bunlar tabi yaşanmış hadiseler ama hep ibret verici şimdi kısaca bir ömrün o kadar zorluklar içerisinde geçen bir ömrün üç beş kelime ile ifadesini yapmaya çalıştık küçücük hayalimizden de bir parça onun hayatını yaşamaya çalıştık, ama O'ndan bize bir iğne ucu kadar bir şey batsa bin tane davarımızdan bir tanesi gerçek manada ölse ne hallere gireriz çocuklarımızdan bir tanesine bir hal gelse bırakın rahmetlik olmasını bir kazaya uğrasa ne hallere gireriz.

İşte sabrın da mertebeleri var, birisi zorlanarak yani üzülerek onun karşılanması var, birisi de hiç üzülmeden işte esas sabır odur zaten sabreden zafere erer demişler ya, إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ 2/153 Allah sabredenlerle beraberdir. Eğer bu tür bilgiler elimizde olmasaydı hepimiz isyan ehli olurduk, küçücük şeylerden çok büyük isyanlar yapardık. O mertebede sabır biraz zorlanarak sabırdır ama İbrahim mertebesinde sabır zorlanarak olan sabır değil kabullenerek olan sabırdır. Birinde zorlanarak kabullenme var birinde de herhangi bir fiil karşılamak vardır, kendine onu zorlukmuş gibi değil Hakk'ın emriymiş gibi kabullenmek vardır. Bakın Cenab-ı Hakk İbrahim (as) ı dört büyük musibet ile imtihan etti, kelimelerle O'nu imtihan etti, dört tane büyük sıkıntısı vardı.

İşte onun için öğle namazının dört rekat farzı İbrahim (as) ın sıkıldığı o dört hadise üzerine farz kıldı Cenab-ı Hakk. Bunun bir tanesi putları kırmıştı da büyük putun boynuna baltayı asmıştı, geldiler bu putları kim kırdı dediler İbrahim (as) da baltayı gösterdi balta kimin boynunda ise o kırmıştır dedi. O

zaman dediler ki onun canı yok hareket edemez kolunu sallayamaz nasıl kıracak ki bu putları, deyince İbrahim (as) ın gayesi de oydu zaten onu anlatmaktı, “*madem hareket edemiyor elini kolunu sallayamıyor bu putları kıramaz o halde onlara ne diye tapıyorsunuz ondan Allah olur mu* “ dedi.

Biraz düşündüler hakikaten bu böyle dediler durup biraz düşündüler ama şartlanmaları ağır bastı yakalayıp götürdüler İbrahim (as) ı. Orada çok sıkıntıya girdi, ateşe attılar bakın o ateşe atmaktaki sabır gerçek sabırdır, sabır derken sıkıntılı bir hadiseye isyan etmeden içinden geçirse bile lisana getirmeden karşılamak var fakat İbrahim (as) ın hali öyle değildir. Hz Rasulullah Efendimizin de hali aynen o şekilde ondan daha üstün ne kadar kendisine kötülük yaptıkları halde beddua değil dua ediyor, “Ya Rabbi bunlar senin hakikatini bilmiyorlar bunlar bilmeden yapıyorlar senin kulların sen onların kusuruna bakma” diye onların lehlerine dua ediyor.

Neden çünkü onların belirli bir esmaların zuhuru olduğunu idrak ediyor, kendilerine ait varlıkları olmadığını orada bir görevli olduğunu memur olduğunu memurun da mazur olduğunu bilerek onlara bedduada bulunmuyor. Yusuf (as) da aynen kardeşlerine yaptığı gibi قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ 12/92 Bakın size bugun kınanma yoktur” diyor O’nu evinden babasından 22 sene ayırıyorlar ki bunlar öz kardeşleridir, kuyuya atıyorlar orada böceklerle yılanlarla çıyanlarla kalıyor, Mısır’a gidiyor köle oluyor, zindanlarda kalıyor uzun süre başına bu kadar hadise geldiği halde kardeşlerine ne diyor “*size kınanma yoktur*” قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ 12/83 Nefsiniz size bu işi yaptırdı, içinizdeki ruhunuz hakikatiniz değil, onu anlatmak istiyor bakın

ne kadar güzel kınanma yoktur yani size geçmişten hiç bahsetmiyeceğim, bu da sabrın bir başka anlayışıdır.

Yakub (as) ın sabrı belli işte Yusuf, Yusuf diye gözleri görmez hale geldi, O'nun sabrı hüzünlü bir sabır, yani sabretmeye gayret etme yolunda olan bir sabırdır. Ama İbrahim (as) ın sabrı öyle değil, onun ki daha tabii sabırdır. Rüyasında oğlunu boğazla diyor, gidiyor hemen şeksiz şüphesiz alıyor bıçağı boğazlamaya kalkıyor. Ya rabbi onun yerine başka bir şey yapalım edelim falan yok, oğlun boğazlanması kolay mı, hiç itiraz etmeden hemen o fiili işlemeye kalkıyor. Eğer orada zorlanmış olsa itiraz edecek tevil yoluna gidecek ya rabbi işte yüz tane deve keseyim, yahut bin kişiyi doyurayım iyilikler yapayım onu da yapmıyor doğrudan doğruya ne ise onu işliyor.

Ateşe atıyorlar mancınığın üstünden fırlatıyorlar havada uçuyor sesi çıkmıyor, Cebrail (as) geliyor, Ya İbrahim söyle şurasını alt üst edeyim söyle diyor, yok diyor senden bir isteğim yok olsa isteğim rabbımdan olur diyor O'ndan da istemem çünkü o benim halimi benden daha iyi biliyor diyor neden isteyeyim diyor, Azrail (as) geliyor hepsinin canını alayım şu anda diyor, Mikail (as) geliyor bir yağmur yağdırayım söndüreyim şu ateşi diyor, İsrafil (as) suru üfleyeyim bütün bu sahneyi kaldırayım ortadan diyor, hiç birini istemiyor, benim rabbim beni biliyor ben O'na güvendim itimat ettim diye, bakın sabrın çok değişik bir yönü var orada işte gerçek sabır odur.

O sabırsız sabırdır, yani sabırsız sabır derken içinde sabır hükmü olmayan sabırdır. Buna artık sabır dendiği zaman bir sıkıntının karşılığı gibi anlaşılıyor, burada doğrudan doğruya müşahede vardır, kabullenme var, sabır sıkıntıya karşı vermek hükmüdür, o kelime değişiyor orada manası da değişiyor kabüllenme oluyor. Neyi kabullenme efendinin kölesi için takdir ettiği şeyi kabullenme hemen kabullenme severek kabullenme zorlanarak sabrederek kabullenme değil. Bir padişah kölesine diyor ki at kendini buradan aşağıya olurmu atlarsam nerem kırılır falan veya düşerken yukarıya bir ip bağlayıp tutunayım

da öyle yavaş yumuşak düşüş yapayım diye kendine daha az zarar gelsin diye işte o sabırla ama zakirin yaptığı gibi atıverecek kendini kaleden aşağıya güvercin olup kuş olup uçup gidiyor.

İbrahim Hakkı Hz lerinin iki talebesi varmış bunların birinin adı Zakir, birinin adı Şakir imiş, yani Şakir şükreden, Zakir de zikreden, fakat ahlakları birbirinden farklı imiş, Şakir tam bir molla, şeriat ehli, Zakir ise zikir ehli ama şeriatı yok, akşamları da birer kadeh çekermiş, İbrahim (as) da İbrahim Hakkı Erzurumlu da buna hiç karışmazmış ve her gün bir akşam her günün akşamı bir gün sonra içeceği bir duble şarabın parasını gider şarapçıya bırakırmış akşamları şarapçıya bırakırmış, ertesi gün Zakir gelecek o rızkını alacak. Günlerden bir gün böyle geçiyor bir gün geliyor ki İbrahim Hakkı Hz leri yarın diyor buna iki bardak vereceğim yani iki kadeh vereceğim iki kadeh parası bırakıyor gidiyor.

Ertesi gün Zakir gene Zakirliğini yapıyor, mutad işte oradaki içkisini alıyor, nihayet akşam üzeri ikindiden sonra İbrahim Hakkı Erzurumlu diyor ki gelin bakalım çocuklar bir kaleye çıkalım Hasan Kale'ye biraz etrafı seyir edlim de hava alalım diyor. nihayet yavaş, yavaş çıkıyorlar yukarıya, kalenin burçlarından aşağısını seyir etmeye başlıyorlar, İbrahim Hakkı Hz leri diyor ki Ya Şakir, at şuradan aşağıya kendini bakayım, efendim nasıl olur atamam diyor, arkadan Zakir'e ya Zakir evladım at şuradan kendini aşağıya Zakir kendini kaleden bırakıveriyor, o anda da bir kuş sürüsü geçiyormuş oradan onların arasına karışmış sürü ile birlikte yollarına devam ediyorlar.

O zaman diyor ey Şakir, hor görme viranelerde ne defineler var diyor. Yani viraneleri hor görme o viranelerde ne defineler var diyor. Meğerse Şakir Zakir'i çekiştiriyormuş, bu nasıl Müslüman her akşam kafayı çeken nasıl bu iş işte gerçek ehlullahın hayat yaşantısı budur molla olsa ne zakir kalır ortada ne zikir kalır tekme atar gider, gel şakir sen güzelsin. Aradan bir müddet geçtikten sonra oradaki garson İbrahim

Hakkı Hz leri bu hadise de ? olduktan sonra efendi Hz leri size bir şey sormak istiyorum der kusura bakma ben anlayamadım bu işi der siz her gün gelirdiniz bir kadeh parası bırakırdınız o gün geldiniz iki kadeh parası bıraktınız bunun hikmeti neydi mutlaka bunda bir hikmet var o zaman diyor ki oğlum onun zaten ömrü yarın tamam olmuştu, diyor, yani kaleden at kendini dedi ya şu veya bu şekilde o zaten rahmetlik olacaktı, ben diyor işte o günün rızkını iki günün rızkını birlikte verdim sana onun için iki kadeh parası verdim diyor.

Yani bir gün evvelden içirttim onun rızkını kullandırttım diyor, iki kadeh içki vermesi ondan yani bir gün evvel rahmetlik olmuş oldu ama dünyadaki rızkını gene almış oldu. İşte bu da bir sabır hadisesidir sabır meselesidir veya Cenab-ı Hakk'a olan itimat meselesidir. Tabi insanın başına geldiği zaman anlaşılıyor, karşıdan nasihat etmek karşıdan konuşmak kolay, Allah cümlemizi fazla şeylerle imtihan etmesin aciz insanlarız ahır zaman insanlarıyız. Herkesin başında kendine ait olan kendinin bildiği sıkıntıları vardır, bu da insana rahmettir, işte bu rahmet-i İlahiyeyi başımıza gelen hadiseleri istemezsek rahmet-i ilahiyeyi reddetmiş oluyoruz başımız gelen hadiselere karşı gelirsek tabi bu da bizim zararımıza oluyor, zaten burada kendi başımıza bir şeyler başarıp ta halledecek durumumuz yok hiç olmazsa Cenab-ı Hakk ben sizi biraz zorlayayım bir şeyler kazanın yani bizim başımıza gelen her şeyin karşılığını Cenab-ı Hakk bize bir diyet ödüyor ahirette kullanmak üzere.

Eğer öyle olmasaydı en büyük imtihanlar büyüklerimize gelmezdi, evvela peygamberlere sonra onun çevresindekilere gelmezdi. Hz Ebubekir Sıddık (ra) hasta yatağında yatıyorken, artık son demlerinde çevresinden demişler size doktor getirelim efendim zorlanıyorsunuz O da demiş ki doktor bana geldi, beni muayene etti, "*ben senin böyle olmanı istiyorum*" dedi ve gitti diyor. Hadi getir bakalım başka doktor, tarihte bunlar tabi dolu bu misallerle dolu, bütün peygamberlerin hayat hikayelerini baştan sona okuduğumuz zaman hepsinde bu tür ibretleri görüyoruz.

Büyük velilerde bunların hepsini görüyoruz hayat hikayelerini okuduğumuz zaman insan hayret ediyor, ne hallerden ne hallere geçmişler ne kadar büyük zorluklarla karşılaşmışlar gerek yakın çevrelerinden gerek uzak çevrelerinden gerek tanıdık tanımadıklarından Hz peygamber tebliğe başladığı zaman Taif'e gitti de orada yakın akrabaları tanıdıkları vardı belki onlar bana yardım eder diye işte yanındaki dostu ile beraber ama oradaki dostları bile kaçtı O'ndan hiç ilgilenmediler hatta kovdular oradan nihayet O da şehrin dışında bir bahçenin olduğu yerden geçerken orada bir bahçıvan varmış işte o biraz yardım ediyor, taş attılar hep ayakları kanlar içerisinde kaldı.

O güneşin sıcağında kimse yardımcı olmadı, halbuki o tarlalar da bağlar da O'nun yüzü suyu hürmetine verildi onlara ama bilmeyen insan ne yapsın, o bahçıvan O'nları orada biraz beslemiş, Efendimiz ona diyor ki "Sen nerelisin" Neyneva'lıyım diyor, bu gün ırak hududları içerisinde olan Musul tarafındanım sen kardeşim Yunus'un memleketindensin diyor, Yunus peygamber orada yatıyormuş. Sen kardeşim Yunus'un memleketinden mişsin dediği zaman o hayretler içerisinde kalıyor, sen diyor Yunus'u nereden tanıyorsun diyor Musullu olan, Efendimiz de "Ben peygamberim onları Rabbım bana bildiriyor" diyor. Biraz orada misafir kaldıktan sonra tekrar Mekke'ye dönüyor.

Mekke'de müşrikler yapmadıklarını bırakmadılar, önlerine çöpler attılar, namaz kılıp secdede iken arkadan ayaklarının arasına pislikler attılar, yüzüne gelsin diye, yapmadıklarını bırakmadılar ama efendimiz hiç birine bedduada bulunmadı, nasıl Hallacı Mansuru keserlerken orada ne dedi, "Ya rabbi sen bunların kusuruna bakma bunlar senin şeriatını korumak için yapıyorlar bu işi" dedi. Biz olsak Allah sizi şöyle etsin böyle etsin diye sesimizin çıktığı kadar bağırırız. Yalnız orada bir müsaade istiyor ellerini kesmişler her tarafını dilimi kesmeyin yalnız diyor onu en sonraya bırakın neden diyorlar, dilim ile rabbıma dua ediyorum diyor, niyaz ediyorum diyor, ellerini ayaklarını kesmişler bana iki dakika müsade edin ondan sonra

alın öldürün beni diyor, peki ne yapacaksın diyorlar, o kanlı akan ellerini yüzüne gözüne sürüyor diyor aşkın iki rekat namazı vardır onun abdesti kişinin kendi kanı ile alınır diyor kan ile abdestini alıyor ve iki rekat namaz kılıyor selam verdikten sonra da kellesini vuruyorlar.

Ama ondan evvel birisi sormuş Hallac-ı Mansur'a aşk nedir anlatırmısın demiş, demiş sen falan gün falan akşam üstü falan saatte falan yere gel orada aşkın ne olduğunu görürsün demiş. Ve bir başka arkadaşına demiş ki sen şu hırkamı al benim başıma böyle böyle bir hadise gelir orada nehire atarlar nehir kabarmaya başlar Dicle nehri Bağdat'ın içinden geçen o nehir kabarmaya başlar bu hırkamı onun üstüne koy dur dur de sen o nehire durur, eğer koymazsan öyle bir kabarır ki Bağdat'ı alt üst eder istila eder gene bakın Rahmetinden. Gerçekten de "Aşk nedir" diye soran kişi bilindiği tarihte o söylediği gibi oraya geldiği zaman Hallac-ı Mansur'un bu hadisesini görür aşk buymuş der.

Aşk Hakk yolunda baş vermekmiş, yoksa öyle dışarıdan söylendiği gibi veya işte birkaç zikirle birkaç muhabbetle birkaç hoş halle olan şey değilmiş, can pazarıymış Hz Şems'in dediği gibi "*Bana bir yar bir dost gönül dostu* " ne versin karşılığında kellemi veririm diyor, orada kelle hiçbir şey değilmiş Hallac-ı Mansur'u işte katlettikten sonra gerçekten de öyle bir kabarmaya başlıyor ki o Dicle nehri millet şaşkına dönüyor, yatağından atlamaya başlıyor nehir coşmaya başlıyor o kişide bunun farkında olduğu için götürüyor hemen hırkasını koyuyor dur, dur diyor ve sakinleşiyor nehir.

Cenab-ı Hakk'a gerçekten ne kadar şükretsek azdır, bizim başlarımıza gelen zorluklar eskilerinkinin çok azıdır gene de fazlası gelmesin O bilir gerçi gelsin gelmesin diyecek hakkımız da yoktur hiç diyecek de bir şeyimiz yok gelirse gelir, ne yapalım ne yapalım demek kolay tabi gelmeden, geldiği zaman ne yapalım evvela o misafir o misafir-i gayb misafiri de hoş tutmak gerekiyor yani güzellikle karşılamak gerekiyor. Ama bütün bunların içerisinde Rabbımızın ne kadar da

merhametli olduğunu da biliyoruz bir kuluna sebepsiz yere azab etmiyeceğini de biliyoruz, öyle imanımız var hamd olsun zaten öyledir de, onun için hiç üzüntüye kapılmayalım bu kadar hadiseler içerisinde umutsuz olmayalım umutsuzluğa düşürmeyelim kendi kendimizi.

Cenab-ı Hakk umutlu olun umutsuzluktan sakının diyor, umutsuz olursak rabbımıza güvenimiz yok demektir, ne diyor yine o İbrahim Hakkı Hz leri; “Naçar kaldığın yerde nagah açar o perde deva olur her derde görelim Mevla neyler neylerse güzel eyler” Yalnız biz işte Hakk’a teslim olmasını bilmeliyiz o zaman da gene bunu söyleriz İbrahim Hakkı’nın dörtlüğünden “Hakkın olunca işler” bakın bizim olunca işler değil bizim başımızdaki hallerin hepsini Hakk’a devredince vekil yaptık ya güya ama biz O’nu vekil yapıyoruz gene kendi işimizi kendimiz düzeltmeye çalışıyoruz o zaman bizim avukat diyor ki ben bu avukatlıktan istifa ettim sen kendi işini gör.

İşte o zaman işimiz zorlaşıyor çünkü kendi başımıza bu sefer halletmeye çalışıyoruz ki bu sefer boyumuzu aşıyor, kendimizi Kur’an-ı Azimüşanında Efendimizin lisanından “nimel Mevla ve nimel vekil” O ne güzel efendidir ve de ne güzel vekildir, bunları hep söylüyoruz ya işte bunun benzeri birçok ifadeler var, yeter ki biz onu gerçekten vekil bırakalım o bizim hakkımızı alır kimsede bırakmaz. Ne başkasında bırakır ne kendi hakkımızı kendimizde bırakır, ayet-i Kerimede buyurur قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ 6/91 başımıza ne tür oluşum gelirse gelsin Allah de geç diyor bakın başkasını düşünme. Onun için birçok ehlullah öyle der “Elhamdülillah” der “Allah” der geçer “Allahuekber” der geçer üzerinde durmaz.

Kur’an-ı Kerim’de benim yazdığım bir yazı ne bir an evvele gelir ne bir an geriye gelir, buradaki hadise istisnai bir hadisedir, o mühim değildir, yalnız insanın ömrü uzar ve kısalır bu da bir gerçektir, nasıl kısalır, gene kendisine bağlı olarak şimdi bakın nasıl kısalıyor kolayca görelim şimdi diyelim ki sıfır ile 100 arası bir ömürümüz vardır, bu fiziki olarak değişmez

Cenab-ı Hakk'ın kurmuş olduğu vermiş olduğu program buna Kehf Suresinin sonunda "Mugayyebet-ı hamse" diyorlar, yani beş gayb bunu kimse Allah'tan başka bilmez diyor, nerede ölecek ne zaman ölecek ne kadar yaşayacak rızkı ne kadar olacak işte erkek mi olacak kız mı olacak gibilerde bunları bilmez diyor.

Ama şimdi burada başka mesele var, bakıyorlar ultrasonda kız mı olacak erkek mi olacak biliyorlar biliniyor ama bilinmiyor işte o fizik yönü biliniyor sadece gerçekten de bakalım o kız görünümünde er midir, yoksa erkek görünümünde bir kız mıdır. Suretteki görünmesi onun mutlak olması demek değildir. Mana aleminde, ha onda bile yanılıyorlar, %100 kız olacak diye bakıyorlar ki oğlan çocuğu gibi bir kız geldi. Yani bazı hadiseler var ya ters düşüyor gibi geliyor, ilmi konularla bağdaşmıyor gibi geliyor, ama öyle bir terslik yok.

Şimdi bir saati bin saat yapan Allah bin saati bir saat yapan Allah diye dua edermiş birisi, bu nasıl oluyor diye hayret ediyor, merak ediyormuş böyle olur mu böyle diye gerçi bu da biraz fantastik bir hadise ama kayıtlara inanırsa inanıyorsak doğrudur diye Abdül Kadir Geylani Hz lerinin yaşantılarından kerametlerinden bir hadisedir bu, bir gün bu nasıl olur diye yani iki komşu varmış birinin virdi buymuş, dinliyormuş sadece "Bir saati bin saat yapan Allah bin saati bir saat yapan Allah" oysa gün 24 saattir ne kısalır ne uzar işte nasıl olur bu iş diye sadece maddi fizik ötesi hadise değil de fizik olarak çözmeye çalışıyor merak ediyor nasıl olur diye arkadaşını da kırmak istemiyor fazla ama içinden de olurdu olmazdı diye hep ikilem içinde kalıyor.

Bir gün Cuma namazına gitmek istemiş, hazırlanmış gidiyor şadırvana abdes alacak imam efendi de Cuma vakti yaklaşıyor başlamış Ezan-ı Muhammedi okumaya "Allahu ekber Allahu ekber" diye o ellerini kollarını yıkarken o suyun şırıltıları içerisinde kendisine bir hal geliyor, şöyle bir kendinden geçiyor, bir kendine geldiği zaman kendisini deniz kenarında görüyor, oralarını seyir ederken bir müddet sonra bir

sürü gelmeye başlıyor, çan sesleri ile işte o koyunlar dolaşıyor, güzel bir hal içerisinde buluyor kendini ne olduğunun da farkında mayhoş bir vaziyette derken biraz daha sonra bakıyor ki karşıdan elinde sopa çoban koyunların arkasından geliyor.

Bakıyor ki bir hanım kız çobanlık yapıyor, o Şuayb (as) ın kızları gibi, Musa (as) da o kızları çoban iken görmüştü ya, yaklaştıkça yaklaştıkça bakıyor hanım kıza hoşuna gidiyor takip ediyor, gidiyor babasından istiyor, evleniyorlar, yedi sene oturuyorlar, yedi tane çocukları oluyor, güzel bir hayat sürüyorlar nihayet bir gün gene Cuma günü Cuma namazına gidecek şadırvanda abdest almaya başlıyor, sular şakır şakır ses çıkarıyor, o şadırvanda abdes alıyorken deniz kenarında aynı seslerle denizin şırıltısı ile birlikte uyanıyor deniz kenarından gene o su sesleri ile abdes alıyorken şöyle bir kendine geliyor, müezzin efendi “Allahu ekber Allahu ekber la ilahe illallah” diyor.

Bir kendine geliyor, daha namaz daha başlamamış, aradan yedi sene geçmiş neyse namazını kılıyor, çıkıyor hemen gidiyor Abdul Kadir Geylani Hz lerine efendim böyle, böyle bir hadise oldu diyor, evet doğru diyor Cenab-ı Hakk sana şuhuden göstermiş onu bir saati bin saat yapan Allah ki burada bin saatten daha fazladır yani daha da fazlasını yapan Cenab-ı Allah diyor, ve oranın neresi olduğunu soruyor, Abdul Kadir Geylani Hzleri diyor ki senin gittiğin yer falan yerdir ve adam gönderiyorlar bir müddet sonra oradaki çocuklarını da eşini de alıp getiriyorlar, hayatlarının son devresini bulunduğu yerde sürdürüyor.

Şimdi bu çok fazla fantezi tarafı var ama olmamış mıdır bilemem yani olmuş da olabilir olmamış da olabilir, Hakk için bir zorluk yok olduğuna da inanırız olmadığına da inanırız ama diyeceksiniz ki bu da nasıl iş, üzerinde fazla kafa yormayız yani onun tesirine kapılıp ta işte başka başka şeyler daha bizde de olur mu olmaz mı gibi o yönlere gitmeden olduğunu kabul ederiz iyi niyetle Allah’ın büyüklüğünü orada da görürüz, böylece hikaye tarzında yeri geldikçe kullanmaya çalışırız.

Şimdi ömrün uzaması mümkün ama herkesin ömrü bu fantezi şeklinde uzamaz, bu çok ender on milyar kişide birisine rastlıyor, bu ölçü değildir, ama bize bir ölçü lazımdır, yani hepimizin tatbik edebileceği bir ömür uzaması lazımdır. İşte mühim olan o dur.

Şimdi düz olarak gittiğimiz bir yolu yani kestirmeden gittiğimiz bir yolu on dakikada alıyorsak onu biraz elips yaparak yuvarlatarak gittiğimizde bakın o aynı yol bize uzamış oluyor. 15 dakika 20 dakika, yarım saat uzamış oluyor. Yani süre aynı ama verim artırdığımızdan elips yaparak onu açtığımız zaman, zaman olarak geriye gidecek olduğu halde ama biz o yolu yükselterek götürdüğümüz için zaman adedi artmadığı halde ömrümüzü uzatmış oluyoruz. Yani şunu demek istiyorum verimli bir hayat sürmek suretiyle buradan burayı geçerken hayelle vehimle gereksiz şeylerle hiç üretim yapmadan geçeceğimiz halde biz bunları hep üretim yaparak geçirirsek ömrümüzü uzatmış oluyoruz.

Yani on senede yapılacak normal işi biraz daha sıkıştırarak beş seneye sığdırdığımız zaman bir beş sene daha elde etmiş oluyoruz. Ömrün uzaması böyledir hepimiz bunu yapabiliriz, bunun bir fantezi tarafı yoktur, biraz akıl biraz irade biraz da çalışma gerektiriyor. Mesela günde bir saat diyelim ki ibadete ayırıyorsak bir buçuk iki saat ayırmamız işte ömrümüzün uzaması demektir. Yani aynı süre içerisinde daha çok hasıla elde etmemiz demektir. Mesela bir tarladan bazen yazlık ekiyorlar onu hemen toplayıp bir de kışlık ekiyorlar bakın iki senede alınacak mahsul bir senede alınmış oluyor.

İşte verimi arttırdı ömrünü uzattı, bunun tam tersi de kısalması oluyor, bu kadar yerde yapabileceğimiz şeyi arada boşluklar bırakarak boşuna vakit geçirerek haftada bir saat Cuma namazına gitme gibi, haftada bir saat dine yöneldiğimiz zaman ömrümüzü bakın ne kadar kısaltmış daraltmış oluyoruz. Süre aynı ama kullanma verimli kullanarak uzatmış gafletle geçirerek de kısaltmış oluyoruz. Kadir gecesinde de

açık olarak görüldüğü gibi gerçekten ömrümüzü çok fazla uzatmak mümkündür. Allah selamet versin inşeallah.

Ama seneler olarak bizim tarihimiz değişmiyor, elips yapıyoruz bakın, bunu da yükseltebildiğimiz kadar yükseltebiliriz yani uzatabiliyoruz. Çalışma ile, hasıla ile uzatmış oluyoruz. Fiziki olarak tabi onun uzaması mümkün değildir. Yani fiziki olarak uzasa bir şey ifade etmiyor hele gafletle geçiyorsa hiçbir şey ifade etmiyor.

Cenab-ı Rasulullah (asv) efendimiz bütün insanların aynı istikamette olamayacağını zaten bildiği için ve bu da zaten tabiata aykırı olduğundan her türlü mertebede olduğu insanların faydalanabilmesini sağlayacak hükümler belirtmiş, tavsiyelerde olduğunu belirtmişler, işte şu gün şunu yaparsan daha iyi olur bu gün bunu böyle yaparsan daha iyi olur diye kişileri fiili faaliyete teşvik etmişlerdir. Neden çünkü iman üzere olunduğunda yani Cenab-ı Hakka yönelme yolunda O'na yaklaşma yolunda O'ndan istifade etme yolunda tavsiyelerde bulunmuşlar Cennet ehli olabilsin yani bu duaları bu namazları işte bu faaliyetleri iyilik yapmak gibi sürdürdüğü zaman kişi cennet ehli oluyor.

İşte bu fiiller yönünde o yapılan işler namaz manevi manada bir fiil sadaka da başkasına fayda sağlayan şimdi sorulursa sadaka mı daha hayırlı namaz mı daha hayırlı hangisi daha hayırlı bir yönüyle sadaka daha hayırlı, hangi yönden kıldığın namaz nefsin içindir, o kendine aittir ama sadaka bir başkasına fayda sağlamaktadır. İşte burada her şeyden mühim başkasına fayda sağlayarak yapılan bir fiildir. Bir yönüyle sadaka faydalıdır, ama bir yönüyle de namaz ondan faydalıdır. Bunların hiç biri öyle teraziye koyup ta tartmaya gerek yoktur, aslında hepsinin kendi mertebesinde bir üstünlüğü diğerini bundan küçük görme manasında değildir.

Hepsi kendi bulunduğu yerde zirvede olan şeylerdir. Yalnız özellikleri itibariyle her şey tabi mutlaka aynı veride olmuyor yani bir yönden verisi daha fazla ise diğer yönden de diğeri

ondan daha fazla verimli oluyor. Namaz mü'minin miracıdır, sadaka insanı miraca çıkarmaz, bakın orada sadaka namazdan daha mertebe olarak daha gerilerde kalmaktadır. Ama başkasına faydalı olması dolayısıyla namazdan daha üstündür. O cihetiyle namazdan daha üstündür. Çünkü ne yaparsak yapalım namaz bizi nereye çıkarırsa çıkarsın namaz gene bizim varlığımız ile ilgilidir, nefsimize bireysel faydası vardır. Ama sadaka bir başkasına fayda veriyor.

Bu sadakayı iki yönlü de düşünebiliriz biri fiziki manada bedenine yarayacak şekilde sadaka vermesi diğeri de Bakara suresinin başında verildiği gibi اَلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ 2/3 kendilerine verilen rızıklardan infak ederler. Burada hem zahir manada hem batın manada yani ilmi rızıkları infak ederler. Ortada maddi manada bir şey yok ama onun özüne ruhuna sadaka verir infak eder ama namaza geldiğimiz zaman namazın da Allah'a ulaştırdığı gerçeği ortada olduğundan bireysel olarak bize daha çok getiri sağlamaktadır. Sadaka verdiğimiz zaman ne diyor, bire on, bire yirmi, bire yetmiş yani yüz lira sadaka verdiniz sana Cenab-ı Hakk yetmiş lira onun karşılığında veriyor. Ama namaz öyle değildir, namazın herhangi bir karşılık ile ifadesi yok namaz miraca ulaştırıyor.

Miracı herhangi bir miktarla değerlendirmek mümkün değildir, milyar kere milyar, trilyon kere trilyon, sayısı gene de yapılanın karşılığı ile ifade edilmez. Namaz miraca ulaştırıyor, Hakk'a ulaştırıyor. İşte bu şekliyle de namaz sadakadan oruçtan diğer şeylerden ama bir bakıma "oruç benimdir" diyor, Cenab-ı Hakk "benim için oruç tutulur ve onun karşılığı bende" diye miktar belirtilmiyor. Bakın bu da çok değişik bir hadise Orucun karşılığı bendedir ben vereceğim diyor bunu kimse bilemez, bildirmiyor, namazın zekâtın diğer bazı olguların miktarları belli, ama orucun ki yoktur. Onun karşılığını ben vereceğim diyor.

Yani her dini fiilin kendine has bir özelliği kendi mertebesinde bir zirvesi hepsinde ayrıdır. O zaman ne yapmak gerekiyor, bunların hepsinin kemal üzere yapmak gerekiyor, şimdi buraya nereden geldik diye düşünürken aklıma geldi nereden geldiğimiz biz kendimizi beşeri manada bir varlık olarak düşündüğümüz sürece yani aradaki farkı anlamaya çalışalım, bireysel manada kul abd hükmüyle gördüğümüz bu şekilde yaşadığımız sürece bize bu dualar mutlaka lazımdır. Bu duaların daha verimli bir hayat yaşayabilmemiz için bu günde bu okunacak aynı gün aynı şey başka bir gün okunursa %20 hasıla getireceği yerde o gün aynı şeyi yaptığın zaman %30-40 randıman verecek tabi ki tüccar bunu düşünecek biz de dünyaya ticaret için geldiğimize göre bunu daha verimli çalışmamız gerekecek ki bu gecelere dikkat edeceğiz.

Neden, sevap kazanmak için ne kadar çok sevap kazanırsak bizim sevap yükümüz artacağından malzememiz artacağından sermayemiz artacağından onun için bu gecelere daha çok değer vererek yaşamamız gerekiyor. Nerede iken, abdiyet mertebesinde iken kulluk yani iman mertebesinde iken yani ikilik mertebesinde iken burada yapılacak olan şey budur, yalnız böyle olunca iş biraz teferruata kaçmakta o zaman senenin her gününün özelliklerini idrak edip anlayıp yahut not edip her gününde senenin her gününde her günün bir özelliği vardır, Cenab-ı Hakk hani Asr Suresinde وَالْعَصْرِ günlere aylara senelere hepsine birden yemin ediyor, Allah'ın aslında var etmiş olduğu günlerin hiç birinde biri değerli biri değersiz diye bir hüküm olamaz, Allah'ın var ettiğinde değersizlik diye bir şey düşünülemez, ancak biz o günü kendimizce değersiz hale getirebilmiş oluruz.

06- ÇEŞİTLİ-KONULAR

O gün gereksiz işler yaptığımızdan bizim için o günü hayır kazanamamış bir gün olarak geçirmiş oluruz. Gün hayırlıdır, gün hayırsız diye bir şey söz konusu olmaz o gün hatta bize zarar veren bir gün dahi olsa yani o gün başımıza her hangi bir zorlayıcı bir felaket Allah insana felaket vermez ama işte böyle diyelim, öyle bir gün dahi gelse o gün hayırlı gündür yani Allah'ın günü mutlaka hayırlı gündür, her gün hayır getirir, ama biz o günün kıymetini bilemediğimiz için biz onu hayırsız yapmışızdır kendi bünyemizde. Yani biz faydalanamadık diye o gün hayırsız gün değildir, aynı günden bakarsınız ki biri çok büyük kazanç sağlamıştır gün aynı gündür neden çok iyi, değerlendirilmesi suretiyledir.

İşte tevhid yolunda olmayan kimseler bu tür ibadetlerini artırarak bu tür günleri tespit ederek bu günlerde daha çok sevap kazanılır diye o kitaplar da o hükümle yazılmıştır zaten yani kişi bireysel mana da abdiyyeti yönüyle kendisine fayda temin ediyor başka bir şey değildir. Neticede cennet arzusu cennet yoludur. Tabi olacaktır o da güzel bir şeydir, her günün özelliklerinden fayda sağlayarak geçmişte olan o günlerde hadiseler vardır, onları yad etmek suretiyle mesela aşure yapıyoruz bunlar bizim geçmişlerimizde yaşanan güzelliklerin tekrarını sağlamak oluyor, bu kimler için dedik abdiyet mertebesinde yaşayan, yani iman çerçevesinde yaşayan kimseler içindir.

İman ehli olmayanların zaten bu sahada hiçbir ilgileri yoktur, konumuz onlarla değildir, şimdi neden iman neden abdiyyet diye söylemeye çalışıyorum, islamın içerisinde iki ana unsur var hani iki anlayış var biri abdiyet içerisindeki anlayış yani biri ikilik içerisindeki abdiyet ve rububiyet içerisindeki anlayış biri de tevhid teklik içerisindeki anlayıştır tevhid anlayışıdır. Ama islamın gayesi zaten abdiyyet ve rububiyyet mertebeleri o çalışmalar ile birlikte tevhide getirmesi tekliğe getirmesi zaten dinimizin özelliği de tevhid dini değil midir, ancak biz bunu kelam olarak söylüyoruz tevhid dinidir diyoruz, ama gene de ikili olarak kullanıyoruz. İkili ama birin en az arttırılmış şeklidir.

Üç, dörde beşe çıkarırsak o zaman çokluk şirket kurmuş oluruz. Burada ikili şirket var yani kul ve rab şirketi var, ama tevhidde şirketi yani sahipliği şirket sahipliğini rabba teslim ettiğimizde o zaman teklik ortaya gelmiş oluyor. İşte meseleye böyle vahdet yönünden teklik tevhid yönünden baktığımızda artık günleri birbirinden ayırmamız mümkün değildir. Çünkü her gün Hakk'ın günü ve Hakk o günde en kemalli şekilde her haliyle zuhur etmektedir. Bunu da anladıktan sonra kemalat ehli olarak yavaş, yavaş miraca doğru yükselmeye başladığımızda o zaman dünya da gözümüzden kayıp oluyor. Neden, gök ehli olmaya çalıştığımızdan.

Yani semavat ehli yani gönül semasında yani afaki olarak da genişlemeye başlıyoruz, o zaman dünyanın üzerine doğru çıktığınızda zaten günler aylar seneler diye bir sorununuz olmuyor, sorununuz olmayınca da Cuma'dan da belki insanın haberi olmuyor insanın çarşambadan da Perşembeden de. Yani anlatmak istediğim şudur bir mertebede bunlarla ilgilenildiği zaman fayda veriyor, bir mertebede bunlara gerek kalmıyor, gerek kalmıyor derken bu kulağımızda keskin bir cümle olarak kalmasın bunların hepsine her zaman gerek vardır, ancak yapılan işler artık dünya üstünde değildir.

Gönül aleminde daha yukarılarda olduğu için dünya günlerinin hangi gününde olduğunu bile fark etmiyor insan. İşte abdiyet yönünden baktığımızda tevhid hakikatini idrak edememişsek bunların hepsi bize lazımdır, çünkü hepsi bize birer sevap kazandırmaktadır, birer malzeme oluşturmaktadır, ama tevhid hakikati gerçek birlik yaşanmaya başlandığı zaman sevabın günahın herhangi bir mesele olmadığı kendini tanımanın mühim olduğu ortaya çıktığından sebeplerden biraz ortadan kalkmış oluyor, ancak bilmemiz gereken şey islamın beş şartı namaz vakitlerinin şuurunda olmak onları tatbik ederek tevhid hakikatleri ile yolumuza devam etmektir.

Yani onlar bir yerde çok lüzumlu iken bir alt yapıyı oluşturuyorken daha yukarıya doğru çıkmaya başladığımız zaman onların hepsini evvelki gibi tekrar takip ve tatbik etmeye

kalktığımızda vaktimizi oraya ayırmış oluyoruz miracımız geri kalır, onun için yükümüzün bazılarını hafifleterek yolumuza devam etmemiz gerekiyor. Yani bir şey bir yerde çok değerli iken bir başka yerde aynı değerin üstüne bir başka değerler yüklenerek o orada bırakılıyor.

Şöyle bir bina misali verelim, binanın temeli güzel yapılması şarttır, işte bunlar binanın temelleri gibi şeyler baştan ama biz hep temeli hep sağlam yapacağız diye betona ve suyu ver suyu işte toprağı düzelt betonu düzelt hep temelle uğraşırsak bu sefer binayı yükseltecek zamanımız kalmaz göçer gideriz. Biz hep temel safhasında kalırız. O zaman ne oluyor, temel temellik görevini yapmış oluyor, işte o yapılan fazla fiiller sağlam olarak imanı kuvvetlendirmiş oluyor imanın filizleri gibi temelden de filizler bırakılıyor o filizlerle üzerine daha bir şeyler konsun.

Ağaç gelişimini sağlasın İslam binası İslam ağacı daha yükselsin, yani anlatmak istediğim şudur birinci, ikinci üçüncü katı bitirdikten sonra artık temelle uğraşmaya gerek kalmıyor. Ama temeli bodrum katını zemin katını yine kullanıyoruz, ama üst katları da kullanıyoruz, o zaman ne oluyor, eğer devamlı temelde oturursak yani zemin katta bodrum katta oturursak yukarıya çıkacak zaman ayıramıyoruz. Yukarıya çıkarsak yukarıda oturduğumuz zaman o zaman temele fazla zaman ayıramıyoruz. İkisi birden mümkün değildir zaten, gök ehli isek dışarıya çıkacağız, ama temel görevini yerine getirmiş oluyor. O bina halen daha o temelin üstünde duruyor, işte o yapılan Salı şu, Çarşamba şu Perşembe bu bunlar hep temeli oluşturuyor.

Ama hep bunlarla bir ömür boyu geçirmek üst katları yapmamıza mani oluyor, hepsinin hakkını vermemiz lazımdır ki belirli bir yol alalım. Ancak bir kişi tevhid ehli değilse tabi bunlarla vaktini geçirmesi hayal aleminde dolaşmaktansa bunları dilinde vird edinmesi çok fevkalade bir şeydir. Ama tevhid ehli ise miraç etmek istiyorsa o zaman oranın gereğini

yerine getirmemiz gerekiyor. Allah cümlemize kolaylıklar eylesin.

Allah bize azab etmez ama sabrımızı deneyecek tabi hiçbir kimse hiçbir şeyi hemen kolayca elde edemiyor, bazı zorlanmalar bazı fedakarlıklar yapması gerekiyor ki bu da bu dünyada çok kısa süreli ne kadar zahmet çeksek bu hiçbir şey değildir ahiret alemine göre bu dünyanın üç salise olduğunu hesap etmişler bize göre 70 - 90 sene gibi görünen dünya uzay zamana göre yani uzay hesaplarına göre üç salise, üç salisede ne yapabiliriz ki, üç salisede üç salisenin tamamı azab olsa ne olur ki, Allah selamet versin, tabi fiil alemine yani bu aleme geldiği zaman iş bu zamana geldiği zaman tabi biraz uzuyor.

Bize uzuyor gibi gözüküyor, ama gene de uzun değildir, geçerken zor gibi geliyor da geçtiğimiz zamanları düşünelim, hepsi bir an gibidir sanki, geriye ne kaldı elde geçtiğimiz senelerden ne kaldı, yani ne kazanmışsak o kaldı, başka bir şey kalmadı yani zahmetle de geçti Rahmetle de geçti, geçiyor yani rahat olsa da geçiyor, sıkıntıda da olsa geçiyor. Gerçi o geceleri sen hasta olana sor bakalım sen uykunda çabuk geçti ama yine de geçiyor, sıkıntıda diye o ana durmuş değildir, yani mutlak olarak o saniye saat çalışıyor, o zaten durmaz yoksa hayat durur dünya durur.

Tevhit maharetiyle âleme baktığımız zaman her şeyin Hakk'ın bir zuhuru olduğunu düşündüğümüz zaman hiçbir yerde ne bir lütuf ne bir eziyet hükmüne rastlayamayız. Yani Allah kendi kendini o suret içerisinde öyle görmeyi dilediği için öyledir, zaten öyle olmazsa o olmasa bu olmasa Rabbın tecellileri olmaz, Rabbın sonsuz tecellileri bizim anlayamayacağımız kadar çok ve türlü türlüdür, kimisinin parmağı kesiktir tecellileri kimisinde hepsi kesiktir, kimisinde bileği kesiktir, kimisinde kolu kesiktir, kimisinde iki ayağı iki kolu kesiktir, sadece bir gövde kalmıştır, yine de yaşar.

Bir gün hani zaman zaman hikaye anlatılır ya, Şeyh Sadi Şirazi çok gezmiş Şiraz'lı Sadi, kitapları var "Bostan Gülistan "

çok güzel hikayeleri vardır, gezdiği yerlerde toplamış, bir gün bir akşam üstü bir ormanın çevresinden alaca karanlıkta geçerken, kuru dal parçaları ayaklarına basmış bakmış, bakmış ya rabbi demiş fakire bir ayakkabı parası vermedin de ayağıma bir ayakkabı giyeyim, batmasın bu çalılar yolda ayağıma demiş yoluna devam ediyor, bakıyor ki biraz uzaktan bir karartı geliyor, ama karartının ne olduğunu çıkartamıyor, bir türlü insan dese insan değil hayvan dese hayvan değil benzemiyor, insana biraz benziyor ama insan değil hayvana benziyor ama yine değil.

Merak ederek yine yoluna devam ediyor o da karşıdan geldikçe bir birlerine yaklaşıyorlar ve yanından geçerken bakıyor ki iki ayağı birden kesik bir insan ellerinin üstünde hoplayarak gidiyor. Ya Rabbi sana şükürler olsun ayaklarım var hiç olmazsa diyor. Onun içi O orada öyle olmayı dilemiş öyle olmuş ama o hoplayana da sorun o da elhamdülillah demekte şükür etmekte haline neden kollarım var diye şükrediyor, kolları olmasa onu da yapamayacak hareket edebiliyor, yani Cenab-ı Hakk hangi zuhurda hangi mahalde bir zuhur görsek orada öyle olmayı dilediği içindir ki orası öyledir. Bizim keyfimize göre öyle olsun şöyle olsun dememizle bizim program yapmamızla da olmaz.

Biz neyiz ki zaten O’na program yapacağız, ama o bireyleri kendilerine ait varlıklar olarak görürsek o zaman biz de kulluk mertebesinden onlara bakarız yani fark mertebesinden ayrılık mertebesinden ah vah vah bu böyle olmuş gibi, değerlendirmelerde yorum yapmalarda bulunuruz yardım etmeye çalışırız. İşte şöyle veya böyle temennilerde bulunuruz, vah işte o çok hasta o çok azabta gibi şeyler başladığı zaman bu sefer Cenab-ı Hakk’a haksızlıkta iftirada bulunmuş oluruz burası çok hassas bir hadise yani oraya çok azab vermiş gibi düşündüğümüz zaman çok zorluk vermiş gibi o zaman Hakk azapçı gibi görmüş oluruz.

Orayı azab ediyormuş gibi görüyoruz, farkında olmadan yani ona acıdığımız zaman Hakk o hale getirdiğinden Hakk

yanlış yapmış gibi bizden kanaat çıkar farkında olmadan. Saygısızlık Allah'ın işine karışmak onun için hep itidal üzere kimsenin haline karışmadan Cenab-ı Hakk öyle orada öyle olmasını istediği için o öyledir zaten başka türlü de olması mümkün değildi Cenab-ı Hakk bir yerde bir şeklin ortaya çıkarması istediği için o orada çıkmıştır, gerek hastalık gerek işte zorluk gerek sıkıntı gerek iyilik güzellik yani Allah istediği için orada zuhura çıkmıştır. Zaten de başka türlü çıkmaz.

Buna eğer değişik bir tarzda girersek meseleyi analiz etmeye çalışırsak işine karışmış oluruz. Nüsret babam öyle derdi "Oğlum anladınsa dilsiz kulaksız ol" deme şu şöyledir bu böyledir diye, yerincedir o öyle bak sonunu sabreyle görelim Mevla neyler neylerse güzel eyler. İrfaniyet bu hayata daha geniş açıdan bakıp bize oradan ne almamız gerekiyor onu aldıktan sonra yürü geç git "Allah de geç" diyor yorum yapma çünkü yaptığımız her yorum beşeriyetimizden o ölçülerden kaynaklanmakta beşeriyet ölçüleri ile yaptığımız her yorum eksik ya da yanlış olmaktadır.

Siz ne kadar tevhid haliyle meseleye baksanız da o da fiilini işleyecektir yani bedensel duygulaşma da fiilini işleyecektir, yalnız burada çok, çok kendini yıpratır derecesine bir haykırışma gibi değil de, daha hafif atlatılacak şekilde daha idrakle irfaniyetle daha çok teselliye yönelecek şekilde meseleye bakmak lazımdır. Eğer bu dünya ahvaline hiçbir şekilde üzülünmeyecek bir hüküm olsaydı efendimiz üzülmezdi, Hatice validemiz rahmetlik olduğu zaman ne kadar çok üzülmüştü, adeta hayatı karardı, dedesi Abdülmuttalip rahmetlik olduğu zaman ne kadar çok üzülmüştü onlar koruyucu idi hami idi dert ortağı idiler.

Sonra çocukları rahmetlik olduğu zaman gözlerinden yaş geldi, üzülmeseydi O üzülmezdi, ama kendini parçalarcasına üzülmeyin demek istiyorum. Dozu daha hafif olsun daha hafif geçirin diye söylüyorum. Bu işler o kadar hassastır ki birinin başı ağrıyorsa başımı oku dediği zaman siz ona fiilen o oluşumu ortak olacağınızı hemen düşünün. Ya rabbi şunu

şöyle yapın böyle yapın dediğiniz zaman onun bir kısmını ben alacağım diye kabul etmiş oluyorsun. Neden, Cenab-ı Hakk oraya 10 Kg lık bir sıklet veriyorsa o takdir-i İlahi vermiştir o çekilecektir, ya rabbi şunu etme bunu etme tamam o zaman ondan kaldırırım sana veririm diyor. Üç Kg ını bu sefer ondan alıp size veriyor, onu biraz hafifletiyor ama o 10 Kg lık hüküm yerine gelecektir. Hakk'ın takdiri budur, Allah onu geçirtecek ama siz merhamette bulunuyorsunuz kişiye o zaman al kulum onu çok mu seviyorsun al o zaman seviyorsan senin hakkına düşeni de sen çek işte bakın siz yaşamışsınız bunun açık delilidir aynı zamanda.

Ama o da bir lütuftur, o kazanacaksa 10 Kg ın karşılığı olan sevabı onun sevabı 7 kg a düşüyor 3 Kg da size geliyor. Yani hiçbir şey boş değildir.

Nasrettin Hoca'ya sormuşlar Türkçe biliyorsun konuşuyorsun, Arapça da bilip konuşuyorsun Farsça da biliyor musun demişler biliyorum şiir bile söylüyorum demiş. Burada Osmanlı'nın çok büyük güzellikleri vardır, yani himayesine aldığı her milleti lisanına dahi hürmet ederek ana lisanı haline getiriyor. Yani Osmanlıca diye bir lisan bu güne kadar dünyada yok, yani Osmanlı kurulduğu zamana kadar böyle bir dil yok idi, bu lisanlar var ayrı ayrı ama bu milletleri bünyesine aldıktan sonra onlara da bir kimlik veriyor, hepsinin bakın Türkçe, Arapça, Farsça hatta daha sonraları Fransızca bu lisanın içerisine giriyor, birlikte bir lisan tekrar yeni bir dil oluşturuluyor işte bütün şeyler en azından zorunlu hallerde birbirleriyle anlaşsınlar diye işte böyle bir hava içerisinde şiir bile söylerim diyor Nasrettin hoca Farsça olarak.

Etrafındakiler söyle bakalım Hoca merak ettik biz bilmiyorduk senin bu halini diyorlar, o da diyor ki " Mor menekşe boyun bükmüş dururest kafir soğan kat kat urba giyerek iyi bak selamet derkenarest " diyor. dinleyenler de bakıyorlar bakıyorlar hoca bunun neresinde Farsça diyorlar, hoca durur mu sonundaki "est" leri görmedin mi be terest diyor. Şimdi tabi bu zahirdeki latife hali, sonundaki "est" leri

görmedin mi terest demesi aslında içindeki hakikati anlatıyor, “anlayamadın mı ey gafil demektir” tabi o nasıl düşündü o ayrı da bizim bunları anlamamız gerekiyor, aslında bütün geçmiş hikayelerin altında yatan çok güzel kemalatlar vardır.

İşte o kemalat içerisinde olduğu için bu sözler bu günlere kadar gerek latife olarak gerek işte gerçek olarak geliyor. Ama o öz kemalat olduğu için ulaşabiliyor yoksa unutulur gider. “est” herhalde “dır” demektir, işte o bir takı ile işi bitirmiş gibi oluyor ama bizlere çok büyük lütuflarda bulunuyor Allah razı olsun. Ne demek şimdi “mor menekşe boyun bükmüş dururest” yani durmaktadır, mor menekşe boynunu bükmüş durmaktadır, neden menekşelerin başka renkleri yok mu, diğer renkli olanları da söyleyebilirdi, mor menekşeyi muhabbet ehline benzetiyor, yani aşktan muhabbetten sararmış morarmış, öyle hazin, hüzünlü bir halde o ayak üstünde yani kıyamda boynunu eğmiş gece sabahlara kadar kıyamda işte Hakk ehlinin halini anlatıyor mor menekşe üstünde.

“Mor menekşe boyun bükmüş durmaktadır” hüzünlü mahsun olarak durmaktadır, Hakk’ın kapısında ayakta nöbetçi beklemektedir diyor. İşte sen de Hakk muhabbetlisi isen böyle Hakk’ın kapısında bekle o kuruyuncaya kadar dalı eğilinceye kadar ayakta durmakta ve o güzel kokusunu da etrafa yaymakta hep bizlere hizmet etmektedir, hem de kendindeki halin abdiyetini anlatmakta hiçbir tarafa gitmeden ayak üstü orada duruyor boynunu bükmüş rüzgar geliyor üstünden geçiyor, güneş geliyor üstünden geçiyor, yağmur geliyor üstünden geçiyor, bizim gibi yağmur yağdı eve kaç güneş geldi terledim soğuk geldi üşüdüm yok.

Hep dış tesirlere açık ömrü boyunca işte o bir iki aylık ömrü ne kadar varsa onun ömrü boyunca ki bizim için 60 senedir, bir başka varlık için yüz senedir, ağaçlar beş yüz sene bin sene ayakta duran ağaçlar vardır, onlar hep aynı kıyamda duruyorlar ömürleri boyu. Binaları tutan direkler hep kıyamda duruyor o kadar yükü çekiyor, bakın şimdi biz o direklerin üstünde oturuyoruz, hiç birisi demiyor ki ben yoruldum artık

ben yatıp uzanacağım demiyor, hep ayaktadırlar bize hizmet etmektedirler, işte o da ömrünü öylece feda ediyor, morararak sarararak kokusunu da çok güzel kokusunu da vererek “Mor menekşe boyun bükmüş durmaktadır” buna dikkat edin diye ikaz ederek dikkatimizi çekiyor.

Burada bir hikaye daha girsin madem yani ayakta durarak sebat ile beklemenin ne demek olduğu gene Mevlana hz leri yazar, bir kişi varmış bir hanımla çok yakından ilgiliymiş nihayet normal şartlar içerisinde kendisiyle evlenmek talebinde bulunmuş, uzun çalışmalardan sonra hanım ikna edilmiş, peki demişler nihayet nikahları olmuş, işte beyefendi gelmiş odaya birlikte kalacaklar yatacaklar istirahat edecekler.

Hanım diyor ki bana biraz müsaade ederseniz benim biraz işim var sonra hemen geleceğim diyor hanım gidiyor. Beyefendi bekliyor, bekliyor saat bir oluyor iki oluyor, üç oluyor yok saat dört beş de yatıyor, derken hanım geliyor gece bakıyor ki beyi uykuda çekip gidiyor. Şimdi sabahleyin hanım tekrar güneş doğduktan sonra geldiğinde bakıyor ki beyi kalkmış beyi diyor ki neredeydin akşam gelmedin seni bekledim diyor, hanım da diyor ki evet ben akşam geldim ama sen uykudaydın ve ben gittim diyor. Eğer sen gerçekten aşık olsaydın uyumaz beni sabaha kadar beklerdin diyor ve sen yalancı aşıksın diyor, ayrılıyorlar.

İşte mor menekşe aşık, ömür boyu Hakk’ın kapısında Hakk’ın huzurunda uykusuz uyumadan boyun bükerek sabırla beklemekte ve neticede kendinden sonra gelecek nesline de bu görevi bırakmaktadır. Menekşenin köklerinde kendisi kurusa da üstünden kış da geçse köklerinde o oluşumu bırakmakta kendisinden sonra da devam ettirmekte ayrıca. Onu da hazırlamakta ama babaları da ona aynı şeyi hazırladılar, yani o nesil hep öyle ayakta hep sararmış olmaktadır. Bizim nesillerden kim onu o nesillere ulaşırsa hep aynı şeyi görmektedirler, yani aynı halini aktararak da sürdürmekte yani o ahlakını diyet ahlakını da kendi nesline aktarmaktadır. Biz ne kadarını yapıyoruz onu bilemiyorum.

“Kafir soğan kat kat urba giymektedir” soğan küfür ehli dıştan bakıldığı zaman küfür demek örtmek demektir, o soğanın dışında bir sarı kabukları var, toprağa temas eden yeri var, onun biraz içerisinde biraz daha işte yarı dışa dönük yarı içe dönük ama bir iki soyduktan sonra ince özü çıkmaya başlıyor, işte bizim de dışımızda özümüzde olan hakikati bu dışımızdaki elbiseler bedenimizi örtmektedir, işte bir perde içimizdeki et kemik elbisesi de ruhumuzu örtmekte o da bir perdedir, işte özümüze ulaşmak için bu perdelerin açılması lazım geliyor. Ama bu gömleğini üzerinden çıkar anlamında değildir aklımızda anlayacağız ki bu bizim örtümüzdür kendimiz değildir,

Daha sonra bu içeriye girip bu et kemik bizim gerçek varlığımız bizim elbisemiz yahut arabamız diye bunları anlamaya başlamışsak soğan ahlakını anlamış oluruz, bu zahiren böyle olduğu gibi batınen nefsimizin yedi kat üstünde soğan gibi acı kaba tarafları vardır, onları soymadan özüne ulaşmak mümkün değildir. O her katmanın içinde de ayrı özel ince bir zar vardır, yani kabuğu kalın dışa gelen tarafını açtığımız zaman her katın içinde berzah vardır, bak işte o incecik berzahla katlar birbirine yapışmıyor, o incecik hangi fabrikadan çıkıyor da göz ile zor görülen o incecik zar oraya yerleştiriliyor kim onu yerleştiriyor.

İşte kafir soğan var ya kat, kat urba giyerek daha özüne ulaşıncaya kadar ince kalın ne kadar zar varsa hepsini açman gerekiyor, “selamet kenarest” hani Kur’an-ı Kerimlerin veya değerli yazıların sayfa etraflarında çerçeve vardır, eski el yazma kitaplarda süslü çerçeveler vardır, işte bu çerçeveler içindeki malzeme ne kadar değerli ise o çerçevelerle de o kadar çok meşgul oluyorlar hatta altın yaldızlarla da süsleme yapıyorlar eğer çerçeve değerli içinde hiç ilgili olmayan mevzu varsa o çerçevedeki değerin de hiçbir ifadesi olmaz. Ama hem çerçeve değerli hem içindeki manalar kıymetli değerli ise o kitabın fiyatını ölçecek bir şey olmuyor.

İşte sakal-ı şerif sandığı diyelim içerisinde saç parçası ama o içindeki saç teli dışındaki sandığını daha çok değerlendiriyor. Dışındaki sandık elmaslarla yakutlarla kakmalı olduğu halde ama o sandığın içerisinde başka sıradan bir şey konmuş olsa o sandık o kadar değerli olmayacaktır. Ama içine konan şey zaten değerli olan o sandığı çok daha fazla değerlendirmiş oluyor. İşte onun için eskiler büyüklerimiz demişler "*şerefi mekan bil mekin*" yani mekanın şerefi içinde oturanla mekin olanladır, orada oturan orada yaşayan iledir.

Birçok güzel saray vardır ama içinde zalim padişah vardır, millet geçerken bakar lanetle bakar anar öyle geçer oradan, o saray istediği kadar sütunları bilmem altınla kaplı olsun, ama küçücük bir fakirhane bir orada Hakk dostu varsa herkes oraya ziyarete gider, orası mübarek olarak anılır, hadi bakalım hangisi kıymetliymiş, Cenab-ı Hakk cümlemizi gerçek hakikatleri anlayanlardan eylesin. Bir gün Mevlana Hz lerini bir toplantıya çağırmışlar Mevlana Hz leri belirli saatte gelmiş kapıyı açmışlar güzel bir salon baş köşede güzel güzel yastıklar koltuklar halılar serili buyurun buyurun efendim baş köşeye buyurun demişler, kapıdan içeriye bir bakıyor kim var kim yok hemen kapının dibinde Şems oturuyormuş.

Hemen yanına oturuveriyor, "*Baş köşe dostun yanıdır*" diyor, böyle halılar koltuklar değil baş köşe dostun yanıdır diyor, oraya kıvrılıp oraya oturuyor, bu da işte mekan ve mekin değerlendirmesi ile güzel bir hatırasıdır. Cenab-ı Hakk'a niyaz edelim de bu hakikatlerin gereğini gerçeğini hakkıyla yaşayanlardan eylesin.

Kafirun Suresi hangi mertebeden? Şimdi genelde öyle ayırmak her ayet hem ef'alden hem Esmadan hem Sıfattan hem Zat'tan haber vermektedir, ama özel olarak kendi makamından. Ef'al mertebesinde maddi manada putlara tapmıyorum hükmü vardır. Ama esma mertebesinde maddi olmayan daha ileride esmai yani uykuda muhabbette tapmak var bakın ortada hiçbir şey yok, işte bu hakikatin esma mertebesindeki sıfat mertebesinde sen her hangi bir şeyi çok

hissi olarak kabul ettiğin zaman ona yöneliyorsun onu önder görüyorsun ona tapma hükmü ortaya çıkıyor maddi manada.

Yani her ayetin her mertebede geçerli yeri vardır yaşama göre kişilerin bünyesindeki hallerine göre mesela Ef'al mertebesinde yaşayan bir kimse sadece taşa toprağa tapmaz hükmü onun için geçerlidir, ama esma mertebesinde bu aşamayı yapmışsa onunla birlikte esma mertebesindeki putlara da tapmamayı da öğreniyor.

26/186 ayeti 3118 bir tarafı 3119 geliyor, işte o tek ayeti ayırdığımız müstakil bir ayet yaptığımız zaman iki tarafa da 3118,5 oluyor, buçuklu ayet olamayacağından o sayıyı tek ayet olarak gördüğümüzde 3118 bir tarafta ve şuara ayeti 187 şuara 186 bakın وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٧﴾ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ Şuara suresi 186-187 "Sen ancak büyülenmişin birisin bizim gibi bir insandan başkası değilsin doğrusu seni yalancılardan sanıyoruz eğer doğru sözlü isen göğün bir parçasını üstümüze düşür dediler." Bakın ne diyor; sen ancak büyülenmişin birisisin orada da bu hadiseden bahsediyor. Yani Kur'an-ı Kerimin başında sonun da ve ortasında kovulmuş şeytandan korunmak için açık ikazlar vardır.

07- BAKARA SURESİ

Bakara Suresinde ineğin bir parçası ile ölüye vurun dirilir demesindeki hikmet nedir? Cenab-ı Hakk'ın sünnetullah var ya Allah'ın sünneti, Allah'ın tatbikatı var, Cenab-ı Hakk dileseydi bu güneşi halk etmeden de ısıtırdı bu alemi ama biz ısının farkında olmazdık işte cenab-ı Hakk hayatın en ince

teferruatına kadar olan hadiseleri sahneleyerek bize gösteriyor. Bu da bizim eğitimimizin kolaylaşmasını sağlıyor. Daha anlayışlı mevzulara daha yaygın açıdan bakmamızı sağlıyor. Eğer Cenab-ı Hakk onu olduğu gibi hemen diriltmiş olsaydı ne inek hadisesine gerek kalacaktı ne oradaki bilgilere gerek kalacaktı ne ineğin üstünde dönen o gerçeklere gerek kalacaktı, her şey hemen kendiliğinden olmuş olacaktı, bu sahnelerin hakikati ortaya çıkamayacaktı. Şimdi biz bunu bu şekliyle soruyu sormayalım da yani ölüyü sebepsiz de diriltmeye kadirdir tabi ama biz bu bilgilerden mahrum kalırdık.

Orada ineğin bir parçası ile diyor yoksa bir sopa ile de vur diyebilirdi, veya o ineği kestikten sonra değil de kesmeden evvel yani ineği öldürmeden derdi ki bir operasyon yapın kuyruğunu kesin ineğe zarar gelmesin kuyruğu ile vurun derdi, hangi parçası ile vur dedi kuyruğu veya dili ile peki sana kalırsa hangisidir, dil daha uygundur, çünkü kuyruk da bir uzantı, vücudun bir uzantısı, dil de vücudun bir uzantısıdır, ama dilin yaptığını kuyruk yapmıyor, kuyruk sadece kovalamak için sinekleri etrafından atması için lazımdır, ama dil hayat veriyor, yani bir söz vardır ki insanı öldürür, bir söz var ki insanı diriltir, yani dilin yaşam süreci içerisinde ne kadar değerli bir uzuv olduğunu göstermek istiyor.

İşte burada senin yani kişinin dervişin nefs-i levvamesini yendikten sonra öldürdükten sonra artık dili onun hayat vermeye başlıyor. Cesed yönüyle de olsa çünkü o kişinin cesedi kalktı ruhu dirilmedi cesed olarak dirildi, ruhu dirilmedi kasdım şudur, yani irfaniyet ehli olmadı, suret olarak dirildi, sokaktaki bir insan gibi işte o cesedin dirilmesi ruhun dirilmesi demek değildir. Yani emmareyi aştıktan sonra levvameyi aştıktan sonra yavaş, yavaş senin idrakin senin ceset yönüyle de olsa yeni bir hayata yeni bir sürece girmeni sağlamış oldu. Yani eski bakışın eski anlayışın değişmesi evvelce bunların farkında olmadan yaşadığın ölü hükmündeki hayatın yavaş yavaş hayatın gerçek hayata geçmesini sağlaması orada.

Orada ineğin hangi vasıfları vardır, bu mevzular içerisinde, su çekmemiş olacak, hür olacak alacasız olacak ne çok yaşlı ne çok genç olacak boyunduruğa koşulmamış olacak, peki neden burada inekten bahsediyor da merkepten bahsetmiyor, aynı haller onda da olabilir, attan bahsetmiyor, deveden bahsetmiyor, ineği niçin misal vermiştir, işte o inek vasfının özellikleri bir dervişin üstünde bulunması gerekiyor. Yani dervişin de aynen az bir gıda ile çok üretim yapması gerekiyor, bir inek ne kadar faydalı ise etrafına bir dervişin de o derece faydalı olması eksi olan lüzumsuz olan hiçbir tarafı olmaması gerekiyor her yönüyle, hem kendine hem de çevresine faydalı olması gerekiyor.

Cüneyd-i Bağdadi Mektubatı'ında Mektubat kitabının mektuplarından birisinde buyuruyor ki "Derviş güneş gibi olmalı her tarafı ısıtmalı, mü'min kafir ayırmadan, derviş yağmur gibi olmalı burası kafirin tarlası burası Müslümanın tarlası ayırmadan hepsine ilahi rahmetini vermesi derviş hava gibi olmalı her şeye hayat vermeli, işte ineğin çok büyük özellikleri vardır, evvela güçlü bir hayvan arkasına taktığı her şeyi götürebiliyor, işte derviş de bu yönden iradi hükümde nefsaniyetini arkasına takınca onu çekebilecek dünya zorluklarını da arkasına aldığı dünya kısımlarını da götürebilecek güçte enerjiye sahip olması ve de hiç şikayette bulunmaması lazım geldiğini anlatıyor.

Derviş o üstünün sarı renkte olması ne diyor bakın تَسُرُّ النَّاظِرِينَ 2/169 yani bakanlar huzur bulacaklar, kendisinden emin olunacak bu neyi ifade ediyor, (asv) efendimizin gençliğindeki yaşantısının örnekleri olacak onda, ne idi O'nun ismi "El Emin" Muhammed-ül Emin, diyorlardı işte o kimse de o derviş kimsede onun ismi "Emin" olmasa dahi vasfının emin olması gereklidir. Kimseye herhangi bir zorluk çıkartmayacak gereksiz bir zorluk çıkarmayacak, herkese elinden geldiği

kadar yardım edecek ağzından lisanından gereksiz bir şey çıkmayacak gerektiği kadar icap ettiği kadar her mahalde başkalarında faydalı olmaya çalışacak.

Yalnız burada dengeyi korumak gerekmektedir, kendini feda edercesine bir veriş değildir, kendi hakkını da koruyacak bunları da dengelemek lazımdır, belki belirli bir süre kendinden fazla verebilirsin ayrı bir eğitim gereğidir, bir pişme gereğidir, haklı olduğun bir yerde hiç haksız olmadığın bir yerde sana haksızlık yapılır bu olur mu hiç ben hakkımı korurum orada dememek lazımdır, belirli bir aşamaya gelinceye kadar bazı şeyleri sineye çekmek lazımdır. Çünkü Cenab-ı Hakk sebepsiz hiçbir şey vermez hiçbir yük de yüklemez, sonra ne kadar yük yüklese o yükü çekecek kadar da gücünü verir. Fatma validemiz öyle dermiş öyle zorlanıyormuş ki “Ya rabbi ya çekeceğim kadar dert ver, ya da verdiğin dert kadar güç ver ki onu çekeyim” dermiş. Bakara Suresi 286 ayetinde de onu söyler لا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا Allah eğer çekemeyeceğimiz derdi verse haksızlık yapmış olur O’ndan da bu beklenmez, bize bir dert vermişse ama ağır geliyorsa biz o derdi, kendi gücümüzü kullanamıyoruz demektir. Yani içimizdeki gücü kullanamadığımızdan ağır geliyor o halde o gücü arttıracak meydana çıkaracak çalışmalar gereklidir, veya moral almak da gereklidir. Kendini daha güvenli daha güçlü hissetme yolunda çalışmalar gerekmektedir. Hani moral diyorlar ya işte.

Cenab-ı Hakk bizi çekemeyeceğimiz zorluklara sokmaz, bize belki fazla gelir, gücümüzün üstünde gibi gelir, ama onun gücünü de verir, ama öyle de dua edebilir, biz kendimiz aciz varlıklarız, “Ya rabbi sen bizi koru, muhafaza et sığınacak başka yerimiz yok sen bilirsin” neticede gene iş oraya kalıyor.

O ölü cesedi tefsirlerde okumuşsunuzdur, iki köyün sınırının ortasına koymuşlar, Beni İsrail’den bir adam öldürmüşler onu iki köyün arasındaki sınıra koymuşlar. Katilin kim olduğu belli değildir, oranın şeriatına göre hükmüne göre

de öldürülen kimse hangi köy sınırları içinde ise katili onun arasından aramak adalet hükmü varmış. Bu tam ortada sınırda olduğu için iki taraf birbirine düşüyor, bir taraf diyor ki size daha yakın katil sizin içinizde diğer tarafta aynı şeyi söylüyor, ölü size daha yakın katil sizin içinizde diye bir türlü çözemiyorlar kavga çıkacak o zaman hakem heyeti kuruyorlar diyorlar ki Musa (as) a gidelim ki bunu çözsün.

İşte bu inek hikayesi inek yaşantısı ortaya geliyor. Soru oydu neden bir uzvuyla dil ya da kuyruk ile vurdu da yoksa Cenab-ı Hakk bunlara gerek kalmadan ölüyü de diriltebilirdi, başka sebeplerle diye, dili ile vurulduğunda ölü kişi kalkıyor, beni yeğenim öldürdü diyor, ve tekrar ölüyor. Yani sadece katilinin kim olduğunu söylemiş oluyor. Mesele de çözülmüş oluyor, yeğeninin öldürmüş olması yani sende mevcut olan kardeşler esma-ı İlahiyenin kardeşleri “Kahhar” esmasından sende meydana gelen yeni oluşumlar “Rahman” esmasını bastırıyor, Rahmet esmasını bastırıyor, hükümsüz hale getiriyor, ama Cenab-ı Hakk sonra senin lisanın ile Rahman esmasını güçlendiriyor, o da o işi kim yaptı ise haber veriyor ki dikkat çekiyor.

Kahhar esmasına dikkat et o kardeşe dikkat et diye amca çocuğu ya yeğeni ismin yeğeni işte Yusuf (as) a da kardeşleri kuyuya atmadılar mı hangi kardeşleri bakın işte nefs, benlik Cebbar, hırs, kin, haset hep bunlar kardeşleri işte kim suret de olsa kardeşleridir. Onlar onu içeride bıraktılar gönül kuyusunda bıraktılar, daha sonra oradan bir Hakk kervanı geçti kuyudan çıkarttı O’nu hiçbir hadise orada yazıldığı gibi değildir, yazıldığı gibidir de, onun çok genişliğinde ifadeleri vardır.

Bu aşağıdakilerin cevapları biraz daha uzun, burada ayetin bir kısmı beni İsrail mertebesindeki yaşantıyı bahsederken o sayfanın en sonundaki ayet efendimize “Kul” de ki diye başlıyor ya bakın “De ki eğer inanıyorsanız imanınız size ne kötü şeyler emrediyor” bu ümmet-i Muhammed’in mertebesi ve ve oradan anlatımdır, yukarıdaki ayetler Museviyet mertebesine ve onun hukukuna ait hükümleri iki hukuku

birbirinden ayırmak gerekiyor. Gerçi tefsirlerde bunlardan bahsetmez de. Bakın "De ki ey habibim" bakın bir yukarıdaki ayette Beni İsrailin 4500 sene evvel yaşanan bir hadiseyi anlatırken anında mertebe-i Muhammediyeye geliyor ve bizlere geliyor, yani ümmet-i Muhammed'e hitap "De ki ey habibim eğer inanıyorsanız bakın yukarıdaki hadise tamamen ayrı bir bölüm burası tamamen ayrı bir bölüm oldu. Eğer inanıyorsanız yukarıdakine döndürülüp yani geriye döndürülüp düşünülürse o Musa mertebesindeki oluşum ama buradaki Muhammediyet mertebesindeki bir oluşumdur. Museviyet mertebesindeki kıstaslar başka ölçüler başka Muhammediyet mertebesindeki kıstaslar ölçüler başkadır. Yani bunları ikisini birbirinden ayırarak ancak bunları anlamamız mümkündür. Ne diyordu, خُذُوا مَآ اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ 2/63 bakın buraya kadar bir ayrı mevzu, size daha evvelce vermiş olduğum ayan-ı sabitedeki hallerinizi sımsıkı tutunun yani o programı uygulamaya çalışın içten batından vermiş olduğumuz programı ama hangi mertebe Museviyet mertebesi itibariyle verdiği programı burada Hz Musa'dan Beni İsrail'den bahsediyor, Tenzih mertebesinden bahsediyor, tenzihi hakikatler içerisinde size uygulamaya programladığı bu hakikatleri kuvvetle tutun "yesmeune" ve dinleyin şimdi bakın burada değişti, evvela verdim dedi o başka bir bölüm, bu içeride verdim dediği içeride yani ayan-ı sabiteler "yesmeune" (2/75) dediği dışarıdan şeriat-ı Museviye bunu da dinleyin yani iki ana bilim var birisi ayan-ı sabitelerinizden gelmekte bir de dışınızdan yani on emir işte anaya babaya iteat Allah'ın birliğine Allah'a iman hırsızlık yapmayacaksın işte şunu şunu yapmayacaksın diye "Yesmeune" bunları da dinle diyor.

Ve bunlar dinlediler قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا 2/93 dediler işittik ve isyan ettik dediler, bakın burada bir başka hadise vardır, bunlar çok hassas noktalar ve çok da özel noktalardır. O dinle dediği şeyleri işittik yani dışarıdan dinle dediği şeyleri işittik

ama içeridekine ters gibi geldiği için isyan ettik diyor. Her bir kelime her bir ayet hem tüm olarak hem öz olarak işte bunun üzerine وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ 2/93 onlara kendi ayan-ı sabitelerinde bulunan özellik itibariyle عِجْلَ muhabbeti içirildi sevdirildi. Dışarıdan isyan ettiler ama içeriden kabul ettiler. Yani isyanları şudur, dışarıdaki hukuk ne idi, buna yönelmeyin idi, ama onlara içerideki hukuk ağır bastığı için dışarıdakine isyan ettiler, içeriden geleni kabul ettiler, onu uyguladılar. O mertebede haklıydılar doğruydular, haksız oldukları taraf bir yere hasretmelerindendi. Allah'ın varlığını Allah'ın zuhurunu şuunatını bir yere hasretmelerinden di yanlışlıkları işte bu böylece bu hukuk kendilerine anlatıldıktan sonra hatırlayın ki size Tur Dağı'nın altında sizden söz almıştık. Yani yukarıda belirtilenleri tatbik edeceğiz diye söz almıştık verdiklerimizi kuvvetle tutun söylenenleri anlayın demiştik onlar "*işittik isyan ettik*" dediler inkarları sebebiyle kalplerine buzağı sevgisi dolduruldu.

Tabi bu açığa genel olarak bir ifade bu ifade olmazsa yukarıdaki ifadeyi anlatmak herkese mümkün olamayacağından Kur'an'da kargaşa tutarsızlık meydana gelmiş olur. Onun için zahirinin de bir sistem içerisinde düzenlenmesi gerekiyor. Ama sadece o değil Kur'an-ı Kerim, bütün bu hakikatlerden sonra "De ki ey Muhammed senin ümmetine eğer inanıyorsanız" neye inanıyorsanız siz de yukarıdaki mertebede kalıyorsanız, ama sizin mertebeniz ayrıdır, o zaman imanınız size ne kötü şeyler emrediyor. Yani puta tapmak gibi ümmet-i Muhammed فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ 2/115 yani genel alemde hakkı bulma hakikatini size getirdiği halde siz daha hala tenzih mertebesinde yaşayarak belirli bir yerlere saplanmakta kalıyorsanız işte imanınız size ne kötü şeyler yaptırıyor. Bakın Museviyet mertebesinde

geçerli olan iman Muhammediyet mertebesinde ne kötü işler yaptırıyor size 22/24 sözün doğrusu aslında Lailahe illallah her mertebede geçerli her mertebede her peygamberan hazaratının seyrinde de geçerlidir. Hani övülen yol diyor ya o da hamd yoludur, zaten Hamd yolunun mertebelerini biz bildikten sonra da bu yolun da mertebelerini bilmiş olmaktayız.

İş hayatını ihmal edipte dini hayatı önem verilir mi? Yok yanlış sonradan daha mahzun olur sonradan daha sıkıntıya girersin daha kötü olur, çünkü dünyayı kazanacak zamanda dünyayı da kazanmalı ahireti de kazanmalıdır, yani gençlikte yapacağın şeyi ihtiyarlığa bırakırsan o zaman hiç de yapamazsan hüsran olursun. Ne kadar ibadet ehli olursan ol madden yoksa hiçbir şeyin yok, yani kendini zar zor hayatını sürdürebilecek kimseye muhtaç olmadan kendi ayakların üstünde duracağın maddeyi mutlaka ihtiyacın vardır bunu karşılayacaksın bunu ihmal ederek dinine yönelirsen yanlış olur.

Tabi bu yanlışlık bencedir herkes istediği gibi hayatını düzenleyebilir, dünya için ahiretinizi ahiret için dünyanızı terk etme ikisi de bir birine lazımdır, biri olmazsa birinin kıymeti yoktur. Dünya zengini olsa ne olacak ahiret ile ilgisi yoksa ahiret zengini olsa ne olacak başkasına muhtaç olmuşsa: Bir gün (asv) efendimiz civar yerlerden birileri gelmiş ziyarete işte hoş beşten sonra demişler ki bizim memlekette öyle muttaki bir delikanlı var öyle bir güzel çalışıyor ki gece gündüz hep ibadettedir, gecesi ibadetlerle namazlarla gündüzü oruçlarla geçiriyor, efendimiz dinlemiş dinlemiş, peki demiş rızkını nereden kazanıyor, işte demiş onun bir abisi var arada sırada ona yardım ediyor, öylece gidiyor demiş.

Efendimiz demiş Ki; o ondan daha üstündür, yardım eden abisi daha yararlıdır neden daha yararlıdır, bir insan kendi nefsi için ne kadar üst derece ibadet ederse etsin kendine fayda sağlamış olur, yani yaptığı nefsi içindir, ama Rahmani nefsi için ama ayrı yine kendi menfaatinedir ahiretine cennete de girse yine de kendi içindir, ama başkasına verilen küçücük

bir lütuf küçücük bir yardım başkasına fayda sağladığı için ondan daha üstündür. Çünkü kendi nefsine değil başkasına fayda ihsan ediyor, maddi manada ne ise. Yani başkasına fayda sağlamak kendi nefsi için çalışmaktan çok daha faydalıdır. Neticede kendini faydalandırıyorsun, ne kadar çok olursa olsun ama diğerinde bir tabak yemek vermen o kendi nefsin için çalışmandan daha üstün bir karekter bir yapıdır. Nefsinin dışında yardımcı oluyorsun.

İşte o da kardeşine hayatını sürdürecek kadar az da olsa bir yardımda bulunması başkasına kendi nefsine kardeşini veya başkasını tercih ediyor, kendini ikinci plana bırakıyor, ona veriyor lütfediyor, veren el alan elden üstün oluyor. Bakın bu büyüklerin hayat hikayeleri gerçekten incelenirse hiç biri kendi el emeğinin dışında bir yaşantıya tenezzül etmemiş, Hiçbiri ama hepsinin mutlaka bir el becerileri varmış kimisi zamanına göre hasır dokumuş kimisi sepet yapmış bahçıvanlık yapmış bir meslek sahibi olarak bir şeyler yapmış kimseye yük olmamışlar veya olmamaya çalışmışlar.

Eskiden millet kendi kendine eğitiyordu, eğitimini kendi yapıyordu, okullara bile ihtiyaç yoktu, sivil kuruluşlar kendi kendini eğitiyorlardı şimdi bunları kaldır onları kaldır bir devlet kuruluşları kaldı devlette hangi birini nerede eğitsin o kadar insanı boğuldu kaldı ama bu şeyler devam etseydi, usta çırak münasebetleri el işleri fabrikalar açılmayıpta tek eller oluşmasaydı gene böylece o eğitim merkezleri her biri iş yeri her bir dükkan bir okuldu, hem de ne okul ya hem de ne sanat. Bilhassa bu hususta dergahlar yörelerinin üniversiteleri idi, o kadar güzel o kadar insanları bünyelerinde barındırıyorlardı, hoş güzel musiki ilim işte bünyesinde ne özelliği varsa onu elden ele gönülden gönüle, kuşaktan kuşağa, naklediyorlardı.

Binlerce senedir, bunlar sivil otoriteler olarak geldiler sivil eğitim merkezleri olarak yaşadılar devlet bunlara ne para verdi ne yardım etti. Mahalle sakinleri, çevrede imkanı varsa kurdu oraya bir bina onlara hadi gelin burada siz işinizi görün bağ verdi bahçe bıraktı, onlara vakfiyeler bıraktılar, dünyada hiç

emsali olmayan vakfiyeler var Türkiye'de Türklerde Müslümanlarda, yolda kalmış kuş vakfiyesi diyor bakın düşünün yolda kalmış hasta leylek vakfiyesi ayağı kırılmış kanadı kırılmış uçamıyor, bunlara özel vakfiyeler açmışlar sonra da Osmanlı kötü derler, işlerine gelmediği için Osmalı'ya kötü demişler.

Amerika şimdi Osmanlı sistemlerini alıp kendi bünyelerine tatbik ediyor, eyalet sistemi olsun idari sistem olsun hepsini arşivleri inceliyor ona göre biraz daha modernleştirerek tatbik ediyorlar.

Avrupalının ilerlemesi Hakikat-ı Muhammedi ilminin dünya semasına indirildiği ve onların da o ilme ulaşarak bu yenilikleri yaptığı bir gerçektir, eğer onlar kendi mertebeleri itibariyle gelişme kabiliyetinde olsaydılar Hz Peygamberden evvel o karanlık devreleri yaşamazlardı. İnsanları yakıyorlardı içinde cin var diye cini çıkartalım diye yakıyorlardı. Kilisenin aforoz ettiğini kraliyet bile kurtaramıyordu, kralı bile aforoz ettikleri zaman tahtını elinden alıyorlardı. İnsanlara ne zulümler yapıyorlardı, yüz yıl savaşlarını biz sürdürmedik İngiltere ile Fransa arasında oldu.

Ahad aynasının karşısına geçtiğinde bir değer kazanıyor, Ahad'ın önünden al sadece bir kaldı harflerin de kaynağı bir rakamların da kaynağı birdir. Değişen bir şey yok. Biri alıyor yani "Elif" i alıyor biraz büküyor, Be" diyor, üstüne iki nokta koyuyor, "Te" diyor, o zaman "sen" oluyorsun. Yani "ente" yani hepsinin kaynağı "Elif" tir, rakamların kaynağı da "Elif" biri biraz kıvır iki yap biraz daha kıvır üç yap.

اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rabbiyesir vela tuassir rabbi temmim bilhayr.

BİR DERGAH HİKÂYESİ

Kendim ettim kendim buldum

Bu gün 10/03/ 2003 Pazartesi günü gene İzmir'de bir kardeşimizin evindeyiz mevzumuz genel işte yarenlik yapmak şimdi buna bir hikaye ile başlayalım sonra bakalım ne gelir arkasından: Zamanla bir dergahta bir şeyh efendi varmış dergahın bir tarafında ailesi ile birlikte evi olarak oturuyorlar kullanıyorlar bir tarafı da işte dergah zikir semahane cami mutat veçhile şeyh efendi sabah ya da öğle namazlarından sonra sohbet yaparlarmış vaktin yettiği kadar bir saat yarım saat bu böyle devam ediyorken herkes nasibine düşeni kabiliyeti nisbetinde alıyor hayatlarını sürdürüyorlarmış, bu dergahta da hizmetli olan yani gelenlere hizmet eden oranın işlerini gören bir Mehmet ağa varmış, veya Mehmet adında bir kişi varmış, o da tabi hazretin çevresinde oralarda çalışıyor, temiz pak bir insan fakat fazla bir kabiliyeti yokmuş.

Ama o da görevini hizmet ederek yapıyor, orada onun da bir sevilen yeri varmış, derken bir gün çay ocağın üstünde kaynıyor, kaynarken de ses çıkartıyor, kaynama sesi çıkartıyor, diyor ki çocuklar, kardeşler, dervişler söyleyin bakalım diyor bu çay kaynarken hal lisanı ile ne söylüyor, bu akşamki soru bu yarın sabah düşüncelerinizi bana bildireceksiniz diyor. şimdi hepsi bu görevi alıyorlar köşelerine çekiliyorlar acaba bu çay kaynarken ne diyor, Mehmet ağa, meydancı da bunu bilse bilse hacı annem bilir diyor ben gideyim ona sorayım diyor, çünkü annemin diyor, efendi Hz leri bize böyle böyle bir soru sordu ben düşündüm bulamadım diyor, sen ne dersin acaba bana biraz fikir verebilir misin diyor.

Oğlum ne diyecek dese dese fokur fokur, kendim ettim kendim buldum diyor diyor. Tamam anne sağ ol deyip

ayrılıyor. Ertesi gün işte mutat sohbet burada unuttuğumuz biz şey var sorunun doğru cevabını bulana ben kızımı vereceğim diyor, yani kim bu kaynayan çaydanlığın hal lisanı ile ne dediğini bilirse ona kızımı vereceğim diyor baştan. Böyle olunca herkes daha büyük bir merakla sabahlara kadar düşünüyorlar acaba şu mudur acaba bu mudur diye, hadi bakalım söyleyin dediğinde bazıları Hakk, Hakk, diyor, coşkuyla Hakk zikretmektedir, kimisi kuşlar gibi ötmektedir, kimisi şöyle yapmaktadır diye kendilerince cevap söylüyorlar.

En sonunda Mehmet efendiye sıra geliyor oğlum sen söyle diyor Mehmet efendi efendim "*kendim ettim kendim buldum* " diyor şeyh efendi de hah diyor ben de "*kendim ettim kendim buldum kendim ettim kendim buldum"* diyor. Tabi ki kızı vermek zorunda kalıyor.

BESMELE-İ ŞERİF

Kısaca Besmeleden başlayalım Cenâb-ı Hakk ne ihsan edecek. Besmele-i Şerif'in içerisinde bilindiği gibi üç ana hususiyet var, üç Esma-ı İlahiye var, Birisi "Allah" Esması, birisi "Rahman" Esması, birisi "Rahim Esması. Kevnin üç oluşumunun hakikati orada yatıyor, besmele de ona dayanıyor zaten. Cenab-ı Hakk "Kün" bir şeye "Ol" dediği zaman oluşumun faaliyete geçmesi üç asla dayanıyor. Fusus-ul Hikem'de Salih Fassında da vardır bu İsa Fassında da var. Bunun birincisi Zat, ikincisi İrade, üçüncüsü Kelam, kavl yani söz. Yani herhangi bir varlığın oluşması için bu üç aşamadan geçmesi gerekiyor.

Birisi Zat ikincisi o Zat'taki İrade, üçüncüsü Kelam, yani söz. İşte Cenab-ı Hakk bir şeyi murad ettiği zaman ona "Kün" ol der o oluşumda olur, "Feyekun" o da hemen olur. Neden, Zat'ın emri olduğu için o varlığın içinde de o mevcut olduğu için zuhura çıkar. İşte besmele-i Şerif'e üç asıl isim üzere kurulmuştur. Bunun bir tanesi Zat'ı ifade eden "Allah"

kelimesidir, bir tanesi Sıfat mertebesini ifade eden yani Zat İrade, İradeyi ifade eden Rahmaniyet mertebesidir. Kevni, kelamı ifade eden oluşumu ifade eden de Rahim Esma mertebesidir. İşte Cenab-ı Hakk Besmele-i Şerif'in içerisinde bütün alemlerin oluşumunu da kendi hakikatini de varlığını da programlamış yani şifrelemiş onun içerisinde.

Besmele hani bir hadis-i Şerifte Hz Ali Efendimizin bir sözünde geçiyor ya "Bütün kitaplar Kur'an'da mevcuttur, Kur'an Fatiha'da mevcuttur, Fatiha besmelede mevcuttur, besmele besmelenin başındaki "Be" de mevcuttur, "Be" de altındaki noktada mevcuttur." Demek suretiyle tekrar başa işi getirmiş oluyor. Yani her şey bir noktadan meydana geldi Tv de o resimleri seyrederken onun kuruluşu noktalara bağlı bir sistem binlerce noktalardan meydana geliyor satırlar görüntünün aslı da noktalardan oluşuyor. İşte besmele-i Şerif'in başındaki "B" harfi Arapça'da bilindiği gibi "ile" manasına yani birliktelik ifade etmektedir.

O nokta tattiravallinin altındaki destek gibi o "Be" harfinin tam merkezindedir. Yani nokta "Be" yi çekmektedir. Bunlar bakın Kur'an-ı Kerim harflerinin manaları kelam ifadeleri olduğu gibi şekli manaları da vardır. Onun için Kur'an-ı Kerim başka bir lisan ile yazılamıyor, çünkü içinde manaları yoktur. Başka lisanlar bunu alamıyor, yani çekemiyor, oradaki "Be" , "Te" , "Se" diye devem ediyor, oradaki "Be" ile manasına yani birliktelik ifade eden yani bağlantılık kuran bir harf bir şekil ayrıca şekil olarak da bağlantıyı kuruyor, mana olarak da kuruyor. Bakın "Be" nin iki tarafı birbirine benziyor, bir sandal gibi buradaki Uluhiyetten aldığı hakikatleri bünyesinde topluyor insanlığa yani kevn alemine iletiyor, kendi bünyesinden geçiriyor.

Şimdi baştaki "Elif" Ahadiyet Elif'i "Be" yi oradan alırsa "Te" ye ulaşması mümkün olmuyor. yani tekliğin zuhura ulaşması mümkün olmuyor "Be" olmayınca. Bu harf sıralanışının dahi kendi içinde kendine has bir düzenlemesi vardır. Yani Elif, Be, Te, Se, Cim, Ha, Hı, … diye sıralanması karışık bir hadise

değildir. Mutlak bir bilince dayanan bir sistemdir “Elif” in başta olması, “Ye” nin sonda olması rastgele, tesadüfi, karma karışık bir hadise değildir. Elif başta Muhiddin-i Arabi Hz lerinin ifadesine göre “Harfler bir ümmettir” diyor bu ümmetin başbuğu peygamber de “Elif” tir diyor. Onun için “Elif” başta “Elif” her şeyin başında geliyor zaten.

Ahadiyet “Elif” ile, Ahmed “Elif” ile Allah “Elif” ile, İnsan “Elif” ile, Adem “Elif” ile hep onlar “Elif” ile başlıyorlar o ”Elif ile başlıyor. Elif’n bilindiği gibi zahiren 12 mertebesi var, bunun beş mertebesi hazret mertebeleri, yedi mertebesi de Nefs mertebeleri ama Elif’in üstünde görünmeyen bir nokta daha var, müstakil bir nokta var onunla 13 oluyor, 12 si zahir birisi batın olmak üzere 13 ifadesi, sayısı rakamı ortaya çıkıyor bu da (asv) fendimizin şifre rakamıdır.

Ahad ortasına bir “mim” ilave edilince yani “Elif”in arasaına bir “Mim” ilave edilince “Ahmed” oluyor. Yani Ahadiyet mertebesinin Ahmediyet mertebesinden zuhuru oluyor, işte bu da “Be” ile ortaya getirilmiş oluyor. Yani “Be”nin kendisi ile “Be” ile dediğimiz zaman ile ile demiş oluyoruz.

Şimdi Ahadiyet mertebesinin özellikleri durup dururken hemen bir şekilde ortaya çıkmıyor, yani sebepler olacak ki sebeplerle ortaya çıksın işte Ahadiyet mertebesinin hakikati ortaya çıkma sebebi de “Be” onun için besmele-i Şerif’in başında “Be” var. “Be” den sonra ne geliyor, “Bis” derken “Sin” harfi meydana geliyor, bu da İnsan-ı Kamil’i ifade etmektedir besmelede. “Bis” derken oradaki “Sin” aslında Elif, Be, Te yi ifade etmektedir. Çünkü “Te” ne idi, üstünde iki nokta var, yani “Ente” oradaki “Te” “Ente” nin “Te” sidir. “Ente” sen demektir.

İşte Cenab-ı Hakk kendindeki varlıkların zuhura çıkmasını murad ettiğinden “Sen” diye hitap etti varlığa, kendinden zuhura geldi ama onlara bir kimlik vermesi dolayısıyla “Sen” bu ilk “Sen” dediği de Hakikat-ı Muhammediye dir. Elif, Be, Te dediğimiz işte Ahadiyet mertebesi ile “Te” ile yani “Ente ile yani

“Ya habibim senin ile bu alemleri zuhura getiriyorum” demek istiyor daha baştan işte oradaki “Sin” “Te” manasına yani “Sen” hangi “sin” Hakikat-i Muhammediye olan nokta yeri (asv) efendimizin sahs-ı mübarekleri, genel anlamda da Hakikat-ı Muhammediye, “Ente” dediği odur. Bu “Ente” yani “sen” bütün alemleri kaplamış vaziyettedir.

Ve bu külli olan “Sen” den zuhura geçen birey varlıklara da sen “Ente” diyorsun. Evvela İlahi manada Cenab-ı Hakk (asv) efendimize “Ente” sen diyor, (sav) Efendimizin Nur-u Mübareklerinden varlıklarından zuhura gelen diğer varlıklara da efendimiz tarafından Hakikat-i Muhammedi “Sen” diyor. Ve “Te” den sonra “Se” geliyor, “Se” üç noktalı bakın dört tane harf aynı karekterde sadece noktalar değiştiriyor. Be, Te, Se, hepsinin yazısı aynı ama birinin altında nokta var, bakın bunlar hiç tesadüfi şeyler değildir, birinin üstünde iki nokta var, tek noktalı yapamaz mıydı neden iki nokta var, tek nokta altta “Be” olurdu tek nokta üstte “Te” olurdu, ama o zaman “Sen” olmazdı başka bir ifade olurdu, “Se” olması üç noktalı olması da Teslis hakikatini yani “Se” de ne var bakın Zat, İrade, Kavil var bu çünkü.

İşte Elif, Be, Te, Se harfleri bütün bu alemlerin oluşumunu planda kaplamış oluyor, kaynağı olmuş oluyor, onun için baş tarafında “Elif Ba” nın baş tarafındadır bu harfler. Sonra dört tane harf olması ayrıca hepsi de birer mertebe ifade ettiğinden Elif Zat mertebesi, Be Sıfat mertebesi, yani ilk çoğalmaya başladığında Te sen, Esma mertebesi, Se de ef’al mertebesini ifade etmektedir bu sıralanış içerisinde. Şimdi “Bi is” dediğimiz zaman “Sin” oradaki yani insan ismiyle “Sin” orada “Yasin” de de olduğu gibi “İnsan” dır, ile “Be” ile yani İnsan ile İnsan ismi ile nasıl bir insan Allah isminin zuhuru olan İnsan ismi ile ve Rahmaniyet mertebesi itibariyle ve rahimiyyet mertebesi itibariyle başlarım diyor.

İşte “Bismillahirrah manirrahim” dediğimiz zaman bütün bu manaları onun içerisinde oluyor. İşte bütün manalar içinde olduğu için de her şeyin anahtarı o oluyor yani hangi işe

başlasak hangi kitabı okumaya başlasak veya hangi bir faaliyete başlasak bu yaptığımız faaliyetlerin tamamı onun içinde mevcut, bunu idrak eden de insan olduğundan lisanen insanın söylediği besmele-i Şerife fiilen de insanın kendisidir. Yani lisanında kelam olarak ama varlığında fiil olarak mevcuttur. Çünkü bu kelam-ı İlahi en geniş manada anlayan tatbik eden de insandır. Ve de bu ona veriliyor, hitap ediliyor, yani insana besmele-i şerife veriliyor.

Hani besmele herşeyin anahtarıdır deniyor ya şimdi genel alemde onu düşündüğümüz zaman Cenab-ı Hakk Allah Esmasıyla Nefes-i Rahmanisini bütün bu alemlere yaydı, bu genel ifadesidir, o nefes-i Rahmaniye "Sahab-ı muzi" diyorlar ya buna parlak bir bulut olarak buhar olarak yaydı, bütün bu sonsuz fezaya yaydı ve murad-ı ilahi nerede hangi varlığı ortaya getirmeyi dilediyse yani hangi galaksi hangi yıldızı, hangi ayı güneşi gök taşını meydana getirmeyi dilediyse o muhitte o sehab-ı muziyi yoğunlaştırmaya başladı. İşte orası da onun varlık sebebi olduğundan rahmi oldu, Rahim oldu yani onu üretici yer oldu.

İşte Allah, Rahman, Rahim esmaları bütün bu alemlerin vücut bulmasının ana kaynakları oldu. Eğer fizik ve kimya alimleri ilim adamları şu üç tane ismin üstünde dursalar bu alemin ne şekilde meydana geldiğini belki çok zor olmayan bir çalışmayla meydana getirebilirler. Şimdi çözemiyorlarya bir türlü, işte bing beng patlama oldu da yayıldı da etti de işte bir şeyler bulmaya çalışıyorlar ama islami kaynaklara yönelerek Kur'an-ı Kerim'deki ifadeleri gök ve kevn ayetlerini okuyarak çözmeye kalksalar kendilerine çok büyük yol açmış olacaklar, çok zaman kat etmiş olacaklar, ama tabi bu da ilahi varlığın muradıdır diledddiği zaman açtırır dilediği zaman kapattırır ayrı konu.

Yani şunu bilmemiz lazım geliyor ki Kur'an Azim Müşan içerisinde geçmişten, geçmişte olanlardan ve gelecekte olacak olanlar bütün ilimler mevcuttur, mükevvenatın var oluşu bütün sırlarıda mevcuttur. Zaman içerisinde bunlar açılacak ve artık

sırlı bir şey kalmadıktan sonra dünyanın kıyameti kopacak yani Kur'an-ı Kerim'de mucize olarak belirtilen ne kadar şey varsa bunların hepsi zuhura gelecek. Mucize olarak belirtilen ne kadar şey varsa bunların hepsi zuhura gelecek zaten birçokları gelmiş vaziyette geçen akşam da mevzu olduğu gibi şimdi Zat mertebesini yaşamaktayız, Zat'i mertebeyi yaşamaktayız, bunun da bir sonu olacaktır.

Mesela Nuh (as) ın gemisi nasıl hareket ediyordu, ona sesleniyordu, komuta veriyordu, Nuh (as) بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَيهَا وَمُرْسَيهَا " 11 /41 yani hareket edeceği zaman مَجْرَيهَا yani yoluna git diyordu gemi harekete başlıyordu. مُرْسَيهَا Dediği zaman gemi fren yapıp duruyordu. Bakın işte bu gün ses ile komut verilen bir sürü cihazlar var, araba yürü dendiğinde yürümeye başlıyor, dur dendiğinde fren yapıp duruyor. İşte Nuh (as) ın kıssasında bu hakikati belirtmiş oluyor, ilmi belirtmiş oluyor bize, biz de onun Nuh (as) ın kerameti mucizesi diye neler yapmış ne büyük peygambermiş diye atıyoruz 5000 sene geriye atıyoruz kendimizi. Ama biz bu devrede yaşıyoruz, onun tahakkuku gerekiyor.

Ve işte kim ki çalışıyor, o bu çalışmasının karşılığını buluyor, batılılar çalışıyor bunu buluyorlar mesela Kur'an-ı Kerim'de Hüd hüd kuşunun çok yükseklere çıkarak toprak altındaki suyu bilirim demesi gibi Süleyman (as) a o zaman karga diyor ki Ya Süleyman bu yanlış söylüyor diyor, eğer o çok yüksekten bakarak toprak altındaki suyu görecek göze sahip olsa kendisine ağaç üstünde kurulan bukağıları görür yani tuzakları görür diyor, yani bu kadar fazla atmasın diyor. O zaman Süleyman (as) Hüd hüd kuşunu çağırıyor bak gel bakalım karga ne diyor, diyor, orada verdiği çok güzel bir cevap var, yani kader hakkında da bizi eğitmesi var, Ya Süleyman karganın söylediği de doğrudur, ama benim

söylediğim de doğru ben çok yükseklerden uçarım toprak altındaki suyu görürüm diyor.

Sen de seyahate çıktığın zaman çölde en çok ihtiyacın olacak şey sudur diyor. Beni de orduna al sana yardımım olur diyor. Ve devam ediyor eğer Cenab-ı hakk benim gözümü kader ile bağlamış ise benim de ölümüm o tuzağa tutularak ise ben o tuzağı görmem yani rabbım bana o tuzağı göstermez diyor. Görmemekten değil kaderim bağlar gözümü diye çok makul mantıklı eğitici bir cevap veriyor. Bakın orada kuş hepimize öğretmen oluyor. Küçücük bir varlık ona tarla kuşu diyorlar, işte Cenab-ı Hakk her mahlukattan bizlere birer eğitici sebep göndermektedir.

Bu gün görüyoruz işte gökyüzünde bir sürü peyk dolaşıyor, dünyanın üstünde adeta artık birbirine çarpacaklar diye korkuyorlar, casus peykler, rasat peykleri bir sürü peykler dolaşıyor yeryüzünün toprak altında nesi varsa 20-30 Km derinliğinde hepsini tespit ediyorlar. İşte Hüd hüd kuşunun sanatı budur, biz bunu hala Süleyman (as) ın kerameti, mucizesi diye bakıyoruz. Ama bizden evvel parsayı toplamışlar kapmışlar. Şimdi bizim topraklarımızda ne varsa evvela 50 metre kare olarak tesbit etmişler türkiyenin yani bütün dünyanın tespit etmişler bakın ne enterasan biz toprağımızın altında ne var bilmiyoruz, ama onlar biliyorlar neden çünkü casuslar var yukarıda hüd hüd kuşları var uçuyor, biz daha bunun hala hikayesini okuyoruz Kur'an-ı Kerim'de duygulanıyoruz bakın neler geçmiş başlarından falan diye hikaye diye oku yat uyu sonra daha geliştirmişler programı daha daraltmışlar $50m^2$ den $5m^2$ ye düşürmüşler $5m^2$ dahilinde ne var biliyor, sonra onu 50 cm ye kadar düşürmüşler bakın ölçülere dikkat edin, yani bizim bilemediğimiz farkında olmadığımız o kadar büyük değerlerimiz var topraklarımızın altında ama bizim çalışmamız tekniğimiz onu tesbit etmeye yeterli olmadığı için başkaları bunu tespit ediyorlar ve muamelelerini bize ona göre yapıyorlar.

Lozan antlaşmasında bir şey yapmışlar 2023 yılına kadar Türkiyede hiçbir maden araştırması yapılmayacak diye söz almışlar, o antlaşmayı yaparlarken, onun için biz 2023 yılına kadar ufak tefek kömür madeni çıkarıyoruz işte ufak tefek şeyler çıkartıyoruz sadece. Kireç taşı şu bu falan, ama Türkiye'de öyle büyük madenler var ki Uranyum madenleri bütün dünyanın ülkelerindeki madenler toplansa bizdeki daha fazla görünüyor.

Tekrar dönelim mevzumuza Besmele-i Şerif, eğer gerçekten incelenmiş olsa bütün bu hakikatler ortaya çıkmış olacak, şimdi oradaki "Be" ile, dedik, "Sin" insan, "Bi ismi Allah" Allah ismi ile diyor ama yani oradaki "Sin" hem bir isim manasına isim ama kimin ismi, devam ederken Allah ismi ile diyor, ama oradaki isim insan ismi, manasınadır. Neden çünkü Allah'ın ismini en geniş manada zuhura getirecek olan varlık insandır. O zaman diğer şekli Cenab-ı Hakk buyuruyor ki "Ben insan ismi ile başlamaktayım her şeye" ve de gene zaten öyle oluyor, biz bilsek de bilmesek de Cenab-ı Hakk insan eliyle bu dünyayı tamir ediyor. Bu dünyayı imar ediyor.

Birisi de şöyle demiş "Bu dünyayı niceleri tamir etmeye uğraştılar, bir yanını imar ederken bir yanın oldu harab" bir tarafı tamir edilirken bir tarafı eskiyor. İşte ne oluyor, insan ismi ile zuhur eden Rahmaniyet ve rububiyet hakikatleri diye insanı yüceltmiş oluyor. Ve de bunu çeken insan yani besmele-i Şerifeyi söyleyen insan başka bir mahlukat yok ki bunu söyleyecek neden söylüyor, sahibi olduğu için, Cenab-ı Hakk ona onu emanet ettiği için. Rahman tabi Sıfat mertebesini ifade ettiğinden nefes-i Rahmaniye bütün bu alemlere yayılmış vaziyette orada meydana gelen zuhurlar da rahimiyet ifadesiyle yani Allah Zat-ı Mutlak, Rahman ismiyle kendindeki Sıfatları tüm varlığı alemlere yaydı, Rahim ismi ile de nerede neyi mevcut etmek istiyorsa orada onu meydana çıkardı. Demek sureti ile Besmele-i şerif'in özü bu.

Yani besmele her şeyin kaynağı yani bütün alemlerde içine almış oluyor biz bilsek de bilmesek de yani besmeleyi çektiğimiz zaman Allah esmasının Rahmaniyeti ile bütün sıfatlarını sonsuz aleme yaydı ve bu Rahimiyeti ile bütün varlıklara Rahmet merhamet ettiğinden zuhura getirdiğinden ef'al alemi de meydana gelmiş oldu. Yani bütün alemleri içine almış olan bir kelime-i camia diyorlar buna. Bunun en geniş manada zuhur mahali tatbik mahali de insan olduğundan işte oradaki "Sin" evvela Efendimize sonra İnsan-ı Kamile teveccüh olduğundan Cenab-ı Hakk "Ben işlerimi insan-ı Kamil vasıtasıyla sürdürmekteyim" demek istiyor.

İnsan-ı Kamil de iki yönlü birisi genel anlamda Hakikat-ı Muhammediye olan İnsan-ı Kamil, birisi de bireysel manada fiziki manada yaşayan kendini bilerek yaşayan insan, İnsan-ı Kamil.

Evvela evren Hakikat-ı Muhammediye diye ismi ile Cenab-ı Hakk ilk olarak ben diyor Aklı halk ettim, birçok yerde öncelik var, evvela kalemi halk ettim, evvela ruhu halk ettim, evvela nuru halk ettim diye bazı öncelikler vardır. Birkaç şeyi öncelik tanıyor birlikte. Peki bu nasıl oluyor, işte bu (asv) efendimizin Hakikat-ı Muhammediye olan hakikatinin mertebeleri itibariyle halk edilişleridir. Her mertebedeki öncülüğü ilkçiliği ilk halk edildi ifadesini getiriyor. Ve bu genel anlamda böyle olduğu gibi bir de efendimizin şahs-ı mübareklerinde yani varlıklarında mevcut olan bireysel Muhammediyet mertebelerini anlatıyor.

Yani hem genel anlamda bunun dışında bir şey yok zaten. Allah esması Rahmaniyet mertebesine tenezzül ettiği zaman Hakikat-ı Muhammediye meydana geldi işte bu genel alemde alemlerin kaynağıdır. Ama bir de yaygın olanın toplu olması öz olması gerekiyor faaliyet gösterilmesi için bu da Hz Muhammed ismini alan Hakikat-ı Muhammediye'nin bizim dünyamızda bize ait olan Allah'ın sonsuz Rahmeti olan Hz Muhammed ismini alan nokta zuhur. İşte ilk İnsan-ı Kamil O olduğundan ilk besmele de odur. Eğer o olmasaydı O'nun

elindeki anahtar olmasaydı yanı O anahtar olmasaydı bu bilgileri bizlerin bilmesi mümkün değildi.

Alem kitabının açılışı alem rüyasının tabiri (asv) Efendimiz dir yani ilk besmele-i Şerif'in mutlak zuhur yeri Hz Rasulullah Efendimizdir. Hem fiili olarak hem de lafsi olarak. Ve işte bu yüzden Kur'an-ı Kerimin 114 sure olan Kur'an-ı Kerim'in 113 suresinin başında başında besmele-i şerife var, neden birisinde yok onun ne farkı var da onun başında besmele yok, o Tevbe Suresinin ne eksiği var da başında besmele yok, işte zahiri izahatlara göre yani bir sebebe göre Kıtal suresi olduğundan yani içerisinde savaş olduğundan besmelenin içinde de Rahman ve Rahim yani merhamet ifadesi olduğundan sen hem savaş yap hem merhametli de olamayacağından onun başında besmele yok. Kurban keserken hani Bismillahirrah manirrahim" diyorlar mı, demiyorlar, neden hem ben merhametliyim de hem ben çok merhametliyim de hem de koyunun başına vur bıçağı bu yaptığın ile sözün bir olmuyor demektir, sadece Allahuekber Allah büyüktür diyorsun bıçağı vuruyorsun. Rahman Rahim dersen yanlış iş yapmış olursun, o zaman bıçağı vuramazsın. Bismillahirrah manirrahim diyerek koçun boynuzlarını çözersin, sen yoluna git dersin bu durumda kesemezsin. Horoz keserken tavuk keserken besmele çekemezsin. Bismillah demek besmelenin kısaltılmasıdır, özet olarak söylenendir.

"Bismillah" dendiği zaman Allah ismi Allah isminde zaten rahman Rahim mevcuttur, burada mühim olan niyettir, işte 113 surenin başında olması efendimizin şahsiyetini ilgilendiren bir konu olması için 13 sayısının ve besmele-i şerifin. 113 ün önündeki bir sayısını kenara çekersek o ahadiyet mertebesidir, onun karşısında kalan 13 de Ahadiyete ayna olmaktadır. 13 de besmele-i Şerifenin zuhur mahali olan (asv) Efendimizin şifre rakamıdır. Onun için işte 113 surenin başında besmele var, 114 surenin de başında besmele olmuş olsa bu sisteme ters düşer sayılar uymaz.

Kuran-ı Kerim'in hem sayısal özellikleri var hem de harfsel özellikleri vardır. Harf sayıları da var kendi içinde belirli sayı sistemleri de var. Mutlak bu böyledir diye geleceğe ait bir şeyler çıkarmak burada biraz yanlış olur çünkü gaybı Allah bilir, ama bir ilim tesbiti için bu sayılar kullanılırsa o yerli yerince olur, çünkü gelecekten bir şey bahsetmiyor, o halden bahsediyor, 13 sayısının hakikatini bilirsek Kur'an-ı Kerim'i daha iyi anlarız, efendimizi de daha iyi tanımış oluruz. Daha güzel değerlendirmiş oluruz, sadece bir lisan olarak Muhammed isminin olmadığını bunun çok geniş bir mana kapsamı olduğunu hem harfler olarak hem rakamlar olarak manalar olarak nasıl yaygın bir varlığı olduğunu idrak etmiş oluyoruz dolayısıyla bakışımız ona göre geğerlenir.

Her kelimenin bir sayısal değeri vardır kendi içinde işte (asv) efendimizin Muhammed ismi dahi ebced hesabıan göre 13 ü vermektedir. Ahmed 13 ü vermekte, yani bütün yaşantısını ele aldığımız zaman hep 13 leri bulmaktayız karşımızda. İşte 113 Surenin başında besmelenin olması da bu hakikate dayanıyor. Yani Besmele eşittir Hz Muhammed, Hz Muhammed eşittir besmele. Peki o 114. Besmele nerede, o da Neml suresinin 30. Ayetinde Süleyman (as) ın belkısa yazdığı mektubun başındadır. إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَنَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ 27/30 Bunlar tesadüfü şeyler değildir. o 113 ün başından aldığımız biri 30 un önüne koyduğumuz zaman alın size 13 yani bütün besmele-i Şeriflerin hakikati bunu demek istiyor ki 113 tane besmele-i Şerife yani Kur'an-ı Kerimde 114 tane bulunan Besmele-i Şerif'in 113 tanaesi Hz Rasulullah Efendimizin şahsına ait bir tanesi mertebe-i Süleymaniyeye ait bakın düşünün peygamberlerin arasındaki taksimata ve Efendimizin yüceliğine yani 133 defa Kur'an-ı Kerim'de Cenab-ı Hakk buna siz 113 bin deyin 113 milyon deyin nasıl 18 mertebe 18 bin alem hükmüne giriyor, siz buna 113 milyar deyin yani o kadar çok bu alemde zuhurunu

meydana getirmiş ve bunların hepsi O'nunla başlandığını ifade ediyor.

Ve 113 de bir diğer peygamberlere kalmakta, neden onu da Süleyman (as) ın şahsına vermiş yani o mevzu içerisine vermişler, işte ayet-i Kerime'de belirtilen "Biz ona mülk'ü azim verdik" Yani Süleyman (as) a verilen çok büyük mülk vardı. İşte o mülk-ü Azim'den bir tanesi de Besmele, ama Efendimize Kur'an-ı Kerim'in tamamı ve de 113 besmele verildi. Peki 114. Ayet bunun dışında mı kaldı hayır diğer sureyi okuyorken ona da geçtiğin zaman bir evvelki surenin başındaki besmele O'nu da kapsamına almış oluyor. Yani O besmeleden mahrum kalmış olmuyor, ama özel olarak Tevbe Suresinn başından başladığımız zaman bir ayet okuduğumuz zaman besmeleyi çekemiyorsun.

Bıraktık bir müddet sonra 2. Ayetten başladık o zaman euzu besmele çekilir. Bakın gene besmele ile başlıyorsun. Peki bir ayet yukarıdan başlasak ne olur, olmaz gerçi başlasan da bir şey olmaz neden olmaz çünkü az önce belirtilen sistemin şekli değişmiş olur. Sistem uygulanmamış iptal edilmiş olur o zaman 114 besmele (asv) Efendimizin sayısal sistemine uymaz. Bakın 113 te bir o besmele-i şerifin mülkiyeti Süleyman (as) a veriliyor, yani O'nun şahsında ifade ediliyor. Bunlar tabi bizim düzenlediğimiz şeyler değildir, Kur'an-ı Kerim'de mevcut olan şeylerdir.

Yalnız yapmamız gereken şey Hüdhüd kuşu gibi biraz yukarılardan bakıp derinlerde var olanı ortaya çıkarmaktır. Yani özetlersek, her şeye besmele ile başlamanın sırrı bütün mevcut olan varlığın özet olarak Besmele-i Şerife ile belirtilmesi, bütün alemleri kapsayan bu kelime bir kişi hangi işe başlarsa başlasın o kelimenin varlığı içinde mevcuttur, yapacağı işin hepsi mevcuttur, teferruattan olan bir işe başlaması işte O'nu söyleyerek başlaması kendisine rahatlık huzur ve muvaffakiyet vermesi içindir ki verir de zaten, bunu bilse de bilmese de böyledir.

21 sayısını tersine döndürürsek 12 olur, yani Cenab-ı Hakk'a ulaşmaya vesile olan 12 mertebe vardır, her mertebesi için bir şey okumuş oluyor ayrıca 21' i kendi içinde toplarsak 3 yapıyor, işte bu da az evvelki ifadeyi ortaya getiriyor, yani Zat, İrade, Kavil. Veya İlmel, Aynel, Hakkal yakıyn mertebeleri olarak yaklaşması. İşte bir şey var ki onu o, 21 rakamını vermişler boşuna değildir tabi sayıların özellikleri, 21 besmele çekmenin şimdilik aklıma gelen manası bu belki daha başka manaları da vardır. 21 sayıları toplamı 3 olunca işte onun içine Hazarat-ı Hamse "ettur-u seba" yedi mertebe hem de bu besmelenin özelliğ oldurması yani "Kün" hükmünün ortaya gelmesidir. Kün hükmünün ortaya gelmesi de üç esasa dayanır, Zat'ı olacak, yani besmeleyi çekenin bir Zat'ı olacak onun çekebilmesi için bir iradesi olacak, söylemesi için de bir lisanı olacaktır.

İşte bu üç te bunu ifade ediyor, Zat'ı, İradesi ve kelamı, söylemesi. 21 de oluşan üç te budur yani 2+1= 3, şimdi o zaman 21 den 12 yi çıkarırsak ne kalır geriye, 9 kalıyor, biraz da onu düşünmek lazımdır. 9, Museviyet mertebesini ifade ediyor, Museviyet mertebesi de tarikat mertebesini ifade ediyor, zaten bu zikir de tarikat mertebesinden yapılıyor, neden Museviyet mertebesi, Musa (as) ın başında Beni İsrail ile Firavun ile çok büyük mücadeleler geçti ya işte bir iş yaparken bu mücadeleyi gerektiriyor ya, buradaki denge de onu gösteriyor. Şimdi 21 den 12 yi çıkardık neden çıkardık, 12 yi kullandık yani bunun 7 tanesi yani çektiğimiz yedi besmele nefis mertebeleri yani emmare, levvame, mülhime mutmaine, radiye merdiye safiye mertebelerinin tahakkuku için veya onların hakkını vermek için diyelim.

Beş hazret mertebesi; Ef'al alemi, Esma alemi, Sıfat alemi, Zat alemi, İnsan-ı Kamil. 21 tane besmelenin 12 tanesi oralara gitti, geriye ne kaldı, 9 kaldı, şimdi bir başka hesap daha yapalım, 9 dan 3 ü çıkardık, bunun bir tanesi Zat, bir tanesi, İrade, bir tanesi de kavil çünkü besmeleyi bunlarla çekiyoruz, Zat'ımız olmazsa besmeleyi kim çekecek.

Şimdi tekrar hesabı yapalım 21 besmelenin yedi tanesi öncelkle neden 21 belki böyle belki böyle değil ama bu da bir yol bu 21 sayısını hangi düzen üzerine kurulmuş şu anda bilmiyoruz, mutlaka bir asla dayanıyor 21 besmele çekmek ama onu kurgulayan kişiyi bulupta sormamız mümkün olmadığından veya hiçbir zaman soramayacağımızdan ama bizim bir şeyler üretip te yerlerine oturtmamız gerekiyor, kafamızda boşluk kalmasın diye o zaman genel olarak islamın yapısını düşünerek buna cevap bulmamız gerekiyor. Sokaktan dışarıdan gazeteden değil, gene islamın içinden Kur'an'ın hadislerin özünden çalışmalardan tatbikatlardan o zaman ilk aklımıza gelen şey meratib-i İlahiye ilahi mertebeler.

Şimdi bunun yedi tanesi yan i 21 besmeleden yedi tanesi her şeye besmele ile başla deniyor ya bu mertebeler de başlı başına bir faaliyet sahası olduğundan zaten yapanlar bunu çekiyorlar bu olmazsa olmaz zaten besmele olmazsa olmaz şartıdır. Nefs-i Emmareye bununla başlıyorsun mücadeleye, Levvameye bununla başlıyorsun, Mülhime Mutmaine Radiye Merdiye Safiye bunun yedi mertebesi yedi besmele nefislerimizle mücadeleye başlarken çektiğimiz besmeleler, beş tanesi hazret mertebeleri yani daha yukarki mertebeler. Ef'al alemi, Esma alemi, Sıfat alemi, Zat alemi, İnsan-ı Kamil mertebesi. Şimdi 12 tane oldu, üç tanesi de söyleyenin Zat'ı, söyleyenin iradesi, söyleyenin kelamı. Bu üçü olmayınca da besmele çekmek mümkün değildir, hiçbir fiili yapmak mümkün değildir, geriye altı kaldı, işte bütün bunların neticesi de islamın ilk şartı olan iman ortaya çıkmakta altı besmeleyi de imanın mertebeleri olarak her mertebede yani her imanın şartında bir besmele çekmek suretiyle 21 sayısına ulamış oldu.

Az önceki hesapta 21 den 12 çıkınca dokuz kalıyor, işte dokuz Museviyet mertebesini ifade ediyor, yani hazret mertebelerinde 7 nefs-i safiye, 8 ef'al mertebesi yani mertebe-i İbrahimiyet, 9 mertebe-i Museviyet, yani 9 sayısı Musa mertebesidir, Musa'lık mertebesidir. Geçmişteki Musa değil, bizdeki Musa, onların hepsi bizde de vardır, bu yönüyle de baktığımız zaman işte Museviyet mertebesi, Museviyet

mertebesi Tarikat mertebesinin hakikatidir, Firavun ile Musa (as) ın ne kadar büyük mücadele içinde olduğunu kitaplarımız yazıyor, baştan sona kadar.

İşte besmeleyi çeken kişi de nefsi ile böyle bir mücadele içindedir, hem nefsiyle hem dışarıyla hem dünya ile mücadele içinde olduğunda bu dokuz sayısı vermiş oluyoruz.

Kur'an-ı Kerim'i bir bakıma kendi özünden okumak büyük bir hadisedir, büyük bir oluşumdur, yalnız bunu okumak için de biraz tevhid bilgisine ihtiyaç var sadece Arapça lisan olarak o da yeterli değildir. Ne kadar çok Arapça bilenler var tercüme ediyorlar ama kendilerinden haberi yok. Eğer sadece Arapça bilmek yeterli olsaydı bütün Arapça bilenler Ehlullah, Veli olurdu, Kur'an'ı o lisandan anladıklarından diyelim öyle olmaları lazım gelir ama bakıyoruz ki öyle değil, ancak tevhid ehli eğitimini de almak suretiyle onların özünü hakikatini anlamak mümkündür.

Şimdi biz beşer olarak Arapça'yı gerek milliyetçi olarak gerek kaynak olarak Arab olsaydık kendi ırkımızdan gelen çocuklar nasıl Türkler nasıl ailede Türkçe'yi öğreniyorlar biz de öyle Arapça öğrenmiş olacaktık, bu Arapça anlatmak istediğim şudur, beşerden kaynaklanan bir Arapça ve fiziki manada kullanılan bir Arapça yani tahta idi şecer idi ağaçtı ateşti gibi, manaları maddi manada bir lisandır. Ama Kur'an-ı Kerim'in Arapçası öyle değildir, Allah'çanın tercümesidir. Bakın aradaki fark anlaşılabiliyor mu, Kur'an-ı Kerim'deki Arapça'nın özündeki manalar başka beşeriyetin kullandığı Arapçanın içindeki kullanım tarzındaki manalar başkadır.

Birisi dünyevi birisi uhrevidir. Allah'ın çevirisinde batıni manalar vardır, işte burayı anlamak mühimdir, aradaki farkın ne olduğu ancak böyle anlaşılıyor. Kur'an-ı Kerim'in Arapça'dan Türkçeye çevrilmesiyle biz beşinci tercümesini okuyoruz. Eğer biz Kur'an-ı Kerim'i Zat mertebesi itibariyle Ümm-ül kitapta olan yönüyle bize bildirilmiş olsaydı anlamamız mümkün değildi. Çünkü onun lisanının ismi yok, ismi Allah'ça, biz Allah'ça'yı nereden bileceğiz, işte Kur'an-ı Kerim'in tenzili

diye bahsettikleri nüzul yani indirildi diye bahsettikleri hadise budur. Yoksa bir başka alemden geldi de işte yere indirildi mekan indirilişi değildir, mertebe indirilişidir. İndirilmek nazil oldu demek nüzul etti demek biz hep bunlara maddi manada baktığımız için inzal bir yerden bir yere indirilmesi gibi zannediyoruz.

Halbuki bu inzal indirilmedeki maksat manasının hafifleştirilmesi demektir. Beşer aklının anlayacağı şekle nüzul ettirmek demektir, indirmek demektir. Burada indirmek mekan indirmesi değildir, yani diyelim ki çok yoğun bir mamul var elimizde onu sulandırıp nasıl içişini kolaylaştırıyoruz, öyle koyu mamul halde kullandığımız zaman bize zarar veriyor fazla geliyor, yiyemiyorsun kullanamıyorsun ama onu sulandırırsak meşrebimize uygun geliyor, vücudumuza uygun geliyor. İşte bütün bunları Cenab-ı Hakk bilmiyor mu, biliyor nasıl ki bu alemler Zat mertebesinden Sıfat Mertebesine, oradan Esma Mertebesine, oradan Ef'al mertebesine tenezzül ve tecelli ettiyse bu safahata Kur'an-ı Kerim'de dahildir.

Eğer o da buna dahil olmasa bize ulaşmazdı, alemler nasıl tenzil olduysa nüzül haliyle tecelli haliyle zuhura geldiyse Kur'an-ı Kerim'de hangi mertebede alemler nasıl zuhura gelmişse Kur'an-ı Kerim'de o evreleri geçirdi. Bize başka türlü ulaşamazdı. İşte ümmül kitapta Zat mertebesinde lisanı Allah'ça iken Sıfat Mertebesine indirildiğinde Furkan ismini de aldı, aynı zamanda faruki, Furkan yani ayrılma, nesi ayrılma içindeki mevzuların birbirinden ayrılması berraklaşması ortaya çıktı burada Kur'an Hakkça'ya çevrildi. Yani Allahça'dan Hakkça'ya tercüme edildi. Bu tercümeyi yapan Cenab-ı Hakk'ın kendisidir.

Oradaki ismi Levh-i Mahfuz oldu, bakın Ümm-ül Kitap'ta daha ne olduğu kapalı iken Levh-i Mahfuz'da levhalar haline geldi yani sayfalar haline geldi açılmaya başladı ki orası Sıfat mertebesidir. Cenab-ı Hakk orada Hakkça'ya tercüme etti, Levh-i Mahfuz'da Hakkça olarak yazıldı, orada ama bunu da anlamamız mümkün değil idi yani beşerin bu lisanı da

anlaması mümkün değildir, işte Cenab-ı Hakk tekrar bir tecelli etti, yani tekrar bir tenzil etti tekrar onu bir hafifleştirdi bu sefer Sıfat mertebesinden esma mertebesine ve Kitab-ul Mübin olarak isim aldı o mertebede açılmış kitap Esma alemindeki Esma nasıl açılıyor, Levh-i Mahfuz'da toplu olarak duran Sıfat mertebesinde ayrılmış ama tecelli etmemiş olan İlahi sıfatlar Esma-ı ilahiyeler Esma mertebesinde açıldı.

Kitab-ul Mübin yani açık kitap olarak sayfalanarak teferruata geçti. Hakk lisanından Rab lisanına tercüme etti Cenab-ı Hakk o safhada onu. Yani bir tenzil daha oldu, biraz daha anlaşılması hafifleştirildi, orası da zaten Rububiyet mertebesidir, Rab mertebesidir, eğer bu şekliyle gelseydi gene anlayamazdık nihayet beşer dilinin teleffuz edebildiği forma getirdi Cenab-ı Hakk. Bu da beşer lisanların içerisinde 2700 lisan var yeryüzünde onların en kamil en geniş manayı kabul edebilecek olan Arapça'ya çevirildi. Efendimiz de zaten Arab ırkındandır.

İşte Kur'an-ı Kerim'in mevcut Arapça tercümesini Cenab-ı hakk'ın kendisi çevirdi, Rabçadan Arapça'ya bu çok mühim bir hadisedir, Kur'an Zat'tır, Zat'ın ef'al alemindeki zuhuru O'nun izahıdır, kullanış sistemidir. Yalnız az önce anlatmaya çalıştığım yer burasıdır Kur'anın Allah tarafından Arapça'ya çevrilmesiyle Arapça lisanı beşeriyetin kendi içinde ürettiği Arapça lisanı ile aynı değildir. Yani şu şekilde aynı değildir, kelimeleri kullanımları aynı şu şekilde aynı değil, şimdi bir arı peteği düşünelim o arı peteğinin bir mumu var, işte Cenab-ı hakk Rapça'dan Arapça'ya çevirirken o arı peteğinin içindeki ballar varya peteğin içinde Arapça lisanının üzerine Rapça manaları da yükledi. Aradaki fark budur.

Ama Arapça'nın beşer lisanının içinde ilahi ballar yok sadece petek vardır, peteğin içinde bal var, bal da İlahi ilim işte Rabçanın Arabça lisanı içerisine gizlenmiş manaları var ilahi kurguda, petek Arapça içindeki balı Rabça işte onun için tat veriyor, tevhid ilmi ile Kur'an-ı Kerim'e bakış bu yüzden hem besin veriyor hem de mana genişliği hasıl olmuş oluyor, işte bu

sırrı bilmeyen beşeri manada Arapça ile tercüme eden sadece peteğini ortaya getirmiş oluyor. Yani benzerini ortaya onu çevirmiş oluyor. Dolayısıyla o da bal değil mum gibi oluyor. İşte anlatmaya çalıştığım budur ama kim ki Tevhid ilmi ile ilgilenmeye başlıyor, Arapça kapısından yani bal mumundan girip bakıyor ki bal mumunda aradığı bal yok, yani arı yok petekte, arı olursa balı üretecek işte o arı kişinin kendisi oluyor. Ama tevhid eğitimini alan kişi, biz arı oluyoruz tabi. Başka arılar da vardır ama bizim için mühim olan bal arısıdır, bal arısı ve kovanın tamamı tabi orada görevleri vardır.

Nefs bizim kimliğimizdir nefs o şeyin zatıdır, tabi emmareliği levvameliği var onlar birer onun hususiyeti kendi hali değil nefsin tamamen ortadan gitmesi için bizim ölmemiz lazımdır, bu dünyadan gitmemiz lazımdır, yalnız yapılacak şey o nefsin terbiyesini veripte meratibi takip ederek nerde ne şekilde kullanılacağını bilmek ona hakim olmak lazımdır. İşte biz bu hakimiyeti yapamadığımız için nefsimiz bize hakim olmakta o zaman işler sakata gitmektedir. Nefsimizi tanıdığımız zaman biz ona hakim oluyoruz hani ne demişler nefs terbiye olunduğu zaman olur nefis demişlerdir.

Nefsin mertebeleri onun ahlaklarıdır biz onu terbiyeye almış oluyoruz, çünkü o doğduğumuzdan beri bizde faaliyete başlıyor, fıtri olarak faaliyete başlıyor, o Esma-ı İlahiyelerin hepsi yani nefsimizi harekete geçirecek Esma-ı ialhiyeler hepsi bizim varlığımızda mevcut sonradan olma bir şey de değildir, çocukluğumuzdan aile çevresinden aldığımız anlayışlar değer yargıları eğilimler her ailenin bir eğilimi var, çocukta bunlar hep yer ediyor, kendisinde bir kimlik oluşturuyor, belirli hayat değerleri olan belirli eğilimleri olan belirli yönelmeleri olan insanlar ortaya çıkıyor. Bakıyorsunuz bir aileden sağcı çocuk ortaya çıkıyor, neden o ailenin değer yargıları ile beyin yapısı gönül yapısı öyle oluşuyor, onun doğrusu o oluyor.

Bir solcu aileden solcu birey yetişiyor, onun da değer yargıları öyle oluyor, ama bunların hangisi en doğrudur, acaba Hakk'ın istediği hangisidir. Lenin istediği mi doğrusu yoksa

Allah'ın istediği program verdiği mi doğru, işte bunları bilip yavaş yavaş eğitimini yapmasıyla kişi kendi doğrusunu bulması lazım geliyor, bunun da ismini sırat-ı Müstakıym koymuş Kur'an-ı Kerim'de "ihdina sırat-ı Mustakıym" buyurur, bunlar hep okuduğumuz şeylerdir, bizi bu doğru yola ilet ne sağcının yoluna ne solcunun yoluna Allah yolunda işte sağcılar Allah'a gider solcular bilmem nereye gider bunlar hep beşeri ifadelerdir. Bu işin ne sağı var ne solu vardır.

Biz Sırat-ı Mustakıym üzereyiz, sağ da deseniz bir taraf, sol da deseniz ayrı bir taraf yani gene de taraf, ama biz sırat-ı müstakıym yani iki tarafı da birleştiren bir sırat-ı mustakıym. Bir beden düşünün solu sağı iki elimiz var, bu eller birbirinden ayrı mı değil iki el bir el o da bu bedene bağlı bu da bu bedene bağlı ama görüntüde ayrı gibi geliyor, ayrılığı bizim anlayışımızdandır, işte bunun ikisinin birlikte çalışması sırat-ı Müstakıymdır. Sırat-ı Mustakıym ne demektir, doğru yol demektir, istikamet üzere olan yol demektir, iş bununla bitiyor mu bitmiyor, Sırat-ı Müstakıym bizi sıratullah'a götürüyor, yani Allah yolunun başına götürüyor, ondan sonra istikametimiz gideceğimiz yol sıratullahtır, o da miraçtır, Allah yoludur bakın Sırat-ı Müstakıym doğru isabetli yol, o ne demek bu bedenimiz ile yaşantımızın doğru olarak kullanılması o işte ancak bizi Allah yoluna götürüyor.

Bunun dışındaki yolların hiç birisi Sıratullah'a ulaştırmaz. Yani iş Sırat-ı Müstakıym ile bitmiyor, bu Sıratullah'a getiren o iskeleye getiren yol ama o iskeleden sonra Allah yolu vardır. Sırat-ı Mustakıym Sıratullah'a getiriyor, kısaca şöyle de belirtirsek nefis mertebelerini bilerek kullanmak sırat-ı mustakıym çünkü oradan geçerek Allah yoluna sıratullah'a ulaşılmış oluyor, diğerleri de hazarat-ı Hamse Hazarat mertebeleri.

Tahiyyatte okurken رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَوٰةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ 14/40 رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ 14/41 hem anamıza babamıza yani geçmiş büyüklerimize hem de evlatlarımıza dua etmedeyiz aynı anda hem de kendimize bizim evlatlarımız da aynı şeyi yaptığından bizden evvelkiler de aynı şeyi yaptığından bakın nasıl zincirleme iyi niyetle bağlamış oluyor Cenab-ı hakk nesilleri bir birine hepsi birbirine rahmet okumakta hepsi de sırat-ı Mustakıym üzere oluyor Hakk yolunda böyle bir aile silsilesini Cenab-ı Hakk azabına koyar mı, çünkü siz bir taraftan evlatlarınızın güzelliğini istiyorsunuz dua ediyorsunuz bir taraftan anne ve babanızın anne babanız da aynı şeyi yaptı, bir zamanlar siz evlattınız anne babanız da sizin için aynı 14/40 ayetini dua olarak okudu, bakın orada benim zürriyetimi de namaz üzere baki kıl diye dua var.

Bu duayı anneniz size yaptı, sizde evladınıza yapıyorsunuz evladınız da kendi evladına yapacak sistem budur yapmazsa o ayrı konudur, yapmadığı zaman orada kesiliyor ne kadar büyük bir ızdıraptır. Bakın Cenab-ı Hakk'ın ne kadar güzel bir sistemi vardır, yeterki Sırat-ı Müstakıym tatbik edelim, bu dualar رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ 2/201 ayeti ile başlıyor, onlar İbrahim (as) ın dualarındandır. Bu üç dua ayeti tahıyyatta selamdan önce okunması lazım ama farz değil okunmasında fayda var. 14/40 ayetinde Rabbi ceal et yani kıl beni yani ben acizim bunu yapamıyorum sen bana yardım et de ben bunu böyle yapayım diye O'ndan yardım isteniyor, 2/201 ayetinde bu tahıyyat dışında da yapılan dualarda okunur, ne demek bu *"Ey bizim rabbımız*" o zaman ne oldu biz Rabb-ı Hassımıza yöneldik özel

rabbımıza yöneldik nasıl bir çocuk evvela zorlandığı zaman neye koşuyor ne diyor, anneciğim diyor, neden çünkü rabbı odur onun terbiye edicisi odur onun fizik aleminde neden "baba" demiyor, zorlandığı zaman diyor ayrı da ama tabi olarak ilk önce "annee" diye anneye yalvarıyor.

Çünkü ona en yakın olanı odur, en merhametlisi odur ve de onun rabbı odur. Yani terbiye edicisi odur. İşte Rab, mertebe-i rububiyet ef'al alemini meydana getiren ilk yönelinen yerdir. Askerde bile komutana gidip bir şey diyemezsiniz ancak sizinle ilgili olan bölük komutanı varsa veyahut orada baş çavuş falan varsa meratip itibariyle ona gidersiniz. O da kumandana iletir kumandan da daha yukarıya iletir, ordu komutanına bir er çıkamaz mümkün değildir. İşte orada رَبَّنَا ey bizim rabbımız, şimdi bu rab olan her bir esma bir de Rabb-ul Erbab Rabların rabbı olan ki O'nun ismi Allah tır işte. Yani çocuğun baba hükmünde olduğu gibi işte رَبَّنَا dediğimizde bakın biz Rab hakikatini ne kadar anlayıp idrak edebiliyorsak o mertebeden rabbımıza yöneliyoruz eğer Rabların Rabbı olan Allah (cc) idrak etmişsek رَبَّنَا "ey bizim rabbımız" demekle oraya ricada bulunmuş oluyoruz. Ama bunları idrak edememişsek nefsimizde nasıl bir muhabbet duyduğumuz varlıklar varsa o bizim rabbımızdır ona ricada bulunuyoruz. Şimdi bu nasıl bir şey misal verelim mesela oğlumuz çocuğumuz kızımız neyse her birerlerimizin bir muhabbet ettiği bir değerler var herkese göre değişen bir değerler var eğer o gönlümüzde o anda dua ettiğimiz anda uluhiyet yani Allah sevgisinin üstünde bir yerde ise biz kızımıza Rabbena diyoruz, çocuğumuza Rabbena diyoruz.

Ama bu kötü niyetle mi değil iyi niyetledir, ama iyi niyetle yapılan suç gene de suçtur, ben bunu iyi niyetle işledim de suç benim üstümden gitsin bilen bir kişinin suç işlemesi daha büyük bir iştir.

Bir lütfu bir malzemeyi verene mi yönelmek lazım o verdiği varlığa mı yönelmek lazımdır, şimdi varlığa olan sevgimiz verene olan sevgimizden daha fazla ise onu elimizden alır, çünkü perde olur, alması da bize rahmettir, zahmet değildir, ölçüsü şudur kalbimize vuracağız vuruntuda kızım oğlum eşim falan dendiğinde cız demesi Allah dendiği zaman mı diyor yoksa kızım çocuğum eşim dendiği zaman mı kalbin cız ediyor, yoksa Allah dendiği zaman mı kalbin cız ediyor, o ağırlığı orada insan bulur. Hangisinin daha fazla yankısı oluyorsa ona yöneliyordur o Hakk akılda vardır ama lezzet madde yönünde daha ağır bastığı için madde onun rabbıdır.

Yolda gayretli olmak başka hiç gayret göstermeden bir şeyin tesiri altında olmak başkadır. Şimdi bir şeyin tesiri altında olursunuz ama gayretle oradan kurtulmaya çalışırsınız, bu bir başka mücadele var orada işte o lazım, kişi hemen dönerse yani ayağı kaysa da bir yere tutunur ayağa kalkar kendini muhafaza eder. İyi niyet olduğu için Cenab-ı Hakk ben kulumun zannına göreyim buyuruyor.

Nereye yöneliyorsak işte Rabbena dediğimiz zaman “atina” ondan istiyoruz biz bize ita et, ver diye bu yöneldiğimiz eşimiz mi çoluğumuz mu çocuğumuz mu, ev mi apartman mı giyim mi kuşam mı, öncelikli olan ne varsa ondan istiyoruz talebimizi o da bunu yerine getiremiyor tabi, çünkü mümkün değildir. Ama biz bunu değil de gerçek Hakk’a yöneldiğimizi düşünelim, Ey bizim rabbimiz “atina” bize ver, nerede “fitdünya” dünyada iken ver, ve daha “vefil ahireti” ahirette de ver, “haseneten” yani güzellikler ver, bakın bu ayet 2/201 müslümanın dünya içinde iyilikler istemesi dünya rahatlığı dünya malzemesinin istemesinin yolunu açıyor.

Hani diyorlar ya dünya gayri Müslimlerin ahiret Müslümanların öyle değil, bu dünyanın da güzellikleri bizler için ahiretin de güzellikleri bizler içindir. Yani herkes içindir. Müslüman bu dünyadan nasibii almayacak demek değildir ki, ama Cenab-ı Hakk’ın koyduğu kurallar içerisinde program içerisinde ve onun verdiği malı malzemeyi herhangi bir şeyi

onun üstüne çıkarmamak suretiyle. Hani ne diyor; "Ben kulumun üstünde nimetimi görmek isterim" diyor, temiz giymesini temiz gezmesini güzel yaşamasını yardımcı olmasını bir insanın biraz imkanı varsa o çevresine daha çok faydalı olur, imkanı yoksa ne yapsın kendi haliyle halleşmeye çalışır.

Yani varlık mutlaka batılıların hıristiyanların şunların bunların hükmünde değil onlar öyle olacaklar demek değildir, Müslüman da zengin olur, ama Hakk'ın verdiği kurallar içerisinde onun gereğini yerine getirmek suretiyle "Vekına" bizi koru, "azabennar" cehennem azabından bizi koru. Bu genel olarak bakın "Biz" diyor, yani kişinin kendi şahsı ve yakın çevresi daha genişletilirse bütün islamları kapsamına alıyor, herkes bu duayı ettiğinden gıyabi olarak bir birine dua etmiş oluyor, duanın en makbulü de gıyabi olan duadır. Çünkü karşınızdakinin birine dua ederken biraz riya karışabilir, işte gözyaşı döker ona kendisini hoş göstersin diye ama gıyabi yapılan duada hiç kimse görmediğinden tam samimiyetle yapılan bir dua olur.

İçine hiçbir şey karışmamış olur. İşte oturduğumuz yerden tahiyyatta bunu okurken "Vakına azabennar" diye onu baştan sona doğru okuduğumuz zaman bütün yakın çevre daha geniş çevre daha geniş çevre nihayet bütün insanlığa ehl-i islama bu dua yayılmış oluyor, Cenab-ı Hakk nasıl birliktelik hükmünde yardımlaştırıyor insanı. Sonra diğer ayetlerde de aile içerisinin bütünlüğünü kuruyor. "Rabbic'alni" Ya rabbi kıl bizi yani muradın "Mukimussalati" benim yani ya rabbi senin muradın benim üzerimde namazımı devamlı kılacak şekilde olsun.

Yani ben bunu kendi nefsimle başaramasam da senin ağırlığınla bunu yapayım yani sen gönlüme bunun muhabbetini ver, yani sen benim namaz üzere olmamı devemlı sağla, O'ndan yardım istiyoruz, "Ve min zürriyeti " zürriyetimden de yalnız orada kişiden meydana gelen zürriyetinden manası var bir de zürriyetimin bazılarını kıl manası vardır. Zürriyetimden bir kısmını gibi. Ama biz onu

zürriyetimin tamamı diye niyet ile söylersek daha isabetli olur. benim zürriyetimi de yani beni namaz ehli yaptığın gibi zürriyetimi de namz ehli kıl "Rabbena ve tekabbel dua" Ey rabbım kabul eyle bu niyazımı, diye de sonunda yani o bölümün sonunda da yani bu duaları ettik ettik ama boşta kalmasın rabbim tahakkuk ettir.

"rabbenağfirliy" şimdi burada da ebeveynimize gidiyor, yani arkaya dönüyor, birincisi ortada olan kendimize ikincisi bizden meydana gelen neslimize üçüncüsü de bizi meydana getiren ebeveynimize dönmüş oluyoruz. Yani annemi babamı validelerimi mağfiret eyle, ve daha genişletiyor, "Velil mü'miniyne" bütün mü'minlere de burada açık olarak ifade ediliyor, ne zaman "Yevmeyekumul hisab" hesap günü onlara da rahmet eyle, onlara da merhamet eyle. Bakın ne kadar güzel bir duadır. Düşünelim ki üç nesil bir evde oturuyor, baba oğul torun, yahut büyük anne anne torun. Üç nesil bir arada oturuyor, bunların üçü de namaz ehli.

Bakın ortadaki güzelliğe bakın torun anneye babaya kendine kendinden sonra gelecek nesline daha doğmadan dua ediyor, o çocuk evli değilse çocuklarına dua etmesi gelecekteki çocukların bakın daha doğmadan rahmet alması demek anne babanın hayrını ve hoşluğunu kazanması. Rahmet hangi mertebeden söylenirse söylensin fiziki manada belki tesiratı görülmese de manevi manada mutlaka görülür, veya daha uzun sürede görülür, yani kısa sürede olmasa da daha sonraki safatta çıkar meydana. Çünkü Cenab-ı Hakk "ey habibim sana benden soruyorlar diyor ya hani Bakara suresinde "Habibim sana benden soruyorlar sen onlara söyle ben onlara yakıynim de dua ettikleri zaman dualarına duyarım onların dualarına da icabet ederim de" yani dualarını kabul ederim gereğini de yerine getiririm de onlara üzülmesinler diyor.

Ama bir müddet geç kalır, bazen anında olur bazen daha çok seneler sonra olur, bu da işte o kişinin kendi bulunduğu yaşam sistemi içerisinde kendi imtihanıdır ayrıca. Bir de şöyle derler "Cenab-ı Hakk bazı kullarının dualarını hemen yerine

getirir bazılarınınkini de uzatırmış, neden diyorlar “Ben diyor sevdiğim kulumun istediğini hemen vermem çünkü versem duadan kesilecek ama sevmediğim kulum benden bir şey isterse veririm hemen onu gitsin başımdan diye.

Rabb-ımıza şükrederiz bu kitabımızda böylece neticelenmiş oldu.

Okuma fırsatını bulanların azmi derece de faydalanmalarını niyaz ederim Cenâb-ı Hakk hepimizin feyzlerini arttırsın inşeallah.

Allah Hakk söyler Hakk-ı söyler çalışmak bizden muvaffakiyet Haktandır.

Terzi Baba kitapları.

Terzi Baba Baskısı olan kitaplar.

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
35. Fâtiha Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
41. İnci tezgâhı:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-namaz sureleri
69. 2-namaz sureleri

88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
91-Terzi Baba (7) Biismi has “Selâm” (13)
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.

(H) Yayınları tarafından basılan kitaplarımız:
----
6. İslâm’da Mübarek Geceler, bayramlar ve hakikatleri:
14. İrfan mektebi, “Hakk yolu”nun seyr defteri.
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem-safiyeti. Safiyyullah. (a.s.)
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.

Terzi Baba kitapları sıra listesi

KAYNAKÇA

1. KÛR’ÂN VE HADÎS :
2. VEHB : Hakk’ın hibe yoluyla verdiği ilim.
3. KESB : Çalışılarak kazanılan ilim.
4. NAKİL : Muhtelif eserlerden, Mesnevi’i şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu’l Hikem ve sohbetlemizden müşahede ile toplanan ilim.

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu’nun Seyr defteri:
4. Lübb’ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca’dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi’de Bazı hakikatler: “İngilizce, İspanyolca”
6. İslâm’da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)

7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû'ya-da görmek.
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
20. Terzi Baba Umre (2009)
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Değmez dosyası:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. -1-Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. -2-Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr'ân'da Tesbîh ve Zikr:
29. Karınca, Neml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. 3-Terzi Baba İstişare dosyası:
33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
34. -3-Bakara dosyası:
35. Fâtiha Sûresi:
36. Bakara Sûresi:
37. Necm Sûresi:
38. İsrâ Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
40. Âl-i İmrân Sûresi:
41. İnci tezgâhı:
42. 4-Nisâ Sûresi:
43. 5-Mâide Sûresi:

44. 7-A’raf Sûresi:
45. 14-İbrâhîm Sûresi:
46. İngilizce, Salât-Namaz:
47. İspanyolca, Salât-Namaz:
48. Fransızca İrfan mektebi:
49. 36-Yâ’sîn, Sûresi:
50. 76-İnsân, Sûresi:
51. 81-Tekvir, Sûresi:
52. 89-Fecr, Sûresi:
53. Hazmi Tura:
54. 95-Beled-Tîn, Sûresi:
55. 28- Kasas, Sûresi:
56. İrfan-Mek-Şer-Fransızca-Baba:
57. 20-TÂ HÂ Sûresi:
58. Mirat-ül-İrfan-ve-şerhi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
62. -4-Bir ressam hikâyesi:
63. İnci mercan tezgâhı
64. Ölüm hakkında:
65. Reşehatt’an bölümler:
66. Risâle-i Gavsiyye:
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-Namaz Sûrereleri:
69. 2-Namaz Sûrereleri:
70. Yahova Şahitleri:
71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
72. Îman bahsi:
73. Celâl cemâl Celâl:
74. 2012 Umre dosyası:
75. Gülşen-i Râz şerhi:
76. -5-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
77. Aşk ve muhabbet yolu:
78. A’yân-ı sâbite. Kazâ ve kader:
79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
81- Hayal vâdîsi’nin çıkmaz sokakları:

82- Mektuplarda yolculuk-M.Nusret-Tura.
83- 2013 Umre dosyası.
84- Nusret Tura-Vecizeler ve ata sözleri.
85- Nusret Tura-Tasavvufta aşk ve gönül.
86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
89- 6-Her şey merkezinde hikâyesi.
90- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-1) şerhi.
91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
92- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (2) şerhi.
93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
94- Mescid-i Dırarr-Kubbet-ul Kara.
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
97- 2015 Umre dosyası.
98- Solan bahçenin kuruyan gülleri.
99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
101- Bosna Hersek dosyası.
102-The SCHOOL OF WISDOM (irfan mektebi)
103-terzi Baba yüksek lisans tezi.
104-Hacc Umre ve hakikatleri.
105-Cemo ve Farko.
106-(2016) Umre dosyası.
107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)
108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
110-19-53-Şeker risalesi.
111-Lübb-ül lübb-Özün özü ve şerhi.
112-Bir kardeşin soruları ve cevapları
113- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-2) şerhi.
114- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-3) şerhi.
115- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-4) şerhi.
116- 2017-Kudüs seyahati dosyası.
117- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-5) şerhi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.

119-Fu-Hi-01-Adem Fassı.
120-Fu-Hi-02-Şit Fassı.
121-Fu-Hi-03-Nuh-fassı.
122-Fu-Hi-04-İdris-05-İbrahim-fassı
123-Gülşen-i Raz-2-Terzi Baba şerhinin tamamı.
124-İbretlik bir değmez dosyası daha Satih ince.
125-2018 Umre dosyası
126-14-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
127-15-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
128-İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-
132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-
133-1-İzmir İrfan sohbetleri.
134-2-Sohbet arası sohbetler.
135-3-Sohbet arası sohbetler.
136-4-Sohbet arası sohbetler.
137-5-Sohbet arası sohbetler.
138-6-Sohbet arası sohbetler.
139-7-Sohbet arası sohbetler.
140-8-Sohbet arası sohbetler.
141-9-Sohbet arası sohbetler.
142-10-Sohbet arası sohbetler.
143-11-Sohbet arası sohbetler.
144-12-Sohbet arası sohbetler.
145-13-Sohbet arası sohbetler.
146-14-Sohbet arası sohbetler.
147-15-Sohbet arası sohbetler.
148-16-Sohbet arası sohbetler.
149-17-Sohbet arası sohbetler.
150-18-Sohbet arası sohbetler.
151-19-Sohbet arası sohbetler.
152-20-Sohbet arası sohbetler.
153-21-Sohbet arası sohbetler.
154-22-Sohbet arası sohbetler.

155-23-Sohbet arası sohbetler.
156-24-Sohbet arası sohbetler.
157-25-Sohbet arası sohbetler.
158-26-Sohbet arası sohbetler.
159-27-Sohbet arası sohbetler.
160-28-Sohbet arası sohbetler.
161-29-Sohbet arası sohbetler.
162-30-Sohbet arası sohbetler.

Altı peygamber serisi:

1-15. 6 Pey-(1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
2-21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
3-24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
4-59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
5-60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
6-61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)

Terzi Baba kitapları serisi:

1-12- Terzi Baba-(1)
2-39- Terzi Baba-(2)
3-32- Terzi Baba-(3) İstişare dosyası.
4-79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
5-80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
6-86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
7-91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
8-95-Terzi Baba-(8) (19/53)
9-99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
10-103-Terzi baba yüksek lisans tezi.
11-108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
12-109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
13-110-19-53-Şeker risalesi.
14-126-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
15-127-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
16-87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
17-129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
18-131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-

Bir hikâye birçok yorum serisi.

1-25 -Köle ve incir dosyası:
2-27 -Genç ve elmas dosyası:
3-34 -Bakara dosyası:
4-61-Bir ressam hikâyesi:
5-76-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
6-89-Her şey merkezinde hikâyesi.

Dîvanlar serisi:

1-1-Necdet Divanı:
2-2-Hacc Divanı:
3-16-Divân (3)
4-87-Terzi Baba-İlâhiler derleme.
5-88-Nusret Tura-Divanı.

İbretlik dosyalar serisi.

1-17-kevkeb-kayan yıldızlar.
2-23-İbretlik değmez dosyası.
3-73-Celâl Cemâl Celâl "hayalî Kamer'in hayal vâdîsi"
4-81-Hayal vadisinin çıkmaz sokakları.
5-93-Mescid-i dırar/Kubbet-ul kara.
6-98-Solan bahçenin/kuruyan gülleri.
7-105-Cemo ve Farko.
8-112-Bir kardeşin soruları ve cevapları.
9-124-İbretlik bir değmez dosyası daha. Satih ince.
10-128- İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
11-130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
12-132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-

Umre dosyaları serisi

1-2. Hacc Divanı:
2-20. Terzi Baba Umre (2009)

3-33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
4-74. 2012 Umre dosyası:
5-83- 2013 Umre dosyası.
6-97- 2015 Umre dosyası.
7-106-(2016) Umre dosyası.
8-104-Hacc Umre ve hakikatleri.
9-125-2018 Umre dosyası

Diğer dillere çevrilen Terzi Baba kitapları serisi

1-5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
2- 6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
3-46. İngilizce, Salât-Namaz:
4-47. İspanyolca, Salât-Namaz:
5-48. Fransızca İrfan mektebi:
6-71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
7-93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8-100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
9-107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

Terzi Baba İnternet dosyaları:

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
1-2- 3- 4- 5- 6- 7- 8- 9- 10-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar .
21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.

31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-

Kitaplar devam ediyor şu an Yekün= (162+100=262)

NECDET ARDIÇ - TERZİ BABA - MUHTELİF SOHBETLER (143-11)

